1

TOT ÎNAINTE!

2

TRANSMIT PIONIERII HUNEDOAREI

Cutezanța pionierească, voința fierbinte a tuturor pionierilor patriei de a da dovadă de romantism revoluționar, de a-și exprima dragostea nemărginită pentru patrie și partid își găsesc expresia și în efervescența activităților pionierești care caracterizează etapa de masă a amplei acțiuni de educație patriotică, revoluționară „Tot înainte!". În activitățile pe care le desfășoară sub cele patru generice ale acțiunii, pionierii din toate unitățile și detașamentele împărtășesc puternica lor angajare de a răspunde îndemnurilor adresate tinerei generații a țării de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a răspunde sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului. Subredacția pionierească „Tot înainte", din Hunedoara, ne-a trimis recent un fotoreportaj în care sînt surprinse numeroase aspecte ale participării celor peste 11 000 de pionieri din municipiu, la ampla acțiune.

Sîntem urmașii unui popor eroic. *Pentru pionierii hunedoreni rămîne mereu vie dorința de a-i cunoaște pe făurarii oțelului la locul lor de muncă.*

„Hunedoara, un vast și dinamic șantier al marilor împliniri socialiste" s-a numit acțiunea inițiată de pionierii clasei a III-a B, de la Școala nr. 3, care au fost oaspeții muncitorilor de la Atelierele centrale de reparații din Întreprinderea de antrepriză, construcții și reparații siderurgice din municipiu. Aici ei au făcut cunoștință îndeaproape cu Eroul Muncii Socialiste, maistrul principal Constantin Diaconescu, care le-a vorbit despre frumusețea și tenacitatea muncii de siderurgist (în imagine – foto 1 – este surprins un moment al acestei întîlniri). Vizitele sînt reciproce, astfel că și muncitori fruntași hunedoreni au fost oaspeții pionierilor de la Școala nr. 11, care au intitulat această activitate „Cutezători sub flamuri comuniste". Anii luminoși ai prezentului, împlinirile Epocii Ceaușescu și perspectivele de dezvoltare ale Hunedoarei s-au conturat emoționant în cuvîntul rostit de invitați. Copiii au aureolat simțămintele împărtășite prin versurile compuse și recitate de membrii cenaclului pionieresc „Mugurii", al căror mesaj era cuprins în titlul recitalului: „O epocă, un conducător, o țară".

Pionieri în anii de lumină. *Dorința de a învăța tot mai bine trebuie să se reflecte cît mai concret, în rezultatele obținute la învățătură. Încredințarea aceasta a căpătat viață prin angajamente concrete, pe care și le-au asumat pionierii hunedoreni, ca, în lumina sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, să obțină rezultate deosebite la învățătură, disciplină, în activitatea de creație tehnico-științifică. O inițiativă – „Decada record la învățătură" – a fost luată în toate unitățile din municipiu și a evidențiat efortul pentru autodepășire al detașamentului clasei a VII-a B, de la Școala nr. 3, care declanșase o adevărată ofensivă împotriva mediocrității la învățătură. Printre cei care au reușit să-și mobilizeze colegii, izbutind totodată să fie ei înșiși exemplari, se numără și Roxana Popoiu și Elisabeta Bungeț (foto 2). Alt detașament „redutabil" în această ofensivă s-a dovedit și cel al clasei a VI-a C, de la Școala nr. 1, din rîndurile căruia fac parte și pionierii Marius Șchiopu, Daniela Porojan, Elena Dumitriu, Mariana Rățoi, Mihaela Ariton, toți numai cu note foarte bune (foto 3). Și încă un succes recent: doi pionieri electrotehnicieni, Ionel Pașca, din clasa a VII-a, și Gabriel Stanciu, din clasa a VIII-a, au finalizat un „Aparat didactic pentru ilustrarea fotosintezei", cu care vor participa la etapa județeană a concursului „Start spre viitor".*

3

Ștafeta generațiilor. *Pînă acum – 6 000 de ore de muncă patriotică... Scopul și rodul lor se văd în lucrările pentru amenajarea unei baze sportive care, în final, va cuprinde patru terenuri cu zgură pentru tenis de cîmp, un teren polivalent bituminizat, cu trei terenuri de handbal, trei terenuri de tenis de cîmp, un teren de baschet, două terenuri de volei și o pistă P.T.A.P. Autorii acestei inițiative, aflați deci în plin lucru, sînt pionierii Școlii nr. 1, din municipiul Hunedoara.*

Cinstim patria, partidul și poporul. *Peste 4 000 de pionieri – artiști, interpreți din toate școlile municipiului Hunedoara, iubitori ai cîntecului, poeziei, dansului și teatrului – au prezentat spectacole de înaltă ținută artistică la Casa de cultură și Clubul „Siderurgistul", în cadrul etapei municipale a Festivalului Național „Cîntarea României". Spectacolele susținute de cele peste 170 de formații și 135 de soliști și recitatori au făcut să capete un contur strălucitor pe scenă, în spectacole de virtuozitate, imaginea metaforică a tinereții, frumuseții, cutezanței tinerești. Printre remarcabilii artiști îi cităm pe pionierii din formațiile de dans modern, grupul vocal, grupul folk și soliști de la Școala nr. 5; pe talentații copii de la Școala nr. 8, din formația vocal-instrumentală și corul cameral, cît și pe recitatorii și actorii de la Școala nr. 2. (În imagine, foto 4, un moment din spectacolele pionierești hunedorene.)*

MARGARETA MICU

4

Pionieri în întrecerile „Daciadei albe“

Omătul bogat care a acoperit întreg teritoriul țării cu mantia-i albă și gerurile aspre care au făcut să înghețe bocnă toate luciile de apă le-au oferit copiilor condiții dintre cele mai bune pentru practicarea sporturilor de iarnă. Fără să aștepte invitații speciale, ei au ieșit în număr mai mare decît oricînd pe pîrtii și pe oglinzile de gheață, unii dintre ei doar pentru plăcerea și avantajele mișcării în aerul rece și pur al acestor zile, alții - cei mai mulți - pentru a se întrece și a se afirma în cadrul **"Daciadei albe"**.

Întrecerile pionierești la schi alpin, la săniuță și la biatlon se află în plină desfășurare în toată țara, de la faza pe școală pînă la cea județeană. Și în zonele de munte,, și în cele de deal, dar și în cele de cîmpie. Așadar, la marele și mult-așteptatul **„Festival al sporturilor de iarnă“ de la Vatra Dornei** care va avea loc în luna februarie (și unde se va desfășura și cea de-a doua ediție a frumoaselor **„Bucurii ale zăpezii“**) „bătălia“ între concurenți se anunță mai aprigă decît oricînd, iar spectacolul sportiv, deosebit de atrăgător. Pentru ca nici unul dintre concurenți nu va fi în situația de a face doar... act de prezența, toți fiind, de data aceasta, trecuți prin „probele de foc“ ale etapelor premergătoare, toți fiind cu adevărat cei mai buni dintre cei buni.

Pregătindu-ne încă de pe acum aparatele de fotografiat și blocnotesurile în vederea acestei mari și importante competiții, nu putem să nu remarcăm cu justificată satisfacție că „semne bune anul are“ și în ceea ce privește întrecerile sportive pionierești din cadrul „Daciadei albe“.

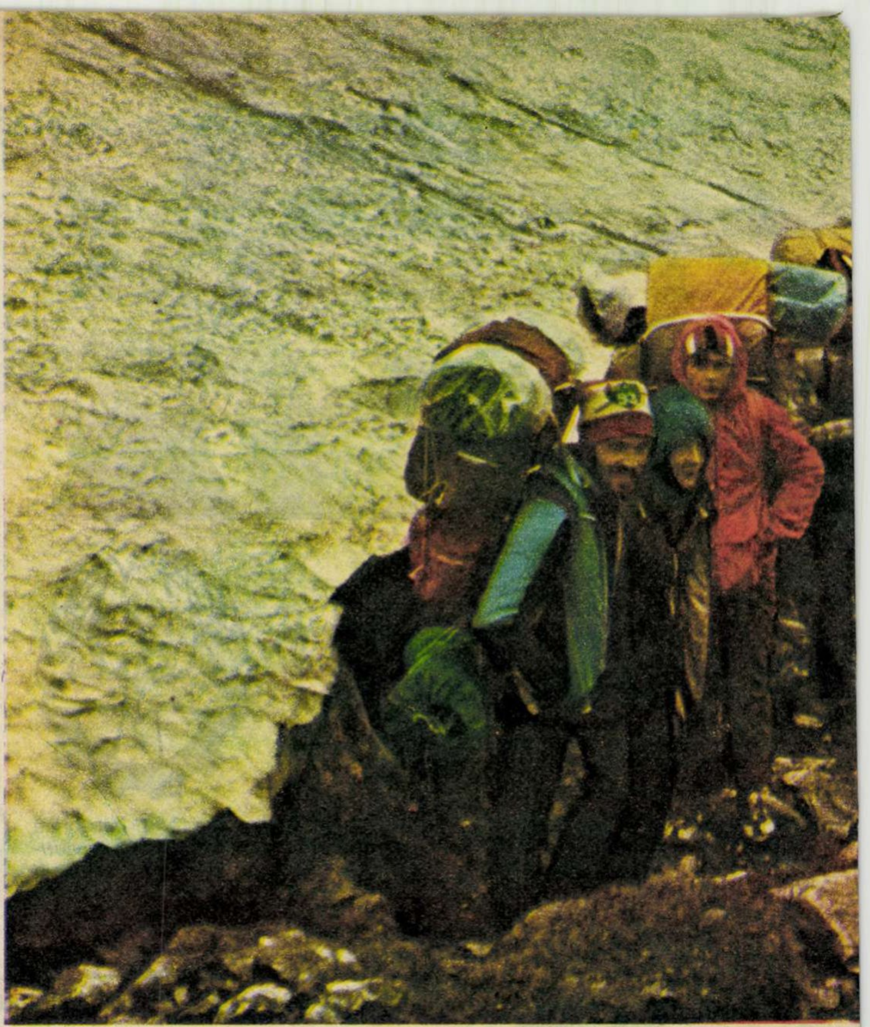

PLEDOARIE PENTRU EXPEDIȚIILE

VARĂ ÎN PLINĂ IARNĂ

Afară, zăpada abundenta a acoperit totul cu mantia-i albă, iar gerul este mai aspru decît de obicei. Ne aflăm deci în plină și autentică iarnă. Aici însă, într-una din sălile Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, ne întîlnim cu... vara. Cu minunatele zile ale vacanței de vară a anului abia trecut în care aproape 30 000 de pionieri și școlari au străbătut pe jos cărările munților sau, la bordul unor ambarcații, apele Deltei și ale unora dintre rîuri în romantica și instructiva postură de expediționari.

Împrejurul și la-ndemîna noastră — jurnale de bord, oglinzi ale echipajelor, culegeri de etnografie și folclor, studii pe diverse teme, fotografii, diapozitive, filme — toate vorbindu-ne, în graiul lor specific, despre însoritele zile ale verii și oferindu-ne posibilitatea de a-i cunoaște și a-i admira, în plină acțiune, pe unii dintre cei mai destoinici pionieri și școlari care, prin faptele și rezultatele activității lor desfășurate ca expediționari, s-au impus în atenția membrilor juriului republican al concursului care i-a distins cu tradiționalele trofee ce se acordă an de an. Ați ghicit, sîntem siguri: ne aflăm în sala expoziției celei de-a XV-a ediții, jubiliară, a Expedițiilor „Cutezătorii“ deschisă aici — după cum v-am informat în numărul 3 al revistei noastre — în ziua de 10 ianuarie.

Asupra cărei vitrine, asupra cărui echipaj să ne oprim mai întîi privirile? Oricum am proceda, tot bine va fi. Iată-i pe cei nouă băieți din echipajul **„Mureș '84“** (de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Caransebeș, județul Caraș-Severin, cîștigători ai **„Egretei de fildeș“).** Ne zîmbesc și ne salută, veseli, de la bordul unor ambarcații ce plutesc pe apele unui rîu. E Mureșul pe care, străbătîndu-l pe o mare distanță cu o plută de construcție proprie („vasul amiral“ al flotilei lor) și cu cîteva caiace, ei au dat dovadă nu numai de cutezanță, ci și de preocuparea păstrării nealterate a mediului înconjurător, de interes deosebit față de evenimentele istorice consumate de-a lungul veacurilor pe malurile acestui rîu, față de marile înfăptuiri din anii socialismului. Iată-le și pe cele douăsprezece fete din echipajul **„Flora V“** (de la Școala nr. 5 din Tîrgoviște, județul Dîmbovița, distinse cu marele trofeu transmisibil **„Busola de aur“).** Sînt atît de concentrate în studierea unor plante, că nici nu simt obiectivul aparatului foto îndreptat spre ele. Expediția lor, desfășurată de la cîmpie pînă pe cotele cele mai înalte ale munților Leaota, excelează prin cercetări complexe, soldate cu rezultate dintre cele mai bune: plantele medicinale, depozitele fosilifere, etnografia, folclorul — tot ceea ce traseul le-a oferit — au intrat fie sub obiectivul microscopului, fie sub pri-

zătorii

virile lor iscoditoare. Iată-i și pe cei treizeci și unu de expediționari de la Școala nr. 8 din Slatina, județul Olt, care, constituiți în două echipaje — **„Rododendron 7"** și **„Bradul '84"** —, efectuează două expediții atît de reușite — primii, în Bucegi, unde desfășoară intense și eficiente activități de protecție a naturii, ceilalți, în Marginimea Sibiului și în Munții Cindrelului, avînd ca obiectiv principal studierea etnografiei și folclorului — încît reușesc să cucerească fiecare cîte un trofeu, școala lor realizînd prin ei o performanță unică în istoria de pînă acum a Expedițiilor „Cutezătorii": aceea de a fi distinsă cu... trei trofee într-o singură ediție, deoarece la **„Caseta de cristal"** și la **„Miorița"**, care au revenit celor două echipaje, se mai adaugă și trofeul individual **„Pana de aur"**, cucerit de **Mihaela Clenciu**, cronicara echipajului „Bradu '84". Și tot așa am putea vorbi despre toate celelalte echipaje prezente în expoziție, echipaje care, pentru expedițiile lor de-a dreptul fascinante din vara anului trecut, au fost distinse cu tradiționalele trofee și premii speciale.

30 000 DE ECHIPAJE, 400 000 DE EXPEDIȚIONARI și o... explicație

Frumoasă și, în același timp, deosebit de utilă este această mare acțiune-concurs de turism și cercetare științifică a pionierilor și școlarilor noștri. Inițiate și organizate în ideea de a traduce în viață, în forme și cu mijloace specifice cît mai eficiente, importante sarcini ce revin Organizației Pionierilor din documentele de partid, din indicațiile și îndemnurile adresate în repetate rînduri tuturor copiilor patriei noastre de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, Expedițiile „Cutezătorii" întrunesc, an de an, adeziunea entuziastă a mii și mii de pionieri și școlari, a numeroase cadre didactice. Faptul că la cele cincisprezece ediții de pînă acum au luat parte peste 30 000 de echipaje, totalizînd aproximativ 400 000 de expediționari, e concludent în acest sens.

Explicația succesului de care se bucură această acțiune — inițiată în anul 1969 de către revista „Cutezătorii" și preluată, și desfășurată ulterior de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în strînsă colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului — e dată pe de o parte de atractivitatea ei deosebită, iar pe de alta, de realele ei valențe instructiv-educative.

Este, într-adevăr, atrăgătoare în cel mai înalt grad posibilitatea pe care Expedițiile „Cutezătorii" le-o oferă elevilor din clasele V-VIII, copii între 10 și 14 ani aflați în vacanța mare, să pornească în grup, în echipaje din vreme constituie și temeinic pregătite, spre necunoscut, să se aventureze, ca expediționari, pe cărările munților, pe apele unor rîuri sau în mirifica împărăție a Deltei. Și, în același timp, e și deosebit de instructivă și educativă. Cunoașterea nemijlocită a frumuseților și bogățiilor naturii, vizitarea unor vetre ale istoriei noastre multimilenare, a unor șantiere și obiective industriale — activități completate de efectuarea de observații, de investigații cu caracter științific în diverse domenii contribuie din plin și eficient la îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor însușite în școală de către elevi, la educarea acestora în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, partid și popor, al respectului față de trecutul nostru istoric, al admirației și mîndriei față de marile realizări din anii socialismului. Totodată, cele 10-14 zile — uneori chiar și mai multe — petrecute în cadrul expediției, deplasarea pe jos, pregătirea mîncării cu forțe și posibilități proprii, înnoptarea în corturile montate pe trasee, în mijlocul naturii, confruntarea expediționarilor cu tot felul de greutăți și dificultăți întîlnite în drumurile lor dezvoltă la aceștia o serie de calități fizice și morale — dîrzenia, curajul, perseverența, spiritul de echipă și de întrajutorare — și a unor deprinderi practice dintre cele mai utile, obișnuindu-i, încă de la această vîrstă, cu autoconducerea și autogospodărirea.

ÎN FIECARE ȘCOALĂ, ÎN FIECARE CASĂ A PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI — CEL PUȚIN O EXPEDIȚIE!

În perioada care a trecut de la cea de-a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, Expedițiile „Cutezătorii" au atins cote din ce în ce mai înalte — și în ceea ce privește numărul de participanți care a crescut continuu, și în ceea ce privește rezultatele obținute de aceștia, mai bune de la un an la altul. Dacă în 1980 au luat parte la concurs aproximativ 1 600 de echipaje, totalizînd circa 19 000 de expediționari, în 1984 au desfășurat expediții peste 2 500 de echipaje, totalizînd — după cum v-am mai spus — aproape 30 000 de participanți. Dar „saltul" cel mai evident s-a realizat în domeniul calității expedițiilor. Ediția din 1984 e concludentă în acest sens. Dedicată celor două mari evenimente ale anului trecut — Congresul al XIII-lea al partidului și aniversarea a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 —,această ediție i-a mobilizat în și mai mare măsură deopotrivă atît pe organizatori, cît și pe participanți, detașîndu-se ca cea mai reușită din ultimii 7-8 ani. Și totuși organizatorii nu se declară mulțumiți. Obiectivul principal pe care și l-au propus și-l urmăresc de aproape zece ani încoace — acela ca în fiecare unitate de învățămînt să se constituie cel puțin un echipaj și să se efectueze cel puțin o expediție — n-a fost încă realizat. Și doar nu-i nici pe departe greu de atins. Totul depinde însă de voi, pionierii și școlarii din clasele V-VIII. Și, în egală măsură, și de consiliile și comandamentele pionierești care se impune să acorde acestei acțiuni atenția necesară, popularizînd-o și, în același timp, sprijinind pe toate căile constituirea echipajelor, pregătirea și dotarea acestora, desfășurarea expedițiilor în cele mai bune condiții.

Peste cîteva luni se va da startul într-o nouă ediție, cea de-a XVI-a, a acestei mari acțiuni-concurs. Vreți să petreceți la vară zile de vacanță neînchipuit de frumoase și de bogate în întîmplări și în realizări, să vă afirmați, totodată, fie pe plan local, fie la nivel republican, cucerind unul dintre tradiționalele trofee, alte distincții și premii? Hotărîți-vă încă de pe acum să participați la viitoarea ediție a Expedițiilor „Cutezătorii" și începeți imediat pregătirile în vederea desfășurării expediției voastre.

C. DIACONU

Ceea ce nu trebuie uitat

Schiță de **VINICIU GAFIȚA**

Grăbind pe drumul larg, printre casele înalte, înconjurate de curți pline cu acareturi, Petrișor simți deodată că în capul său aleargă niște cuvinte care se așază altfel de cum e vorbirea lui de fiecare zi: „Vă las cu bine locuri dragi, vă las/Pentru un loc și mai drag, mai drag,/Copilăria m-așteaptă-n prag,/Și nu știe că vin către ea, către ea..."

Parcă și pasul îi sălta mai sprinten în ritmul acestor vorbe, care se legau ca un cîntec plin de bucurie: „Acolo e tata, și mama, și frații mai mici,/Acolo e cîmpia dormind sub nea,/Aceasta e patria, patria mea..."

Cînd părăsi șoseaua principală și se afundă pe drumeagul îngust, ce însoțea un pîrîiaș aproape acoperit de gheață, cîntecul se frînse. Zăpada înaltă, nebătătorită, urcușul tot mai accentuat, singurătatea în care se pomeni îl treziră parcă dintr-o dată, îl treziră parcă dintr-un vis frumos. Îi păru rău și privi cu dușmănie în jur. Nu cunoștea aceste locuri, în toamnă, cînd îl adusese tatăl său la internat, ocoliseră tot pe văi largi, iar el nici nu se prea uitase la drumul ce-l urmau, se gîndea doar la școala nouă care avea să-i țină loc și de casă, și de părinți, și de frați. Tatăl său mai arunca din cînd în cînd cîte o vorbă: „Are fîn frumos Tomuț al Neagului, dar vite multe pentru iernat"... „Scoate Șetrea două vagoane de mere ca nimica..." „Bătrînul Romilă n-a mai isprăvit de strîns iarba, îl prinde zăpada cu ea pe cîmp"... Atunci nu-l interesa nici că Tomuț al Neagului are multă strînsură pentru vite, nici dacă Șetrea va scoate două vagoane sau trei de mere de pe întinsa lui grădină, și nici că pe bătrînul Romilă îl va prinde zăpada cu fînul neașezat în clăi. Drumul lui era departe de asemenea griji, cu care se luptase și el, laolaltă, cu toată suflarea satului, pînă atunci. Simți parcă o mustrare de cuget că atîta vreme lipsise dintre acești oameni și mări pasul, pentru a ajunge mai repede printre ei. Știa că îndată ce va trece culmea muntelui i se va deschide în față platoul lor drag, cu gospodăriile risipite pînă departe pe terase și coline.

Cu tot avîntul său, pașii îi deveneau tot mai mici, mai rari. Schimba ades ghiozdanul cu cărți dintr-o mînă în alta, simțindu-l tot mai greu. Își luase prea multe cărți pentru o singură zi, cît avea să stea el acasă. Și pădurea îi stătea împotrivă. Copacii uriași ascundeau stînci tot mai înalte, țancuri tot mai ascuțite. Își făcu socoteala că greșise luînd pieptiș un urcuș atît de greu. Începu să ocolească ba spre dreapta, ba spre stînga, căutînd locuri de trecere mai lesnicioase. Își cumpăni și pasul, asa cum învățase de mic de la tatăl său și de la cei mai tineri ca el. Respirația i se liniști, nu mai gîfîia, nici ghiozdanul nu mai era atît de greu. Merse așa un ceas, poate două, nu-și dădea seama, cu cît urca, el rămînea în lumină, în vreme ce pe vale umbrele înserării se făceau tot mai dese. Ieși pe creastă chiar în spatele gospodăriei lui Moș Romilă. Era cam departe de casă, dar se bucură să-l vadă pe bătrîn. Tocmai scosese vitele din ocol și se pregătea să le mîne către izvor.

– Le duc eu, Moș Romilă, se oferi Petrișor apropiindu-se în fugă pe costișa bogată în zăpadă.

– Aha, făcu bătrînul fără să se mire de ajutorul neașteptat picat din pădure. Bine faci, nepoate, mă cam dor încheieturile, se vede că o să se schimbe vremea.

Vitele știau drumul, porniră singure, fără vreun îndemn, către izvorul de la poalele dealului.

– Luați și gălețile, să aduceți apă proaspătă, le strigă mătușa Rafila, ieșind în pragul casei.

Petrișor lăsă ghiozdanul pe un bolovan golaș ce se ițea de sub zăpadă și alergă după găleți.

– Al cui zici că ești, nepoate? îl întrebă bătrînul cînd fură iarăși aproape.

– Al lui Sînpetrean Nicolae, lămuri copilul.

– Aha, al celui din Petreni sau din Hîrsa?

– Al celui din Petreni.

– Aha, cel care și-a trimis feciorul la școală în Vale.

Petrișor nu știa dacă era bine să spună că el era cel trimis la școală. Tăcu.

– Și tu de unde vii acuma, pe seară? continuă moșul să-l iscodească, fără a ține seama că nu i se răspunse la cealaltă întrebare.

– Din Vale.

– Aha, tu ești chiar feciorul dus la carte. E bună cartea, nepoate, e tare bună, îți luminează mintea ca soarele de vară. Numai un lucru nu-i bun.

Moș Romilă făcu o pauză, așteptînd să fie întrebat care e acel lucru, dar Petrișor continuă să tacă.

– Aha, nu întrebi care lucru nu-i bun?! zîmbi unchiașul în vreme ce privea mulțumit la vitele care sorbeau cu poftă apa strînsă în jgheabul izvorului. Apoi, să știi, nepoate, că după învățătură unii feciori uită să se mai întoarcă acasă. Rămîn pe Vale, se angajează la construcții sau intră în mină, se rostuiesc la oraș, nu le mai place la noi...

– Eu am să mă întorc, zise cu convingere Petrișor. Termin liceul și vin aici, lîngă tata și mama, lîngă dumneavoastră toți.

– Aha, te întorci aici, se răsti bătrînul către el. Așa spuneți toți. Și pe urmă uitați.

Tu nu ești pionier?

– Ba sînt, îl asigură Petrișor, mirat de întrebare.

– Aha, ești pionier, făcu Moș Romilă tot nemulțumit. Atunci de ce nu porți cravata?

– Ba o port. Uite-o ici, sub palton.

– Aha, o porți, se îmbună bătrînul. S-o porți, că-i frumoasă, și are în ea ca pe un legămînt steagul nostru, al românilor. Sub el ne-am adunat cînd am făcut țara mare și frumoasă, și sub el o vom apăra de orice primejdii.

Moș Romilă avea chef de vorbă, se înfierbîntase, dar vitele se săturaseră de apă și o porniseră singure la deal, înșirate una după alta, păstrîndu-și fiecare locul în rînd ca și la venire. Petrișor luă gălețile și le

aşează sub firul subţire de apă care se scurgea din uluca înfiptă adînc în coasta dealului.

– Dar tu de ce ai venit acasă, te-au dat afară de la şcoală, ai făcut vreo poznă şi trebuie să-l chemi pe tătîne-tu? continuă bătrînul cu întrebările.

Petrişor îl privi speriat. Putea el spune adevărul, că i-a venit deodată un dor atît de fierbinte de ai săi, de sat, de platoul lor tigheluit jur-împrejur pe zare de crestele munţilor, că a născocit o minciună – cică bunicul e pe moarte – şi a căpătat învoire să meargă să-l vadă? Ca să scape de răspuns, înşfăcă cele două găleţi şi, încovoiat sub greutatea lor, vru să treacă pe lîngă Moş Romilă, luînd urma vitelor.

– Nu aşa, nepoate, îl opri bătrînul. Ia dă încoace găleţile, că nu-s nici eu atît de nevolnic cum socoate baba mea. Te-am luat cu mine de drag, să mai aud şi eu vorbă omenească. Acu ia-o repejor spre casă, că te prinde noaptea pe drum. Iar dacă ţi-e trecerea pe-aici cînd te-ntorci la şcoală, intră să-ţi dea moşul nişte nuci.

Grăbind către casă, tot pe sub culmile lipsite de zăpadă, o nouă întrebare i se înfipse ca un cui în inimă lui Petrişor: dacă şi părinţii săi îl vor judeca tot ca Moş Romilă? Nu se poate, îşi făcu el singur curaj. Mama şi tata, şi fraţii vor înţelege că numai de dragul lor a bătut el atîta cale, a înfruntat zăpezile mari, a trecut prin pădurea plină de jivine, şi mai ales va trebui să înveţe nopţile, ca să nu ia vreo notă mică acum, în perioada tezelor. Băgînd de seamă că a încetinit paşii, căută în minte cîntecelul pe care-l născocise la plecarea din internat, dar nu-l mai găsi. Grăbi totuşi cît putu, trăgîndu-şi picioarele ca de plumb prin troianul ce prinsese pojghiţă.

Cel dintîi îi simţi apropierea Burcuş. Se repezi lătrînd îndîrjit şi abia cînd fu aproape de prag îl recunoscu. Tot atunci se deschise şi uşa casei şi în pata de lumină se ivi mama.

Uite-l c-a venit! strigă ea peste umăr, către cei din casă.

– Aşa, a venit, se auzi ca un fel de mormăit glasul tatei.

În spatele mamei se iviră îndată capetele ciufulite ale fraţilor săi. Primul gînd al lui Petrişor fu că ar trebui s-o ia înapoi spre Vale, să se piardă în noapte, să i se şteargă şi urma că a trecut prin curtea casei lor. Dar picioarele prinseseră rădăcini şi nu se mişcă.

– Ei, ce-ai încremenit acolo? Intră mai repede că se răceşte toată casa, îl îndemnă mama cu glas aspru şi-i făcu loc dîndu-se mai lîngă uşă. Hai mai repede să-ţi vezi bunicul bolnav, că anume pentru tine s-a sculat din groapa de sub nuci, unde hodineşte de vreo zece ani, adăugă ea, uitînd de frigul care pătrundea în casă.

Înăuntru, lumina slabă a lămpii cu petrol i se păru lui Petrişor un adevărat reflector care-i dezgoleşte pînă şi gîndurile. Rămase aşa, cu ghiozdanul într-o mînă şi căciula în alta, ca într-o casă străină.

– Dezbracă-te, nu vezi că şiroieşte sudoarea pe tine? îl invită cu aceeaşi asprime tatăl. Repede, că doar te aşteaptă bunicul, glumi şi el, dar fără nici o urmă de zîmbet pe faţă.

După ce-şi aşeză căciula şi paltonul în cuierul de după uşă, Petrişor vru să se tragă într-un colţ mai întunecat, dar mama îl opri:

– Stai o clipă, să te văd mai bine, că tare ai mai crescut de cînd ai plecat de acasă. Înseamnă că nu ţi-a mers rău acolo.

Aceste vorbe, spuse cu căldura pe care atît de bine o cunoştea Petrişor, şi după care tînjise în toate zilele cît fusese departe de ai săi, dezgheţă dintr-o dată toate sufletele, toate glasurile. Îl îmbrăţişară, îl sărutară, îl zăpăciră cu întrebările, mai ales fraţii mai mici. Mama întinse o faţă de masă albă şi scoase farfurii din cele bune, ca în zilele de sărbătoare, cînd aveau musafiri. Tata se cinsti de unul singur cu un păhărel de vinars.

– Iaca, îi explică el lui Petrişor, s-a întîmplat ca tocmai azi să am drum prin Vale şi m-am abătut şi pe la şcoală. Am aflat că ai note bune şi m-am bucurat. D-apoi nu m-am bucurat cînd am auzit de minciuna cu bunicul, feciorule. Asta nu-i învăţătură de la mine. Se vede c-ai uitat vorbele mele cînd te-am pornit de acasă la şcoala cea mare din Vale. Aşa-i că le-ai uitat?

Petrişor făcu un efort să-şi amintească ce anume îi spusese tatăl său în zilele cînd se pregătea de plecare, sau de drum, dar nu-şi amintea decît de sfaturi obişnuite: cum să se poarte faţă de profesori, cum să-şi aşeze hainele pentru noapte, cum să fie cuviincios faţă de cei mai în vîrstă şi cumpănit cu cei mai mici decît el. Apoi cuvintele puţine din timpul drumului, despre gospodăriile oamenilor pe lîngă care treceau.

– Ai uitat, ai uitat, reluă tatăl cu un fel de durere în glas. Ai uitat ce e mai sfînt pentru noi. Apoi, dacă voiai să ne vezi, dacă te mîna dorul atît de aprig, puteai să le spui cinstit. Te-ar fi înţeles, cum m-au înţeles şi pe mine cînd le-am mărturisit că bietul taica e demult la linişte şi hodină în sălaşul lui de sub nucul cel mare. Mi-a crăpat obrazul de ruşine, dar le-am spus. Că minciuna copiilor trece şi asupra părinţilor, cică aşa te-am învăţat noi. Şi văzînd lacrimile ce aburiseră privirea lui Petrişor, adăugă: acu să nu plîngi, că eşti fecior mare, nu un ţînc neştiutor care scînceşte pentru te miri ce. Să ai în tine tăria să-ţi recunoşti greşeala faţă de tovarăşii profesori, faţă de colegi. **Şi să nu uiţi niciodată ceea ce nu trebuie uitat.**

Patria

Patria e cerul cu stele,
Nădejdea din ochii albaştri ai mamei,
Culorile ţării ce ard în drapele,
Verdele veşnic şi-aromele toamnei.

Patria sînt bucuriile muncii,
Lumina din tainele cărţii,
Şi-alături de ce ne lăsară bunicii,
E datoria de-apărători ai cetăţii.

Dana Ionescu,
Şcoala nr. 2, Tg. Neamţ

LUMINA

Lumina înseamnă ochii copiilor –
surîzînd fericiţi sub bolta senină,
lumină înseamnă aruncarea seminţei
în brazda

izvor nesfîrşit de iubire.

Lumină înseamnă bucuria izbînzii
în lucruri minunate,
lumină înseamnă cerul înalt şi pur
pe care se rotesc porumbeii albi –
solia de pace a lumii.

Grigore Marius,
clasa a V-a, Roşiori de Vede

PREMIILE REVISTEI „CUTEZĂTORII"

REZULTATELE CONCURSULUI „EROICA '84"

POEZIE — PREMIUL I: Aici mi-e ţara, **CRISTINA CAZACU,** cl. a VII-a, Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Cîmpulung, jud. Argeş.
PREMIUL II: Casa ţării, **LORELEI CARMEN MIHAI,** cl. a VI-a D, Şcoala nr. 29, Bacău.
PREMIUL III: Cinstire, **LUMINIŢA IVĂŞCHESCU,** cl. a VIII-a, Şcoala nr. 32, Craiova.

REPORTAJ — PREMIUL I: Întoarcere spre străbuni, **LAURA SÎNTIMBREANU**, cl. a VIII-a B, Subredacţia „Tot înainte", Hunedoara.
PREMIUL II: Un om minunat, **TATIANA VASINEA,** cl. a VIII-a, Subredacţia „Tot înainte", Hunedoara.
PREMIUL III: Bucureştii anului 2000, **MIRELA ASTRID POPA,** cl. a IV-a A, Şcoala nr. 3, Bucureşti.

POVESTIRE-EVOCARE — PREMIUL II: Absenţa motivată, **GABRIELA GRAD,** cl. a VI-a C, Subredacţia „Tot înainte", Hunedoara.

MENŢIUNI SPECIALE — VIOLETA BĂJAN, cl. a VIII-a, Şcoala din Cerna, jud. Tulcea; **OANA-ELENA TURBATU,** cl. a VII-a, Şcoala nr. 19, Bucureşti; **DANIELA BUNEA,** cl. a VIII-a E, Şcoala nr. 21, Sibiu; **JANINA ODOR,** cl. a VII-a, Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Galaţi; **LOREDANA FLONDOR,** Cenaclul Casei pionierilor şi şoimilor patriei, Iaşi; **CARMEN GABRIELA CALMUSCHI,** Şcoala nr. 10, Gh. Gheorghiu-Dej, jud. Bacău; **IOSEFINA ELEONORA ILIEŞ,** cl. a VII-a, Şcoala nr. 16, Piteşti; **FLORIN FLUTUREL,** cl. a V-a, Şcoala din Mogoşeşti, jud. Iaşi; **IOANA NOU,** cl. a VI-a, Şcoala nr. 14, Oradea; **CORINA AURICA GROZEA,** cl. a VIII-a, Cenaclul „Zburătorul", Gh. Gheorghiu-Dej, Bacău; **MAURA PETRARU** şi **DANIELA MIRONICĂ,** cl. a VII-a B, Şcoala nr. 1, Botoşani; **ANA-MARIA POP,** cl. a VII-a A, Şcoala nr. 1, Baia Mare; **MARIANA ZĂRNESCU,** cl. a VI-a, Şcoala nr. 25, Galaţi; **GABRIELA CONSTANTIN,** cl. a VI-a, Şcoala nr. 2, Dorobanţu Plătăreşti, jud. Călăraşi; **DANA COLDEA,** cl. a VI-a B, Şcoala nr. 1, Baia Mare; **ANA-MARIA MIHAI,** cl. a VII-a, Şcoala nr. 21, Bucureşti; **DORINA GHEORGHE,** cl. a VI-a, Şcoala nr. 9, Călăraşi; **GIANINA MUNTEANU,** cl. a V-a, **MIHAELA CATRINA,** cl. a VII-a şi **CLAUDIA VLAD,** Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Cîmpulung, jud. Argeş; **DANIELA-ELENA BĂLAN,** cl. a VIII-a, Şcoala nr. 2, Deva, jud. Hunedoara; **RODICA SĂRMAŞ,** cl. a VIII-a, Şcoala nr. 1, Năsăud, jud. Bristriţa-Năsăud; **DANIELA TRANDAFIR,** cl. a VIII-a, Şcoala nr. 1, Bistriţa; **CARMEN STAN,** Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Galaţi; **SIMONA PORFIR,** cl. a III-a, Cenaclul „Zburătorul", Gh. Gheorghiu-Dej, Bacău; **LAURA-MARIA TÎRŞOLEA,** Şcoala nr. 33, Constanţa; **CRISTINA DEDU,** cl. a VIII-a, Şcoala nr. 2, Slobozia; **VICTOR GEORGE COANDĂ,** cl. a VIII-a, Şcoala nr. 8, Tîrgovişte; **DOINA MERCAN,** cl. a VII-a, Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Cîmpulung, Argeş; **PAUL CONSTANTIN DRĂCEA,** cl. a V-a C, Şcoala nr. 5, Alexandria, jud. Teleorman; **MARIA ALEXANDRA DOBREI,** cl. a VII-a A, Şcoala nr. 3, Hunedoara; **GABRIELA PANAITE, TANŢA CIULEI** şi **ELENA PANAINTE,** Cenaclul literar „Cutezătorii", Şcoala din Gaiceana, jud. Bacău; **PAPP ZOLTAN,** cl. a VII-a, Oradea; **SIMONA ARADEI,** cl. a VIII-a C, Şcoala nr. 19, Bacău; **IULIA DARIE,** cl. a V-a, şi **MIRELA MIHĂILĂ,** cl. a VII-a, Cenaclul „Cireşarii" al Casei pionierilor şi şoimilor patriei, Bîrlad.

CE ȘTIȚI DESPRE BIBLIOTECI?

DIN ISTORIE

■ Prima bibliotecă despre care avem cunoștință este cea a regelui egiptean Osymandias, instalată în fastuosul său palat din Teba. Cea mai cunoscută bibliotecă a lumii antice rămîne însă cea din Alexandria, fondată de Ptolomeu Soter prin secolul al III-lea î.e.n. Aici au fost colecționate în tăblițe, papirusuri, pergamente circa 700 000 de volume.

■ Primul om din lume care s-a servit de o bibliotecă a fost vizirul persan Sahib, savant și conducător de oști din secolul al X-lea. În această dublă calitate, el purta în drumurile sale cîteva mii de cărți încărcate pe cămile. Animalele mergeau totdeauna într-o anumită ordine. Astfel vizirul putea să găsească ușor volumul dorit!

■ Biblioteca Universității Sorbona din Paris a introdus împrumutul cărților la domiciliu încă din 1322.

■ Biblioteca orașului Novgorod (U.R.S.S.) deține 488 de cărți scrise pe... scoarță de mesteacăn!

DIN LUME

■ În 1925 lua naștere la Geneva Biroul internațional de educație, sub egida căruia, în 1928, s-a format o colecție internațională de cărți pentru copii. Pe această bază a luat ființă în 1948, la München (R.F.G.), Biblioteca Internațională a Tineretului. Aici se află în prezent peste 300 000 de volume în circa 100 de limbi, patrimoniul bibliotecii îmbogățindu-se anual cu peste 12 000 de cărți. Cele mai solicitate bibliografii sînt legate de temele înțelegerii între popoare, păcii, antirasismului, ajutorului acordat copiilor handicapați. Un sistem de șase cataloage face din această bibliotecă una dintre cele mai moderne din lume.

■ Vizitatorii orașului bolivian Santa Cruz se opresc curioși într-una din piețele centrale ale localității, unde se află parcat un avion cu patru motoare. Acest aparat, explică ghizii, a fost folosit multă vreme pentru acțiuni de contrabandă. Cînd contrabandiștii au fost prinși, avionul a fost confiscat și transformat în ceea ce este astăzi: o bibliotecă de împrumut.

● Biblioteca din Stockholm are în fondul ei aproape 50 000 de volume pe teme șahiste.

■ Peste 100 de state posedă biblioteci naționale. Biblioteca Congresului din Washington (S.U.A.), înființata în 1800 adăpostește aproximativ 80 000 000 de volume. Biblioteca „Lenin" din Moscova posedă circa 50 000 000 de cărți, ziare și reviste rînduite cu migală în rafturi totalizînd 500 km lungime.

■ La biblioteca Universității „Erasmus" din Rotterdam „lucrează" de mai mulți ani un... robot, a cărui însărcinare este să caute cărțile cerute. De cele mai multe ori găsirea lor îi ia un singur minut.

MIHAI BURDUJA

DIN ȚARA NOASTRĂ

■ Peste 85 la sută din fondul național de manuscrise și publicații apărute în țara noastră de-a lungul istoriei se află în depozitele Bibliotecii Academiei R.S.România, înființată în 1867. Aici pot fi găsite cele mai vechi texte scrise în limba română, precum și primele periodice apărute la noi.

■ Una dintre comorile Bibliotecii Batheaneum din Alba Iulia este „Codex aureus", o culegere de legi din veacul al XIII-lea. Paginile cărții sînt ornate cu miniaturi și chenare aurite de o mare frumusețe. Jumătate din lucrare se află la British Museum din Londra, iar copertele la Biblioteca Vaticanului din Roma.

■ Marile biblioteci din Capitală, din Iași, Cluj-Napoca, Alba Iulia, Sibiu și alte orașe păstrează cărțile de mare valoare în depozite speciale, unde le sînt asigurate o temperatură și o umiditate constante. Microclimatul le apără de orice deteriorare. Uneori printre noile achiziții se află cărți păstrate în condiții necorespunzătoare, atacate de bacterii etc. De însănătoșirea acestor volume se ocupă Laboratorul de restaurare al cărții din București.

Ce știți despre BIBLIOTECA PERSONALĂ?

Mai mulți cititori care vor să-și alcătuiască o bibliotecă personală ne întreabă ce trebuie să cuprindă o asemenea bibliotecă.

În primul rînd se cuvine să-i lăudăm pe acești copii pentru inițiativa lor. În vremea noastră fiecare simte nevoia unui cît de modest raft de cărți ale sale.

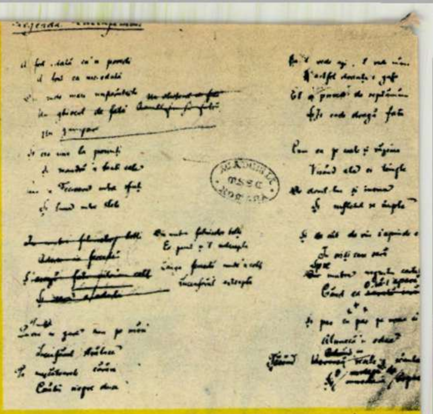

Manuscrisul unei variante a „Luceafărului" lui M. Eminescu, aflat în Biblioteca Academiei.

Biblioteca noastră nu va încerca, firește, să concureze marile biblioteci, care oferă cititorilor sute de mii sau milioane de volume și la care aveți oricînd acces. În biblioteca personală trebuie să apară cărțile voastre de căpătîi. Nu vor lipsi din ea scrierile clasicilor literaturii române, cerute și de bibliografia școlară, și nici lucrările celor mai buni scriitori pentru copiii de astăzi. Dar aici își vor afla loc și alte volume, al căror rost este să fie consultate la nevoie. Veți dispune deci de un dicționar al limbii române, din care veți afla înțelesul cuvintelor mai puțin cunoscute. Un îndreptar ortografic vă va ajuta să evitați greșelile de scris. O bună carte de istorie a țării noastre va completa în chip fericit lecțiile din manual. În funcție de interesele voastre, de specialitatea pentru care vă pregătiți, puteți adăuga bibliotecii voastre un dicționar de matematici, de fizică, chimie, biologie.

Vorbeam însă de o bibliotecă **personală.** Din ea nu vor lipsi cărțile dragi de orice fel, de la povești la romane adresate vîrstei voastre și de la benzi desenate la povestiri de anticipație. O carte sportivă, de șah sau de altă specialitate vă va înlesni progresele în sportul preferat.

În sfîrșit, credem că în biblioteca unui cititor al nostru își va afla locul și colecția revistei „Cutezătorii"!

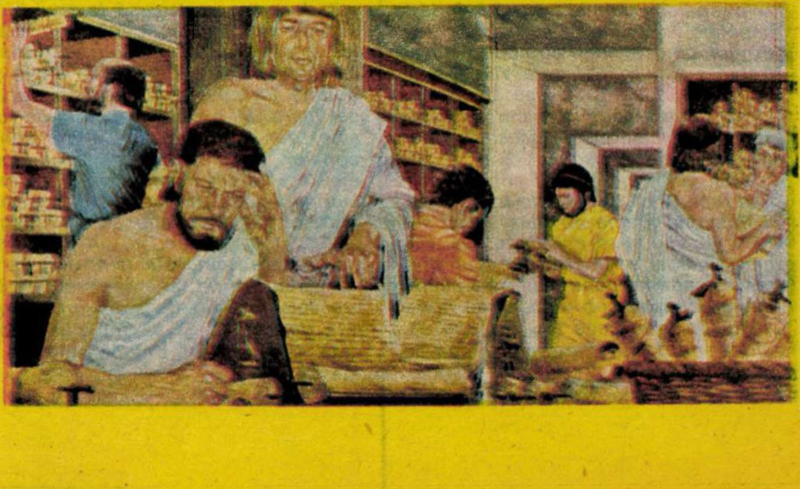

O îndatorire patriotică a tuturora:

ECONOMISIREA ENERGIEI

Pretutindeni în țară, în mine și cariere de cărbune, la schelele petroliere, oamenii muncii depun eforturi eroice pentru a spori producția de energie.

În condițiile acestei ierni deosebit de aspre, buna gospodărire a energiei, economisirea fiecărui kilowatt îi preocupa în egală măsură pe muncitori și pe țărani, pe toți cetățenii patriei noastre atît la locurile lor de producție cît și acasă.

ȘI NOI

putem fi buni gospodari ai energiei!

ȘI NOI

putem veghea la folosirea cu chibzuință a electricității, a gazelor, la economisirea sub orice formă a surselor energetice!

ȘI NOI

sîntem răspunzători pentru orice risipă de lumină și căldură! Oriunde ne-am afla, să milităm pentru gospodărirea atentă a energiei electrice și gazelor, a tuturor formelor de energie!

FLORI DE GHEAȚĂ

1 C	2 O	3 L	4 I	5	6 I	7 U	8 ●	9 P	10 S
2 A	M	A	N	●	M	A	M	U	T
3 Z	A	P	A	D	A	●	A	C	E
4 I	T	O	●	Ă	C	A	T	●	R
5 M	●	N	E	C	U	L	U	T	A
6 I	D	●	E	A	L	A	R	E	●
7 R	E	C	E	●	A	N	I	M	A
8 ●	V	I	●	E	T	E	●	P	L
9 O	I	●	I	T	A	C	A	●	B
10 I	A	R	N	A	●	A	L	P	I

ORIZONTAL: 1) Alb. Post-scriptum pe scurt. 2) Pictor clasic român, autor al unui frumos tablou intitulat „Iarna". Elefantul epocii glaciare. 3) Omăt. Mici țurțuri de gheață. 4) Localitate japoneză. Salcîm. 5) Poetul care a scris „Noapte de iarnă". 6) Început de idee. În jurul gîtului în anotimpul rece (pl.). 7) Vreme de iarnă. A însuflețit. 8) Șase roman. Păduri tropicale în cîmpia Amazonului. Primele la plugușor! 9) Acoperite cu lînă. Patria istețului Ulise, părintele... Calului troian. 10) Albă ca neaua. Munți din Europa, care atrag nenumărați iubitori ai sporturilor de iarnă.

VERTICAL: 1) A scris pentru copii „Baba iarna intră-n sat". Greu la deal. 2) Zăpadă. A schimba traseul. 3) Oameni de... zăpadă (sing.). Dar. 4) Fata de pe trambulină! Est-Sud-Est (abr.). Începe înghețul. 5) De vreme ce. Stea din constelația Argus. 6) Albă ca zăpada (fig.). 7) Ursu Alexe. A se da pe gheață. 8) Din recuzita omului de zăpadă (pl.). Cel mai alb dintre metale. 9) Cel mai alergat la hochei. Iarna. 10) Teren arid, secetos. Ca neaua (masc. pl.).

DICȚIONAR: ITO, ETE, ETA.

ANA MOGA

IARNĂ

Iarna-i colea, la răscruce!
Ia priviți cam ce ne-aduce:

Pe poteca dinspre deal
Iarna croșetează-abilă,
Pentru bietul Iepurilă,
O căsuță de cristal!

Pe colinele vecine
A-mpletit dantele fine!

Firele de telegraf
Într-o chiciură le-nfașe
Și le-atîrnă-ntr-un canaf!
Pomii au armuri trufașe,
Cergi de puf sau paltonașe!

Pe cîmp, peste ogradă,
Pune straie de zăpadă!

Peste casa noastră puse
Dalbe căciulițe, huse!

Mie mi-a adus în dar
Un caiet și-un calendar
Ca să-i scriu, după cum vrea,
Un poem cu fulgi de nea!

CHIRIL NAZAROV
Traducere din limba bulgară
de TUDOR GEORGE

GEOMETRICĂ

(Rebus criptografic:
5, 4, 5, 8, 2, 6, 11)

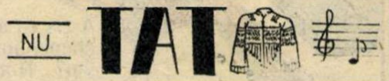

* * *

JOC DE CUBURI

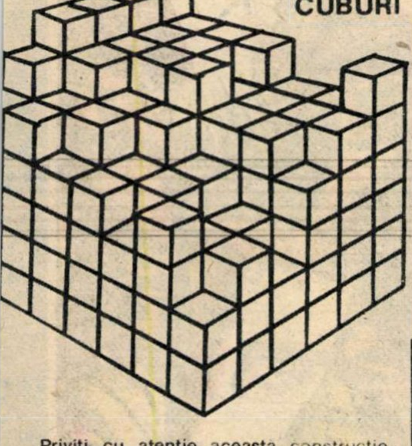

Priviți cu atenție aceasta construcție. La origine a fost „aproape" un cub mare cu laturi de 6 și 7 cuburi mici. În total erau 294 de cuburi mici. Cineva a luat din aceste cuburi mici ca să vă pună la încercare istețimea. Puteți reface construcția calculînd cîte cuburi mici lipsesc?

LEXIC

Patinoar: Gheţar cu... orar!
Schior: Arlechin... alpin!
Patine: Ghete pe... șine!
Ger: Aer congelat fără... frigider.
Om de zăpadă: Clovn de... ogradă!
Bulgăre: Înghețată... pudrată!
Derdeluș: Tobogan... la-nceput de an!
Ianuar: Primul dar din... calendar!

MIHAI MATEICIUC, Rădăuți

CU SILINȚĂ

(Rebus criptografic:
2, 4, 1, 5, 4)

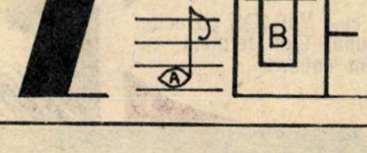

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: I. PIȚA; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR

Rezumatul episodului precedent: La lucrarea dificilă de la furnal, încredințată sudorilor utecişti din echipa meşterului Grigore Bentu, ia parte şi studentul Vladimir Constantinescu, fost sudor în echipă. El a venit în practică pe şantier şi a intrat direct în schimbul ce sudează la 70 de metri înălțime.

11

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: LIANA şi VALENTIN TĂNASE

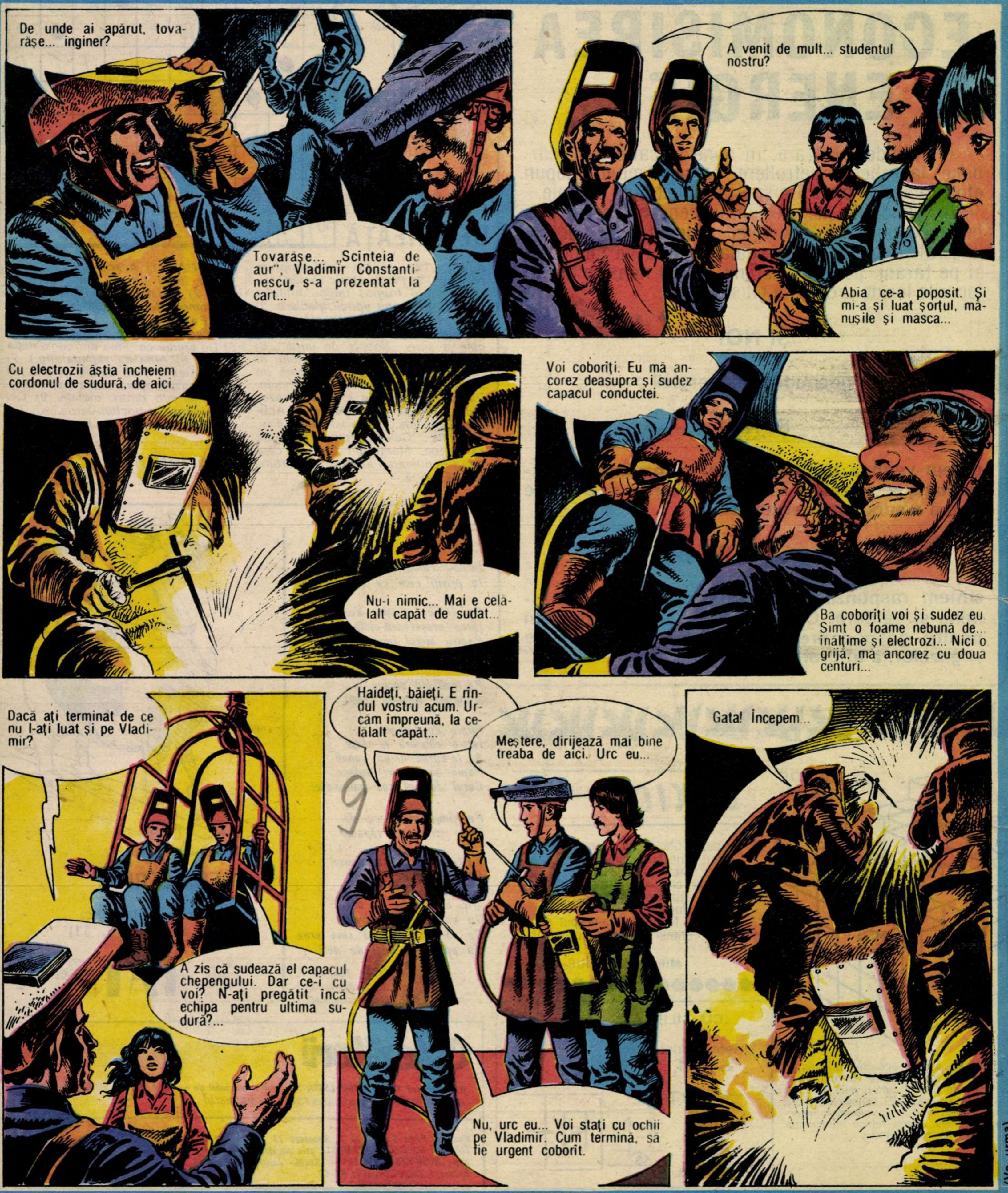
De unde ai apărut, tovarăşe... inginer?
Tovarăşe... „Scînteia de aur", Vladimir Constantinescu, s-a prezentat la cart...
A venit de mult... studentul nostru?
Abia ce-a poposit. Şi mi-a şi luat şorţul, mănuşile şi masca...
Cu electrozii ăştia încheiem cordonul de sudură, de aici.
Nu-i nimic... Mai e celălalt capăt de sudat...
Voi coborîţi. Eu mă ancorez deasupra şi sudez capacul conductei.
Ba coborîţi voi şi sudez eu. Simt o foame nebună de... înălţime şi electrozi... Nici o grijă, mă ancorez cu două centuri...
Dacă aţi terminat de ce nu l-aţi luat şi pe Vladimir?
A zis că sudează el capacul chepengului. Dar ce-i cu voi? N-aţi pregătit încă echipa pentru ultima sudură?...
Haideţi, băieţi. E rîndul vostru acum. Urcăm împreună, la celălalt capăt...
Meştere, dirijează mai bine treaba de aici. Urc eu...
Nu, urc eu... Voi staţi cu ochii pe Vladimir. Cum termină, să fie urgent coborît.
Gata! Începem...

9

(Va urma)

Din nou în întrecerile «Daciadei albe»

DIN SUMAR:

- Pe agenda vieții de organizație: Alegerile pionierești
- La un pas de extraordinar
- Copiii și teatrul
- Drum bun, Cireșari!

6

JOI, 7 FEBRUARIE 1985,
ANUL XIX (NR. 905)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Aşa cum ne-am obişnuit în ultimele două decenii, de cînd la conducerea partidului se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, şi în anul încheiat recent progresul general al ţării a fost impetuos. După cum se arată în Comunicatul cu privire la îndeplinirea Planului naţional unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul trecut în 1984 producţia industrială netă a crescut cu 8,4 la sută faţă de anul precedent, iar producţia agricolă cu 13,3 la sută. În anul 1984, ţara a produs 71,6 miliarde kWh de energie electrică, 44,2 milioane de tone de cărbune, 14,4 milioane de tone de oţel, tehnică de automatizare şi de calcul în valoare de 9,7 miliarde de lei, 86 700 de tractoare, mii şi mii de alte produse de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea mai departe a economiei naţionale, ca şi pentru sporirea continuă a bunăstării populaţiei. În 1984 a crescut retribuţia tuturor oamenilor muncii, după cum s-au ridicat şi veniturile ţărănimii. Condiţiile de viaţă ale poporului nostru s-au îmbunătăţit şi prin darea în folosinţă a 131 900 de locuinţe.

Ritmurile înalte ale dezvoltării economice a României în 1984 sînt rezultatul direct al activităţii pline de abnegaţie desfăşurată cu energie sporită de către clasa muncitoare, ţărănime, intelectualitate, de întregul popor strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Realizările anului 1984 se bazează şi pe substanţialul aport al creaţiei ştiinţifice şi tehnice. Sub conducerea tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu, cercetarea ştiinţifică, dezvoltarea tehnologică, introducerea progresului tehnic au avut o contribuţie de cea mai mare importanţă la extinderea bazei proprii de materii prime şi energetice, la ridicarea calităţii produselor, la innoirea şi modernizarea producţiei. În 1984 au fost aplicate în întreprinderile industriale 1 400 de tehnologii avansate şi s-au extins alte 1 125. Introducerea noilor tehnologii şi a 370 de sisteme de mecanizare şi automatizare a contribuit cu circa 50 la sută la creşterea productivităţii muncii în industria republicană.

Dinamismul economiei româneşti în 1984 este ilustrat convingător şi prin darea în funcţiune, parţial sau total, a 448 de noi capacităţi de producţie industriale şi agrozootehnice importante, în special în industria extractivă, energetică, chimică, în construcţia de maşini, industria alimentară şi sisteme de irigaţii. În acelaşi an a intrat în exploatare Canalul Dunăre—Marea Neagră, realizare grandioasă a constructorilor din ţara noastră, care demonstrează forţa economiei româneşti actuale, vocaţia creatoare a poporului nostru.

Rezultatele obţinute în 1984 pun din nou în lumină caracterul ştiinţific al politicii partidului de înflorire a patriei, de creştere a nivelului de trai, a gradului de civilizaţie a vieţii întregului popor. Ele constituie un titlu de mîndrie pentru fiecare dintre noi, o temelie trainică pentru realizările anului 1985.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI AL III-LEA AL F.D.U.

DEMOCRAȚIA FA

Să încercăm a privi, la scara istoriei milenare a poporului nostru, cei peste 40 de ani care au trecut de la declanșarea și victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Vom vedea că ei reprezintă o perioadă scurtă, dar o perioadă în cursul căreia s-au petrecut în țara noastră cele mai profunde schimbări în munca și viața oamenilor, în întreaga înfățișare a societății. Cîștigîndu-și libertatea și dînd dovadă de acel eroism și de acea dragoste fierbinte de patrie moștenită în bună măsură de la înaintași, poporul român a obținut cele mai mari succese din istoria sa, a pășit hotărît spre înfăptuirea unei lumi noi, lumea socialismului, a dreptății și echității.

Rupînd lanțurile asupririi dinlăuntru și din afară, oamenii muncii au învățat treptat să construiască propria lor putere în stat, să demonstreze prin fapte că pot conduce eficient treburile societății și că pot soluționa cele mai complexe probleme care se ivesc în calea lor. În acest fel, cu hotărîre și cu tenacitate, cu puterea de a învinge greutățile și cu știința de a se bucura de succese, poporul nostru a înălțat, treptat, un edificiu aparte al vieții sale sociale, o democrație nouă, socialistă, reprezentînd puterea reală a celor ce muncesc de a-și hotărî destinul propriu. Au reușit aceasta avînd în frunte un cîrmaci înțelept și puternic — Partidul Comunist Român.

Viața liberă și democratică este o cucerire a poporului nostru, un rezultat al luptei sale revoluționare, care a căpătat o nouă perspectivă, mai adîncă și mai bogată în înțelesuri, de cînd — de la Congresul al IX-lea al partidului comunist, din 1965 — în fruntea comuniștilor români se află tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Au trecut, iată, aproape două decenii de la acel important eveniment care a deschis calea înfăptuirii societății socialiste multilateral dezvoltate, a marilor victorii pe care le-am obținut pînă în prezent și spre care privim cu deplină mîndrie patriotică.

În acești ani de glorie, puterea poporului, adevărata democrație, a cîștigat noi trepte, s-a înălțat tot mai mult ca expresie a unității profunde care caracterizează pe toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate.

Partidul nostru, secretarul său general s-au preocupat și se preocupă permanent de perfecționarea vieții democratice, de asigurarea cadrului cel mai larg pentru ca toți oamenii să-și exprime voința și aspirațiile, să se implice în luarea hotărîrilor privind viitorul, în înnoirea permanentă a vieții și muncii lor. S-a format, astfel, un adevărat sistem de participare la conducere, în cadrul căruia se îmbină formele directe cu cele reprezentative. Practic, dacă analizăm experiența din ultimii ani, vom observa că în toate marile proiecte și hotărîri referitoare la perspectivele dezvoltării socialiste multilaterale se cuprind, sintetic, gîndurile și nevoile tuturor oamenilor muncii, care știu să folosească pe deplin, cu chibzuință și cu maturitate, pîrghiile realităților democratice. Care știu, deopotrivă, să dea expresie faptică gamei largi de drepturi și îndatoriri pe care le-au cîștigat.

Democrația faptei, a deciziei bine gîndite, a aplicării politicii înțelepte elaborate de partid, și-a găsit și formele de organizare cele mai potrivite. Într-o țară ca a noastră, atît de ferm înscrisă pe traiectoriile socialismului și comunismului, în care poporul a cîștigat o bogată experiență în conducerea societății, în autoconducere de fapt, cel mai larg organism democratic care acționează este Frontul Democrației și Unității Socialiste.

Avînd un caracter revoluționar, profund democratic, reprezentativ și exprimînd unitatea socialistă a poporului nostru, acest organism politic grupează în jurul Partidului Comunist Român — centrul vital al societății noastre —, numeroase organizații politice și obștești: Organizația Democrației și Unității Socialiste, sindicatele, organizațiile de femei, Comitetul Național Român „Oamenii de știință și pacea", consiliile oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, uniunile cooperatiste, uniunile societăților științifice medicale și ale cadrelor didactice, uniunile de creație, Comitetul Național pentru Apărarea Păcii, Consiliul Național al Societății de Cruce Roșie, alte organizații.

În acest organism politic atît de cuprinzător, sînt incluse și organizațiile de tineret și copii, deci și Organizația Pionierilor, care reunește milioane de purtători ai cravatei roșii cu tricolor, generațiile noi ce se pregătesc în spirit patriotic, revoluționar, să preia ștafeta luptei pentru o nouă calitate a muncii și vieții, a înfăptuirilor viitoare, atît de luminos conturate de cel de-al XIII-lea Congres al partidului care a avut loc la sfîrșitul anului trecut.

Iată, așadar, că în societatea noastră, dîndu-se expresie deplină înțelesurilor ideii de democrație, există un cadru organizat, de cea mai largă cuprindere, care mobilizează toate energiile creatoare ale maselor, fără nici un fel de discriminare, în șuvoiul unitar al muncii și luptei pentru continua dezvoltare a patriei. Partidul și statul nostru acordă o mare atenție îmbunătățirii continue a

ŞI A CELEI DE-A II-A CONFERINŢE PE ŢARĂ A O.D.U.S.

TEI, A DEMNITĂŢII UMANE

modului în care funcţionează acest cadru organizatoric. În Raportul prezentat la cel de-al XIII-lea forum al comuniştilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta: **„Şi în viitor trebuie să ridicăm continuu nivelul activităţii Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, organism politic larg democratic ce asigură participarea organizată a tuturor organizaţiilor de masă şi obşteşti, a tuturor categoriilor de oameni ai muncii, a întregului nostru popor, sub conducerea partidului, la înfăptuirea Programului partidului, la ridicarea patriei noastre pe o nouă treaptă de dezvoltare, la creşterea continuă a bunăstării materiale şi spirituale, la înfăptuirea politicii de pace, de colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.“**

Sînt definite foarte clar, în aceste cuvinte, atît esenţa democratică a F.D.U.S., reflectată în larga participare a întregului popor la conducerea vieţii comuniste, cît şi funcţiile şi scopurile sistemului democratic, îndreptate spre asigurarea progresului general al patriei noastre. Noi înţelegem, aşadar, democraţia ca pe un puternic instrument social şi politic de transformare a vieţii şi muncii în concordanţă cu cerinţele şi principiile socialiste. Democraţia este deci un larg forum de lucru, un imens şantier al responsabilităţii şi conştiinţei înaintate. Cucerind puterea şi lucrînd la propriul său destin, poporul nostru a înţeles şi înţelege că a pornit pe un drum de muncă şi luptă, nu lipsit de greutăţi. A înţeles însă, mai presus de aceasta, că stă în puterea lui, strîns unit în jurul partidului comunist, al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului şi preşedintele ţării, să-şi împlinească cele mai cutezătoare aspiraţii revoluţionare.

De aceea, folosind cu maturitate pîrghiile vieţii democratice, dovedind iniţiativă, găsind mereu resurse de promovare a noului, participînd activ la întreaga viaţă social-politică a ţării, poporul nostru construieşte una dintre cele mai originale experienţe de organizare democratică a societăţii pe baze socialiste.

În toate gîndurile şi în întreaga sa simţire au pătruns adînc cuvintele simple, dar atît de profunde prin care tovarăşul Nicolae Ceauşescu a definit esenţa operei democratice pe care o realizează oamenii muncii: „Socialismul se construieşte cu poporul, pentru popor.“ În sistemul larg cuprinzător al democraţiei, poporul este şi forţa construcţiei noii societăţi, şi beneficiarul deplin al muncii sale. Această organizare democratică a tuturor domeniilor vieţii şi muncii, în centrul căreia se situează omul cu nevoile şi aspiraţiile sale fireşti, reprezintă o profundă recunoaştere şi împlinire a demnităţii umane, exprimă un puternic umanism.

Putem spune, de aceea, că în sistemul unitar al democraţiei muncitoreşti, revoluţionare se cuprinde, de fapt, cea mai complexă şi mai dinamică întreprindere pe care o realizează poporul român. Aceea a împlinirii demnităţii sale în istorie, a libertăţii şi independenţei, a înaintării hotărîte spre comunism, cea mai dreaptă şi mai umană societate, visul de aur al omenirii.

Conf. univ. dr. ACULIN CAZACU

PE AGENDA VIEŢII DE ORGANIZAŢIE: ALEGERILE PIONIEREŞT

Însufleţiţi de mobilizatoarele îndemnuri ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, şi voi, pionierii, asemenea întregului nostru popor, aţi păşit în noul an, 1985, cu hotărîrea de a vă îndeplini cît mai bine îndatoririle ce vă revin din documentele celui de-al XIII-lea Congres al partidului, de a învăţa şi munci, de a vă pregăti cît mai temeinic pentru viitor. Sînteţi chemaţi să vă mobilizaţi toate energiile pentru ca întreaga voastră activitate de pionieri, de elevi să cunoască un drum mereu ascendent, cinstind astfel, prin faptele voastre cutezătoare, împlinirea a 20 de ani de la istoricul Congres al IX-lea, de cînd în fruntea partidului nostru se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit şi stimat fiu al ţării.

Acţiunile şi activităţile care preced cea de-a V-a Conferinţă Naţională a Organizaţiei Pionierilor sînt deosebit de grăitoare pentru felul în care daţi viaţă, prin muncă susţinută şi printr-o comportare exemplară, îndemnurilor pline de înţelepciune şi dragoste părintească ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Începînd cu această lună, în fiecare grupă, în fiecare detaşament, în fiecare unitate vor avea loc alegeri pionereşti. Ele vor fi urmate de conferinţele de dare de seamă şi alegeri la nivelul comunelor, oraşelor, municipiilor şi judeţelor. În luna mai, reprezentanţii pionierilor din întreaga ţară vor participa la lucrările celei de-a V-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Pionierilor, ale cărei lucrări se vor desfăşura la Bucureşti.

Cu prilejul acestui important moment al vieţii de organizaţie, copiii patriei, purtători ai cravatelor roşii cu tricolor, îşi vor exprima sentimentele de fierbinte dragoste şi recunoştinţă pe care le poartă tovarăşului Nicolae Ceauşescu, prietenul şi îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generaţii, tovarăşei Elena Ceauşescu, pentru minunatele condiţii de viaţă şi învăţătură asigurate tinerilor fii ai ţării.

Momentul alegerilor pionereşti trebuie să constituie pentru fiecare pionier un prilej de evaluare a rezultatelor obţinute de grupa, detaşamentul sau unitatea din care face parte la învăţătură şi muncă, în toate activităţile dedicate educaţiei comuniste, revoluţionare a pionierilor şi şcolarilor, a modului în care s-a acţionat pentru îndeplinirea sarcinilor reieşite din documentele de partid şi de stat, din orientările şi indicaţiile formulate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Forumul tinerei generaţii din anul 1980 şi în Mesajul adresat cu ocazia aniversă-

---

LA UN PAS DE EXTRAORDINAR

O MINUNATĂ GRĂDINĂ ŞI CREATORII EI

În urmă cu doi ani despre Bididia – un loc oarecare de la marginea de est a Tulcei – nu se vorbea prea mult. În prezent însă numele acesta e pronunţat, zilnic, de sute de pionieri şi şcolari din oraşul de la porţile Deltei. Şi nu numai de ei. Şi nu oricum, ci cu mîndrie pe deplin justificată:

– Mergeţi la Bididia! Aveţi ce vedea acolo!

Ce e de văzut la Bididia? Pe scurt, răspunsul la această întrebare ar suna cam aşa: ceea ce pot să realizeze nişte copii – conduşi, bineînţeles, de profesori şi ajutaţi şi de părinţii lor – cînd îşi pun în mişcare inteligenţa şi îndrăzneala, ingeniozitatea şi hărnicia, setea de cunoaştere şi dorinţa de a face ceva nou, frumos şi util atît pentru ei cît si pentru alţii.

Sînt multe de văzut şi de admirat la Bididia: un bun şi de-acum renumit atelier mecanic pentru carturi şi un teren adecvat pentru practicarea acestui sport cu motor; un sector de apicultură care dispune de cincisprezece stupi şi este dotat cu toate uneltele, aparatele şi documentaţia necesară unui stupărit ştiinţific, de mare randament; un sector de acvaristică, altul de floricultură şi un al treilea, de creştere a animalelor mici.

Dar noutatea numărul unu şi lucrul cu care se mîndresc cel mai mult pionierii din această parte a oraşului Tulcea îl constituie micrográdina botanică pe care au amenajat-o ei aici. Deşi suprafaţa acesteia nu este prea mare – ceva mai mult de două hectare – şi cu toate că terenul nu l-au primit de prea mult timp, micrográdina lor arată „ca la carte" şi e surprinzător de bogată. Şi-au dat întîlnire aici, pe acest spaţiu relativ restrîns, dar judicios împărţit(în zece sectoare) şi bine gospodărit de către copii, diverse plante ornamentale şi medicinale, exemplare dintre cele mai valoroase din vegetaţia de stîncărie din Munţii Măcinului, din cea a podişului Babadag şi a Haşmacului Mare (o frumoasă şi originală vale din pădurea Letea), din flora rară a judeţului şi a ţării, ba, în ultimul timp, chiar şi din alte ţări ale lumii. Dar ceea ce s-a realizat pînă acum în acest sector la Bididia este doar **un început** – după cum ni s-a spus. Îndrumaţi de profesoara Gabriela Doroşencu, micii dar entuziaştii botanişti de aici - între care se remarcă pentru pasiunea şi hărnicia lor surorile Cornelia şi Mariana Popa, Marian Balaciu, Anatoli Serghei, Aurelia Mocanu, Renata Costache, Loredana Simininski şi alţii – au, pentru viitor, proiecte mari şi îndrăzneţe. Proiecte bine precizate, pînă la cele mai mici detalii, în **planul de dezvoltare în următorii ani a micrografinii lor botanice.**

Două „piese" rare şi nişte ambiţii mari

Odată cu venirea primăverii, micii botanişti de-aici vor începe incursiunile în judeţ pentru a căuta, a descoperi, a aduce şi a aclimatiza la Bididia exemplare specifice florei meleagurilor tulcene. Astfel, nu peste mult timp, în micrográdina lor botanică vor putea fi admirate şi păliurul, şi migdalul pitic, şi volbura catifelată, şi frasinul pufos, şi fagul oriental, şi taurica (plantă ce creşte numai într-o mică insulă de lîngă satul Luncavita), şi laleaua pestriţă, şi ghiocelul dobrogean şi... multe, multe altele.

Între aceste plante pe care pionierii de-aici ţin neapărat să le aibă în grădina lor sînt mărgeluşele şi... abdus selatin. De ce îi interesează atît de mult aceste două plante? Să le facem, pe scurt, cîte o scurtă fişă... biografică şi atunci veţi înţelege.

Mărgeluşele se află doar într-un singur loc din ţară — numai în Poiana lui Kurum, o pajişte din podişul Babadagului. E o plantă curioasă din multe puncte de vedere: face parte din familia salcîmului japonez, creşte în grup, de mărimea unor arbuşti mijlocii şi face, spre toamnă, nişte păstăi lungi care, atunci cînd adie vîntul, se lovesc şi se freacă între ele, scoţînd sunete asemănătoare cu behăiturile oilor (de unde şi o legendă, potrivit căreia mărgeluşele din amintita poiană ar fi oile ciobanului Kürum).Dar ceea ce îi preocupă de fapt pe specialişti, ca şi pe micii botanişti din Tulcea, e că planta aceasta are un dăunător unic, prea puţin cunoscut şi studiat şi pe care, cînd o vor avea la îndemînă şi sub observaţie tot timpul, îl vor putea pune sub lupă.

A doua plantă — abdus selatin — este şi ea la fel de rară, o plantă de rit, de origine orientală. Ceea ce îi intrigă pe specialişti e faptul că deocamdată nu se ştie cum se înmulţeşte — e, pur şi simplu, un mister pe care pionierii-botanişti din Tulcea şi-au propus să încerce să-l dezlege. În plus, în urma unor cercetări, deocamdată încă sumare şi neconcludente, se crede că are un bogat conţinut în rutină, fiind extrem de eficientă în tratarea bolilor ficatului. Dacă-i aşa sau nu s-ar putea să aflăm dintr-o viitoare... comunicare ştiinţifică a micilor botanişti de la Bididia.

Un atelier de... modelare a plantelor

De fapt e vorba despre o pepinieră dendrologică unde — prin observaţii şi studii fenologice, prin selecţionarea seminţelor, prin butăşire şi altoire, prin alte operaţii asupra cărora nu mai insistăm — plantele rare sînt înmulţite nu numai pentru grădina lor, ci şi pentru alţii (pentru spaţiile verzi ale oraşului, de pildă, rii a 35 de ani de la crearea primelor detașamente de pionieri. În același timp, fiecare pionier va privi cu exigență și responsabilitate neajunsurile manifestate în colectivul din care face parte, precum și cauzele care le-au generat, pentru a putea lua în viitor cele mai potrivite măsuri de înlăturare a lor.

În cadrul adunărilor de alegeri se va analiza, de asemenea, modul în care s-a acționat pentru o cît mai bună organizare a activităților, pentru dezvoltarea democrației pionierești și a unei puternice participări a pionierilor ca inițiatori, organizatori și beneficiari ai activităților pe care și le-au propus.

La nivelul grupelor, detașamentelor și unităților, alegerile pionierești au loc după cum urmează: **între 1 și 20 februarie, la grupe; între 10 și 28 februarie la detașamente; între 20 februarie și 20 martie la unități.**

CUM SE DESFĂȘOARĂ ADUNĂRILE DE ALEGERI

- Alegerile pionierești trebuie pregătite din timp, prin popularizarea lor în rîndul pionierilor, folosindu-se și mijloacele de propagandă audiovizuală din școli.
- Comandamentele detașamentelor și unităților, cu sprijinul consiliilor comandanților-instructori, se vor preocupa cu deosebită atenție de pregătirea informărilor privind activitatea desfășurată de la alegerile precedente, precum și de proiectul programului de activități. Pînă la ziua alegerilor, comandamentele se vor îngriji ca toți pionierii să cunoască condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cei care vor fi aleși în organele de conducere.

Adunările de alegeri la grupe, detașamente și unități vor fi convocate de pionierii comandanți ai acestora cu cel puțin trei zile înainte de desfășurare.

- La grupele aparținînd detașamentelor din clasele V—VIII, adunările de alegeri sînt conduse de către un pionier din comandamentul detașamentului, în prezența tovarășului comandant-instructor de detașament și a instructorului utecist; în cazul grupelor de la detașamentele claselor II—IV, adunarea este condusă de comandantul-instructor de detașament.
- Adunarea începe prin prezentarea pe scurt a însemnătății adunărilor de alegeri și a ordinii de zi. Comandantul de grupă prezintă informarea, ce va fi urmată de dezbateri. După ce a fost votată activitatea depusă de comandantul de grupă care-și încheie mandatul, se vor reaminti calitățile pe care trebuie să le îndeplinească cel nou ales în această funcție. Copiii vor face apoi propuneri pentru noul comandant de grupă. Fiecare poate opta pentru o singură propunere și va fi ales pionierul care obține unanimitate de voturi sau care întrunește cel mai mare număr de voturi. Comandantului de grupă nou ales i se va înmîna șnurul roșu.

* * *

- Adunarea de alegeri la detașament pentru clasele V—VIII este condusă de un membru al comandamentului unității. Și aici vor fi prezenți tovarășul comandant-instructor de detașament și instructorul utecist. La clasele II-IV adunarea este condusă de comandantul instructor de detașament, fiind prezent și un pionier din comandamentul unității. La adunare, care începe și se încheie cu ceremonialul pionieresc, participă toți pionierii și școlarii din detașament. După prezentarea însemnătății adunării și a ordinii de zi, pionierul comandant de detașament prezintă informarea scrisă asupra activității desfășurate de detașament și proiectul programului de activități pe trimestrul II al anului școlar, în care au fost incluse și propunerile făcute la alegerile de la grupe. Urmează dezbaterile, supunerea la vot a activității desfășurate de comandamentul detașamentului. La efectuarea propunerilor pentru noul comandament se va ține seama că acesta trebuie să fie format din **pionierii comandanți de grupă** și **alți 2—3 pionieri.** Pionierul comandant de detașament va fi ales din rîndul pionierilor care fac parte din noul comandament. El trebuie să obțină unanimitate sau cel mai mare număr de voturi. După alegere primește șnurul galben. În cazul în care în funcția de comandant de detașament a fost ales un comandant de grupă, la grupa respectivă se va organiza o nouă adunare de alegeri.

Cu prilejul adunării de alegeri se stabilesc responsabilități concrete pentru fiecare membru al comandamentului. Tot acum sînt desemnați pionierul-comandant instructor al grupei de șoimi ai patriei și ajutoarele sale. Se stabilesc, de asemenea, stegarii, trompetistul și toboșarii detașamentului.

DRAGI PIONIERI,

Din dorința de a veni în sprijinul vostru v-am prezentat astăzi cîteva puncte de reper cu privire la adunările de alegeri la grupă și detașament. Într-un număr viitor al revistei vom vorbi despre alegerile la unitate.

Vă urăm să faceți din adunările de alegeri momente de rodnic bilanț al activităților pionierești și de stabilire a unei bogate perspective pentru formarea voastră ca tineri revoluționari, ca oameni de nădejde de care are nevoie patria noastră socialistă.

Succes tuturora!

* * *

Consiliul popular municipal din Tulcea comandîndu-le pionierilor de aici, în acest an, circa 5 000 de fire de plante ornamentale), ba chiar și... transformate, mai precis, modelate ca formă în așa fel încît să arate cît mai original și mai frumos. Sînt capabili niște copii ca ei să execute asemenea operații? Sînt, într-adevăr! Dovadă că au și realizat primele exemplare de plante ornamentale globulare și piramidale, urmînd ca strădaniile lor necontenite să dea roade mereu mai bogate și în acest domeniu.

O seră ca în anul 2000

Au în proiect și o sera, a cărei construcție o vor începe în această primăvară (și doresc, dacă vor reuși, s-o termine înainte de a intra în iarna viitoare, dar intenția aceasta e, deocamdată,... secretă). Sera lor nu va fi prea mare, dar... ultramodernă: Acest epitet e justificat de proiectul ei, care prevede că va fi de tip semi-îngropat (pentru a utiliza, în sezonul rece, și căldura pămîntului) și va fi dotată cu un sistem complex de încălzire — bazat, pentru cazurile de excepție, într-o oarecare măsură, și pe combustibil convențional (mai precis, pe cărbuni), dar în principal pe surse de energie neconvențională, prevăzută fiind, deocamdată, cu instalații de captare a energiei solare și eoliene, iar în perspectivă mai îndepărtată și cu o instalație de biogaz. De unde-și vor procura ei aceste instalații? De la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tulcea. Pentru că vor fi proiectate și construite de colegii lor de la cercurile de specialitate care, la rîndul lor, vor avea oricînd deschise porțile microgrădinii botanice pentru îmbogățirea cunoștințelor și în acest domeniu. O colaborare, o întrajutorare, într-adevăr, de invidiat. Mai bine-zis, de luat ca exemplu.

C. DIACONU

(Continuare în pag. 11)

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI ALBE“

De multă vreme frumoasele plaiuri ale țării n-au mai îmbrăcat o asemenea hlamidă de hermină! Practic nu există zonă, indiferent de relieful geografic, care să nu se fi bucurat din plin de această „materie primă“ a sezonului alb, spre imensa satisfacție a celor care pregătesc condițiile pentru holde cît mai bogate, dar și a copiilor. Reportajul nostru își propune să surprindă cîteva secvențe ale activităților sportiv-recreative prezente masiv în agendele tuturor purtătorilor cravatei roșii cu tricolor.

*

SĂ FACEM UN SALT pînă la **Conțești.** De ce tocmai aici? Pentru că această primitoare comună teleormăneană este una dintre cele mai cunoscute în domeniul șahului pitic. Este opera unui inimos cadru didactic, profesorul de matematică **Marius Gruia,** cel care a implantat șahul în unitatea de pionieri a școlii, acolo unde a funcționat ca director vreme de peste un deceniu.

Șah pe detașamente, șah metodic, cu scheme și grafice, cu jocuri-școală, cu concursuri-test, cu demonstrații ale unor sportivi de frunte din județ și din țară. Cei mai buni șahiști din Conțești au ajuns în divizionara B **Rulmentul Alexandria,** alții se formează acum pentru a continua tradiția descoperirii de valori. Ei se cheamă **Adrian Gruia, Marius** și **Dan Peța, Sorina Popa;** pentru a releva doar marile speranțe ale instructorului voluntar, viitor antrenor (acesta urmînd acum o școală specială de doi ani) care este profesorul Gruia.

În zilele acestea de iarnă, șahul constituie nota dominantă a activității sportive a pionierilor din Conțești, alături de concursurile de săniuțe și de miuțele de patinaj care fac deliciul acestor de neuitat zile de iarnă.

*

POPAS LA PIATRA FINTINELE, pitoreasca stațiune de iarnă din județul Bistrița-Năsăud, acolo unde copiii județului și invitații lor din așezări invecinate s-au prezentat la **Criteriul primei zăpezi,** adică la o întrecere de schi fond, ramură de sport relativ nouă între cele practicate acolo, dar cu perspectiva de a deveni cea mai îndrăgită. Copiii au și motive să i se dedice: schiurile nu lipsesc (deocamdată cele de inițiere), iar dealurile bistrițene reprezintă un teren minunat de întrecere.

Să consemnăm faptul că schiorii-gazdă, cei de la Clubul sportiv școlar Bistrița îndeosebi, s-au arătat a fi printre cei mai zeloși și ambițioși în pregătire. Dovadă, printre laureații criteriului s-au aflat și **Anton Bulbuc, Ioana Popaandron, Nastasia Sas** și **Vasile Sneaga** de la acest club.

Organizatorii – Consiliul județean al Organizației Pionierilor și C.J.E.F.S. Bistrița-Năsăud – ne asigură că asemenea concursuri vor avea loc pînă la dispariția mantiei de zăpadă. Mai mult, îm trimestrul al II-lea, orele de educație fizică se vor desfășura în aer liber, sub formă de alergări, jocuri de mișcare, concursuri de săniuțe, patinaj și întreceri de schi. Foarte bine!

*

FOTBALUL NU ÎȘI DEZMINTE nici acum, în plină iarnă, afecțiunea pentru cei mici. Sau invers, dacă vreți... Iată, în acest sens, o secvență din municipiul **Piatra Neamț,** unde a fost organizat, nu de mult, un **campionat de minifotbal** cu nu mai puțin de... 24 (!) de echipe. Din județul Neamț, dar și din altele. Finalele la 10–12 ani și la 13–14 ani au fost urmărite de mii de iubitori ai acestui sport atît de popular (practic, aproape toată suflarea din orașul de pe Bistrița), care au dorit să aplaude victoria cu 3–1 a minifotbaliștilor de la Clubul sportiv școlar Olimpia din Piatra Neamț și, în același timp, și pe aceea a oaspeților din Bacău, pionierii de la Clubul sportiv școlar (categoria 13–14 ani), victorioși cu 4–1 asupra selecționatei nemțene.

Tot la minifotbal s-au întrecut și copiii din orașul de sub Tîmpa, reprezentanți ai cluburilor și asociațiilor sportive din Brașov (F.C.M., Tractorul, I.C.I.M., Metrom, Precizia C.S.S. Steagul Roșu etc.), demonstrînd că acest sport nu are, practic, niciodată sezon de odihnă...

*

URCĂM LA POIANA BRAȘOV, într-o veritabilă lume a copilăriei populată, în aceste splendide zile de iarnă pînă la refuz! Grupuri de pionieri peste tot – în stațiune. Toți copiii trăiesc din plin bucuriile zăpezii. Grupurile de pionieri din **Cîmpina** și **București,** din **Alexandria** și **Slatina,** din **Constanța** și **Slobozia,** care în genere nu beneficiază de pîrtii de mari proporții acasă, folosesc din plin condițiile ideale pe care le oferă această stațiune montană pentru a trăi intens plăcerea unei coborîri printre „porți“, satisfacția unei alunecări pe derdelușuri, **„altfel decît la noi** – cum ne spune **Dorinel Tudor** din Constanța –, **unde abia te-ai urcat pe sanie și ai și ajuns la capătul călătoriei...“**

Sutele de metri de derdeluș ale Poienii Brașov oferă, într-adevăr, un cadru de vis pentru sănierii amatori, printre ei mulți dintre cei care, în februarie, vor lua parte la **Festivalul pionieresc al sporturilor de iarnă** de la Vatra Dornei. Reușitele așteptate, dorite în această mare competiție a „Daciadei albe“, sînt pregătite cu grijă de pe acum!

*

ZECI DE MII DE COPII DIN BUCUREȘTI se bucură de bogăția zăpezilor acestei ierni. Dar sînt și alții care... n-o iau în seamă. Minirugbiștii de la Gloria, asociația sportivă a Întreprinderii „Republica“, cei din „clasa“ antrenorului **Ștefan Popescu** nu țin seama de stratul gros de zăpadă care s-a așternut peste tot, transformînd stadioanele în pîrtii de schi fond. Curajoși și cutezători, ei transmit cu multă îndemînare mingea țuguiată de la un partener la altul. Cîteodată mai cad, se ridică, reiau „dialogul“ și așa, minute în șir, pînă ce obrajii li se îmbujorează.

Admirăm zelul viitorului „pilier“ **Oprea Manole** din clasa a VII-a a Școlii nr. 65, precum și al coechipierilor lui – centrul **Ionică Tănase,** de la nr. 72, „uvertura“ **Florin Sin,** de la nr. 71, al unui taloner de mare rezistență cum se anunță a fi **Nicușor Manole,** de asemenea de la nr. 71.

Sînt acolo, pe terenul de la „Mecanică fină“, o sumedenie de copii-rugbiști pentru care sportul cu balonul oval, al celor care nu se tem de încleștarea aspră din grămadă sau gustă de pe acum deliciul unor șarje pe treisferturi, exercită asupra lor o atracție aparte, anunțîndu-se – ca și în alte ocazii – puternici apărători ai buturilor cluburilor fruntașe de rugby și – de ce nu? – ai echipei naționale...

*

SPORT PENTRU TOATE PREFERINȚELE, așa s-ar putea intitula un eventual reportaj făcut la **Școala nr. 3 din Sebeș—Alba,** cu pionierii asociației sportive **Tineretul nou...** Firesc, pentru că aici, cei peste 800 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor sînt inițiatorii unei activități sportive diverse, care cuprinde întreceri de șah (în frunte: **Loreta Dăscălescu, Simona Bena, Dona Purlea, Silviu Opincariu și Mircea Teodorescu)** și concursuri de tenis de masă (cele mai bune palete: **Silviu Coșeriu** și **Cristian Frățilă),** întreceri de patinaj viteză (arabescurile cele mai reușite pe gheață le realizează **Adrian Purlea** și **Viorica Stanciu)** și competiții de schi și sanie (așii pîrtiilor: **Mihai Mucenicu, Adrian Ban** și **Mirela Nistor).**

„Este o unitate de pionieri cu o activitate sportivă de excepție“ — relevă profesorul **Florin Fleșeriu,** directorul Clubului sportiv școlar din Sebeș, care ține să justifice această afirmație: **„Mai bine de 300 dintre elevii acestei unități trec anual prin filtrele selecției efectuate de clubul nostru pentru activitatea de performanță, după ce alți 700 sînt prezenți, din toamnă și pînă în primăvară, la startul normelor Complexului Sport și Sănătate“. Edificator!** Elevii **Laurențiu Faur** și **Manole Manoilă,** din conducerea asociației sportive, au toate motivele să fie satisfăcuți de activitatea pe care o desfășoară colegii lor. Iar profesoara **Maria Popescu,** care răspunde de catedra de specialitate, poate să se bucure, la rîndu-i, că și în sport are elevi și pionieri de nădejde!

*

PRINTRE NĂMEȚII DE APROAPE DOI METRI, prionierii atleți din **București** și **Mangalia,** din **Drobeta—Turnu Severin** și **Tulcea,** din **Slatina** și **Tîrgoviște,** din **Craiova** și **Brezoaiele** și-au continuat pregătirea pentru viitoare recorduri într-o așezare de basm de pe valea Ialomiței, la **Căprioara,** printre văile a două zone submontane de sub Leaota – Piscul cu brazi și Runcuiețul. Într-o tabără care s-a dorit a fi, în primul rînd, de odihnă, copiii din localitățile amintite s-au avîntat pe cărările căptușite cu nea, **„realizînd o excelentă pregătire fizică, ce le va fi de folos în apropiata lor activitate competițională“,** cum remarca directorul taberei, experimentatul profesor-antrenor **Lixandru Pandele,** unul și același cu tehnicianul care a descoperit-o și a modelat-o pe campioana noastră olimpică la suliță de la Tokio, **Mihaela Peneș**... Un spectacol aproape incredibil: să vezi băieți și fete de 8 și 9 ani care iau pieptiș cărări de aproape 40 de grade pe care le parcurg fără nici o șovăire și aceasta de zeci de ori într-o singură zi... De bună seamă că nu putem avea decît cuvinte de laudă pentru pionierele și pionierii **Ana Maria Georgescu** și **Olguța Voicu** din clasa a VII-a a Liceului industrial nr. 12 din București, **Sebastian Ciupercă** din clasa a II-a a Școlii nr. 2 din Mangalia, **Carmen Drapac** din clasa a VI-a, Școala nr. 1 din Slatina, **Andreea Diaconu** din clasa a II-a, Școala nr. 186 și, desigur, pentru toți elevii și elevele de la „clasele“ profesorilor-antrenori **Olga Mironescu** – Clubul sportiv școlar Pionierul, **Doina Popescu-Cotrău** – Clubul sportiv școlar nr. 4, **Cristian Pascu** – C.S.S. Tîrgoviște, **Paul Ciupercă** – C.S.S. Mangalia și **Claudiu Boroșteanu** – C.S.S. Tulcea.

Peste tot ce a însemnat o excelentă pregătire sportivă, este de subliniat disciplina de care au dat dovadă toți cei aproape 200 de participanți la tabără, dorința lor de a fi prezenți și la serile cultural-educative, și la excursiile efectuate la **Moroieni, Pietroșița** și cariera de la **Lespezi,** în împrejurimile de vis ale așezărilor de pe Valea Ialomiței, toate oferindu-le prilejul de a gusta frumusețile țării, de a cunoaște oameni și locuri, tot ce se înfăptuiește atît de măreț în patria noastră!

SĂ REVENIM ÎN CAPITALA pentru a urmări, pe vastele întinderi albe ale Parcului Tineretului, pasionatele întreceri de săniuțe ale pionierilor din toate sectoarele. Sînt zeci de echipaje, sute de copii iubitori ai unuia dintre cele mai accesibile și mai pline de peripeții sporturi ale iernii. O manșă nu este suficientă pentru a-i cunoaște pe cei mai îndemînatici copii și organizatorii cer programarea a încă unei manșe, de departajare. Prilej de bucurie pentru cei care – în sfîrșit! – s-au detașat și urcă primii pe podiumul sănierilor fruntași: **Cornel Steriade, Ionuț Apostol, Gabriela Ionescu...**

Notăm promisiunea pionierilor de la Școala nr. 115 de a se revanșa data viitoare. Adică peste cîteva zile, cînd pîrtiile din Parcul Tineretului vor fi din nou transformate în locuri de concurs pentru sute și sute de pionieri.

•

Din periplul nostru n-ar trebui să lipsească nici alți copii. I-am numit pe micii gimnaști de la Clubul sportiv școlar din **Gheorghieni;** pe viitorii atleți din **Roman** (care au printre ei un proaspăt campion național la aruncarea ciocanului, categoria juniori III, pe **Gelu Chiriac** de la Clubul sportiv atletic: 64,22 m); pe foarte tinerii mușchetari reuniți de Clubul sportiv Progresul din București într-un concurs de anvergură (cu participanți din Brașov, Bistrița, Slobozia și Iași); pe componenții zecilor de formații de hochei pe gheață din județul Harghita, care au luat parte la întreceri non-stop fie la **Miercurea Ciuc,** fie la **Sîndominic** și **Ditrău, Subcetate** și **Hodoșa,** pretutindeni unde mîini harnice de copii au amenajat patinoare naturale; pe participanții la Carnavalul veseliei de la **Sf. Gheorghe,** un carnaval pe oglinda de cristal a gheții, în jurul căreia s-au aflat sute și sute de amatori – schimbul de mîine al patinajului nostru artistic...

A fost și mai este încă, pentru copii, frumoasă și bogată în bucurii această iarnă. A fost și mai este astfel, mai ales prin condițiile optime care le sînt create copiilor din patria noastră, de a se recrea activ și a-și împrospăta continuu forțele, de a-și afirma aptitudinile în „Daciada albă“.

TIBERIU STAMA

COPIII ȘI TEATRUL

DA sau NU pentru fotografia Alexandrei

LA PANOUL FRUNTAȘILOR

În detașamentul clasei a VII-a — discuții aprinse. Se decide dacă portretul pionierei Alexandru Alexandra va apărea la Panoul onoarei, hărniciei și sîrguinței pionierești. Deodată, o voce alarmată: — Cum adică, să hotărască asa, singuri? Da; eu, tu, noi toți, detașamentul! îi replică ferm pionierul-comandant.

Drept care îi și convoacă în careu. Aici, în „careul fermecat" al detașamentului, fiecare se simte mai bun, mai sincer, mai curajos, aici spui întotdeauna adevărul, aici, în detașament, ești bun sau rău, puternic ori slab, harnic ori leneș, așa cum te arată faptele tale. Se revine la obiectul discuțiilor: Cine este pentru Alexandra la panou? Avalanșă de replici, de argumente pro și contra. În vîrtejul acestora ni se dezvăluie, spontan, veridic portretul eroinei care, ciudat, întîrzie să-și facă apariția...

— N-ați văzut-o pe Alexandra? Ce s-o fi întîmplat cu Alexandra?

Alexandra are pe cap și treburi gospodărești, și grija celor doi frățiori gemeni, și a celui din clasa întîi pe care tot ea trebuie să-l ajute la lecții. În asemenea condiții reușește totuși să ia note din ce în ce mai bune.

O ȘTIRE SENZAȚIONALĂ

Doi băieți intră în scenă aducînd o veste neașteptată: au văzut-o pe Alexandra! Au aflat ce s-a întîmplat cu colega lor care nu venise la școală...

N-ați observat pînă acum, dragi cititori, că de fapt totul s-a petrecut pe scenă? Pionierii cu care ați făcut cunoștință sînt eroii unei piese ce se cheamă „Careul fermecat". Mărturisim că și noi am avut sentimentul că asistăm nu la un spectacol, ci la un șir de întîmplări adevărate. Interpreții, membrii trupei de teatru a Casei pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul II al Capitalei, s-au identificat într-atît cu eroii acestei piese, cuceritoare prin prospețime și autenticitate, încît ne-au făcut să trăim alături de ei peripețiile prin care au trecut. Nu e surprinzător fiindcă ei își joacă propriul rol, de pionieri, propriul personaj colectiv — al detașamentului.

— Personajele pe care le jucăm seamănă mult cu năzdrăvanii eroi ai clasei noastre — coincidență, tot a VII-a, ne spune pionierul Cornel Jantea (Școala nr. 24).

Daniela Calusa joacă un dublu rol de prietenă.

— M-am gîndit că prietena mea din piesă, Alexandra, seamănă foarte bine cu prietena mea din clasă, Monica Eftimie. Monica e sufletul clasei noastre, ca și Alexandra de altfel. Cum să nu mă atașez atunci de eroina acestei piese?

TREI INTERPREȚI ÎNTR-UN SINGUR ROL

Ionel Marinescu s-a dovedit foarte potrivit pentru rolul comandantului de detașament. Dar, ghinion: tocmai cînd trupa se pregătea pentru faza de sector a Festivalului Național „Cîntarea României", Ionel s-a îmbolnăvit. Din fericire toți băieții din echipă cunoșteau textul fiecărui interpret. Este „obiceiul casei". Bun prieten cu Ionel, Adrian Bunea s-a oferit să-l înlocuiască. El nu numai că știa rolul, dar l-a și jucat la înăl-

---

CARTEA

ÎN FILE DE ENCICLOPEDIE

Prima versiune a romanului „Mizerabilii" de V. Hugo într-o limbă străină se datorează unui scriitor român: Dimitrie Bolintineanu, care începe traducerea chiar în 1862, anul în care romanul lui Victor Hugo apărea la Paris. Această versiune românească este considerată cea dintîi traducere din lume a „Mizerabililor".

◆

Cea mai mare carte din lume se păstrează în orașul birmanez Mandalai. Ea are 730 de „file", fiecare fiind o placă avînd înălțimea de un metru și jumătate și o greutate de peste două tone. „Cartea" se păstrează într-o curte interioară cu o suprafață de 5 hectare. Cartea de piatră din Mandalai reprezintă, potrivit aprecierii experților, cel mai complet rezumat cunoscut al filozofiei tradiționale. Cu prilejul unei serbări, 2 400 de persoane au reușit să o citească în întregime, înlocuindu-se unul pe altul, în 153 zile, fără nici o pauză! Pentru scrierea originalei cărți, la mijlocul secolului trecut au fost angajați 100 de cioplitori în piatră, care au „copiat" textul pe filele de piatră în decurs de... 9 ani!

◆

Cea mai voluminoasă carte este Encicplopedia chineză din secolul al XVIII-lea, care cuprinde 853 450 de pagini. Un artizan nipon a reușit cea mai minusculă carte din cîte a izbutit să miniaturizeze răbdarea și iscusința omenească. Cartea numără 16 pagini, conține un calendar poetic și o istorie a unor pietre prețioase.

◆

Primul abecedar ilustrat a apărut în 1488, în Anglia.

La Erevan — capitala R.S.S. Armene — se păstrează manuscrisul „Ceremonialul mușain", vechi de aproape 800 de ani, cu file din pergament, pentru care s-au folosit 600 de piei de vițel de cea mai bună calitate. Această carte, unică în felul ei, cîntărește 27,5 kg și conține 330 de biografii, lucrări de istorie și literatură și este bogat ilustrată cu miniaturi în culori, care împodobesc marginile uriașelor pagini.

◆

Un editor american realizează pentru tinerii săi cititori cărți de povești parfumate. Întorcînd paginile unor povești de iarnă, copiii pot respira mireasma brazilor sau a bomboanelor cu ciocolată și a altor dulciuri. Parfumuri sintetice sînt închise în minicapsule și se deschid prin simpla frecare cu o suprafață dată.

◆

Cel mai lung roman este intitulat „Oameni de bună credință", scris de Jules Romains între anii 1932 și 1946. Romanul se extinde pe 27 de volume. Japonezul Sohaki Yamooko se pare că va depăși această performanță, întrucît romanul său, cu titlul „Tokuga — Waleyasu", ar urma să fie tipărit în... 40 de volume!

◆

Într-o bibliotecă din Paris se găsește în manuscris o carte scrisă pe papirus de un scriitor egiptean numit Fta-Hotep. Aceasta este cea mai veche carte din lume.

Ea constituie un tratat de morală, pilde și învățături filozofice. Aceste scrieri la un loc formează o colecție numită Papyrus Prisse și datează de pe timpul faraonilor din prima dinastie Tinită (5004-4751 î.e.n.).

◆

Primul tratat de anatomie a apărut în 1543 și a fost redactat de marele anatomist Andreas Versalius, care avea pe atunci 29 de ani. Planșele acestui tratat au fost executate de un elev al lui Tizian, Jan Van Calcar, iar unele probabil chiar de Tizian.

◆

Cel mai vechi roman cunoscut în istoria literelor poartă titlul „Povestea a doi frați", fiind opera scriitorului teban En-na-na. El a fost scris în jurul anului 3200 î.e.n. și e cuprins în 19 foi de papirus.

ţime. După acest prim spectacol-concurs, Adrian anunţă că, din motive obiective, va lipsi la cîteva repetiţii. Trecu atunci Alin Gubernu în ipostaza comandantului de detaşament. El se dovedi atît de inventiv în construcţia rolului încît toată lumea aplaudă varianta scenică propusă de el. Preluarea cu succes a aceluiaşi rol demonstrează nu numai bogatele resurse artistice ale acestei minunate echipe de pionieri-actori, ci şi solidaritatea ei.

O FETIŢĂ, UN SECRET ŞI UN FILM

I-a venit de minune rolul, opinau coechipierii Monicăi Moraru după primul lor spectacol cu „Careul fermecat". Are şi experienţă, adăugaseră, gîndindu-se la rolul pe care Monica l-a interpretat în filmul „De dragul tău, Anca".

Mama Monicăi ne-a istorisit cum a ajuns fetiţa să joace în acest film. Într-o seară tatăl său îi citise întîmplător un anunţ dintr-un ziar. Cîteva zile Monica s-a tot frămîntat. Pînă la urmă i-a mărturisit bunicii: „Mă prezint şi eu la proba de selecţie". Vă închipuiţi cu cîtă emoţie a aşteptat-o inimoasa bunică pe nepoată şi cu cîtă bucurie a aflat „vestea cea mare": printre cei 12 copii aleşi să joace în amintitul film reuşise cu brio şi Monica.

— Înzestrată cu un real talent, Monica se integrează repede în orice rol, ne spune tovarăşa profesoară Gabriela Chiriţă, îndrumătoarea entuziastei echipe de teatru care a luat locul II pe ţară la precedenta ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Bineînţeles, membrii ei năzuiesc să urce din nou pe marea scenă a fazei republicane, în cadrul actualei ediţii. Primul succes: un binemeritat loc I la faza pe sector.

ACTORII PUN O ÎNTREBARE

După prima lectură a piesei „Careul fermecat", toată echipa rămăsese cu un regret: de ce nu apare pe scenă Alexandra? — Am fi vruţ s-o cunoaştem pe Alexandra măcar în scena finală, îşi exprimaseră dorinţa Daniela Ene şi Florin Moldoveanu. Alţii argumentau că ea este un personaj atît de viu, de autentic, încît prezenţa ei fizică nu e necesară. Poate la asta s-a gîndit şi autorul, prof. Dumitru Stanciu. Cu aceeaşi piesă, pionierii din această localitate au cucerit locul I pe ţară la precedenta ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Două echipe de pionieri bucureşteni se vor întîlni în curînd la faza pe municipiu cu piese aparţinînd aceluiaşi îndrăgit autor: eroii reportajului nostru şi colegii lor de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Sectorul I (care au montat „Călătorie peste trei mări"). Tuturora le dorim să reediteze succesul pionierilor din Găeşti.

ILEANA PIŢA

Cea mai veche scriere despre zboruri interplanetare este în greceşte şi aparţine lui Lucian din Samosata. Urmează Plutarh, Kepler, Wilkins, Cyrano de Bergerac, Khircher, Voltaire, Edgar Poe, Jules Verne, H.G. Wells, ca să nu-i mai punem la socoteală pe contemporani.

* * *

Marele poet belgian Maurice Maeterlinck (1862-1949), laureat al Premiului Nobel, este autorul a patru cărţi inspirate din viaţa insectelor şi a plantelor: „Viaţa albinelor", 1901; „Inteligenţa florilor", 1907; „Viaţa termitelor", 1927 şi „Viaţa furnicilor", 1930.

* * *

Cel mai lung roman apărut în mileniul I a fost scris în China. El cuprinde 4 830 000 de cuvinte şi este intitulat „Înflorirea mărului". Romanul datează din secolul al VIII-lea şi narează peripeţiile unor femei în timpul unei bătălii.

* * *

La Hamburg a fost descoperită cea mai veche ediţie cunoscută a cărţii „Till Eulenspiegel". Studiile au relevat că a fost tipărită la Strasbourg, în anii 1510-1511. Pînă la această descoperire, cea mai veche era considerată o ediţie aflată la British Museum din Londra, tipărită în 1515.

* * *

Pînă la vîrsta de 64 de ani, cînd a decedat, John Creasey, unul din cei mai populari şi cei mai productivi autori de romane poliţiste din Anglia, a scris 560 de romane, apărute în 60 de milioane de exemplare şi traduse în 23 de limbi! Printre eroii săi favoriţi se numără şi Baronul, cunoscut telespectatorilor noştri dintr-un mai vechi serial TV.

* * *

Italianul Rio Caselli colecţionează cele mai plicticoase cărţi. Numărul volumelor originalei sale biblioteci a trecut de 10 000. Un poet italian, aflînd că toate operele sale se găsesc în colecţia lui Caselli, a fost pe punctul de a se sinucide.

MIHAI BURDUJA

Superlativele iernii

Sîntem în plină iarnă. Este momentul cel mai potrivit ca să vă oferim cîteva „recorduri" ale acestui anotimp, aşa cum reies ele din cercetările făcute de meteorologi, climatologi, glaciologi şi alţi oameni de ştiinţă în ale căror preocupări intră şi studierea caracteristicilor „anotimpului alb".

☐ Potrivit unui comunicat al Institutului Polar din Norvegia, temperatura minimă la Polul Sud a atins în cursul iernii australe 1965/1966 cea mai scăzută temperatură înregistrată vreodată pe Terra: —94,5° C! La o asemenea temperatură mercurul termometrelor devine dur, iar fierul este casant ca sticla.

☐ Se pare că cea mai abundentă ninsoare s-a abătut asupra oraşului Thompson Poss din S.U.A. În acest loc, între 24 şi 31 decembrie 1954, zăpada căzută a atins o înălţime de 4,45 m.

☐ Recordul în domeniul avalanşelor îl deţin Munţii Himalaya. În aceşti munţi se formează cele mai mari avalanşe, fiecare din ele avînd volume de milioane de metri cubi de zăpadă. Volumul lor total nu a putut fi calculat. În Europa primatul atît ca număr de avalanşe cît şi ca volum îl deţin Alpii italieni. De exemplu, în anul 1885 o singură avalanşă a deplasat 3 500 000 metri cubi de zăpadă şi gheaţă.

☐ Ninsoarea cea mai abundentă socotită pe perioada unui an întreg a căzut în Munţii Rainier din S.U.A. La Paradise Langer Station, grosimea stratului de zăpadă căzută între 1 noiembrie 1955 şi 1 noiembrie 1956 a atins înălţimea de 25,40 m!

☐ Frigul cel mai intens din atmosfera planetei noastre este cel relevat între 27 iulie şi 3 august 1963 de sonda centrului de studii din Kronogard (Elveţia): —143° C, la o altitudine de aproximativ 80 km deasupra Laponiei.

☐ În mod obişnuit urşii albi şi morsele convieţuiesc în mod paşnic. Uneori se iscă şi conflicte, atunci cînd ursul alb încearcă să răpească prada vreunei morse. Lupta este extrem de violentă. Ursul foloseşte ghearele sale puternice, iar morsa colţii, ca şi greutatea sa, care atinge 1 500 kg. Dacă lupta se dă în apă, victoria este de partea morsei, care în acest mediu se mişcă cu o viteză uimitoare.

☐ Cel mai gros strat de gheaţă veşnică a fost măsurat la Winter Harbour, un port al insulei Melville, aparţinînd Canadei. El atingea 494 m.

☐ Situat în inima continentului asiatic, Ulan Bator este capitala cu cea mai scăzută medie anuală a temperaturii (—4° C). În luna ianuarie temperatura coboară pînă la —47,8° C.

☐ Îngheţata a fost preparată pentru prima dată pe vremea împăratului roman Nero (37—68 e.n.). Se menţionează că acesta îşi trimitea sclavii să-i aducă gheaţă pentru prepararea unei „creme de fructe". Astăzi recordul la consumul de îngheţată nu-l deţine, cum aţi crede, o ţară caldă. Primul loc în lume la consumul de îngheţată pe cap de locuitor îl deţine Suedia, urmată de Italia.

Prof. TEODOR AXIOTI

UN FILM PENTRU VOI:

DRUM BUN, CIREȘARI!

De curînd pe ecrane a apărut filmul românesc „Cireșarii", în regia lui Adrian Petringenaru, după un scenariu al scriitorului Constantin Chiriță. Atît la Tîrgu-Jiu cît și la București, unde a avut loc premiera, filmul s-a bucurat de un deosebit succes, nenumărate secvențe fiind aplaudate „la scenă deschisă" de către cei prezenți la spectacol.

Dezvoltînd un episod din ciclul „Cireșarilor", filmul se inspiră din lumea unor elevi în vîrstă de 12-14 ani. În apropierea încheierii anului școlar, copiii, colegi și vecini de pe strada Cireșului: Lucia, Maria, Victor, Tic, Ursu, Ionel și alții își propun pentru vacanță o acțiune temerară: explorarea unei peșteri din apropierea orașului lor. Pentru aceasta ei își pregătesc din timp cunoștințe de geologie, speologie, radiocomunicații etc.

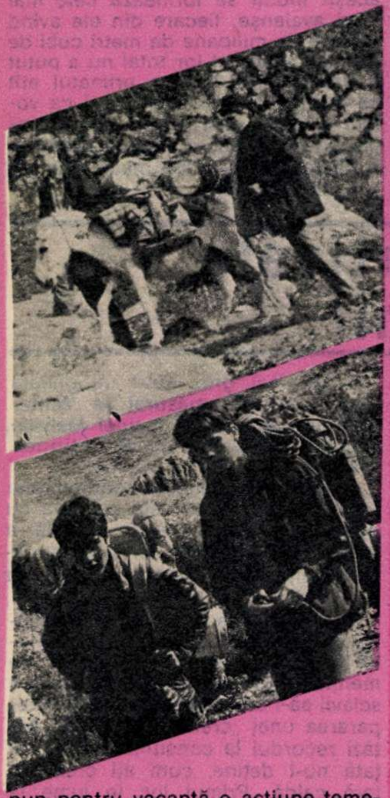

Trecînd cu dîrzenie și curaj prin nenumărate peripeții, eroii filmului dau dovadă de frumoase trăsături de caracter, ca și de deosebite calități umane: cinste, omenie, prietenie, gingășie sufletească, romantism, pasiune pentru aventura cunoașterii etc.

Reușita acestui film rezultă nu numai din transpunerea cinematografică izbutită a scenariului; ea se datorează și neprețuitelor frumuseți ale naturii din acel colț minunat de țară care este Gorjul.

CIREȘARII SE DESTĂINUIE

După premiera absolută a filmului „Cireșarii", am reușit să stăm de vorbă cu patru din cei șapte temerari care au interpretat rolul copiilor: Alina Croitoru (Lucia), Alina Dumitrescu (Maria), Răzvan Baciu (Tic) și Horațiu Medveșan (Victor).

Purtată pe marginea unor întrebări, discuția a fost deosebit de antrenantă și de plăcută, înjghebîndu-se pînă la urmă o adevărată și captivantă poveste.

— V-aș ruga mai întîi să-mi spuneți: ce a însemnat pentru voi acest film?

Alina Croitoru (elevă în clasa a VIII-a la Liceul pedagogic din București): Atît pentru mine cît și pentru colegii mei, acest film este împlinirea unuia din frumoasele vise ale copilăriei noastre.

Răzvan Baciu (elev în clasa a V-a la Școala nr. 19 din București): La început am crezut că a juca într-un film este o „joacă" de-a noastră obișnuită, dar a fost cu totul altceva. Pentru mine acest film constituie un început de drum...

Alina Dumitrescu (elevă în clasa a IX-a la Liceul economic București): ...Un început de drum plămădit din muncă, din efort, din osteneală, din sacrificiu, din emoții...

Horațiu Medveșan (elev în clasa a XI-a la Liceul „Dimitrie Cantemir" din București): Pentru noi și pentru cei ce vor veni după noi, acest film va rămîne un „cap de pod"!

— Cum a fost în timpul filmărilor?

Alina Dumitrescu: N-a fost deloc ușor, dar a fost frumos.

Alina Croitoru: Acest „frumos" este și mai frumos dacă ne gîndim că lucrurile nu au fost deloc simple.

Răzvan: N-am dormit aproape douăzeci de nopți! Începeam filmările de noapte de cum se însera și le sfîrșeam în zori. Dimineața regizorul ne întreba dacă ne e somn, iar noi, deși eram „topiți", răspundeam că nu.

Horațiu: Reușisem să ne obișnuim cu greul și într-un fel și să ne autoeducăm.

Alina Croitoru: Cînd eram obosiți ne trăda „pana de memorie". Nu ne mai puteam încadra în rol și ca să acoperim acest gol începeam să improvizăm.

Răzvan: La mine de cîteva ori improvizațiile au prins de minune. Atunci cînd rostesc în film: „Ia, lasă-mă-n pace, domnule, ce, n-are voie omu' să se plimbe?", a căzut bine și așa a rămas.

— Ce v-a plăcut mai mult în timpul filmărilor?

— Alina Dumitrescu: Cel mai mult mi-au plăcut peripețiile prin care am trecut. Multe dintre ele le-am trăit de-adevărat chiar fără să vrem.

Horațiu: Aveam o filmare de noapte. Trebuia să realizăm secvența cu explozia. Se impunea să fim crispați și oarecum speriați de pietrele care cădeau peste noi. Nu puteam să intrăm în roluri pentru că în spatele nostru nea Gaiță, mecanicul, cînta: „Veniți, privighetoarea cîntă..." Regizorul nu știa de ce rîdem și se supărase pe noi. Nea Gaiță a observat că noi rîdem de el, a tăcut și imediat s-a auzit explozia. Pietrele începuseră să ne izbească așa de tare încît ne-am speriat de-a binelea. Aveam impresia că toți munții se vor prăbuși peste noi. Secvența a ieșit de minune.

Alina Dumitrescu: Tot la o filmare de noapte, Răzvan fugea după pluta pe care se afla cățelușul Țombi. Neatent, a alunecat pe o piatră și fără să vrea a plonjat în apă.

Alina Croitoru: Răzvan ăsta e un mare poznaș, dar în momentul în care filmam la Peștera Muierii o băgase pe mînecă. Trebuia să intre pe o crăpătură să ia barca din peșteră. Așa grăsuț cum e și cu o pereche de blugi strîmți pe el, rămăsese înțepenit între stînci. Intraserăm cu toții în panică. După foarte mult timp și cu un efort deosebit am reușit să-l scoatem de la „strîmtoare".

Răzvan: Dar nici Alina Croitoru nu a fost mai prejos cînd s-a speriat noaptea de bufniță în pădure sau la întîlnirea cu ursul în timp ce culegea zmeură...

Horațiu: Am dori ca amintirea noastră, a „Cireșarilor '84", să dăinuiască mereu în inimile și în gîndurile colegilor noștri, ale tuturor copiilor.

— În numele cititorilor revistei „Cutezătorii" vă mulțumim!

Și pentru că acum vă pregătiți pentru a juca în cel de-al doilea film din ciclul „Cireșarilor", „Aripi de zăpadă", vă urăm: „Drum bun, Cireșari!"

ION SANDA

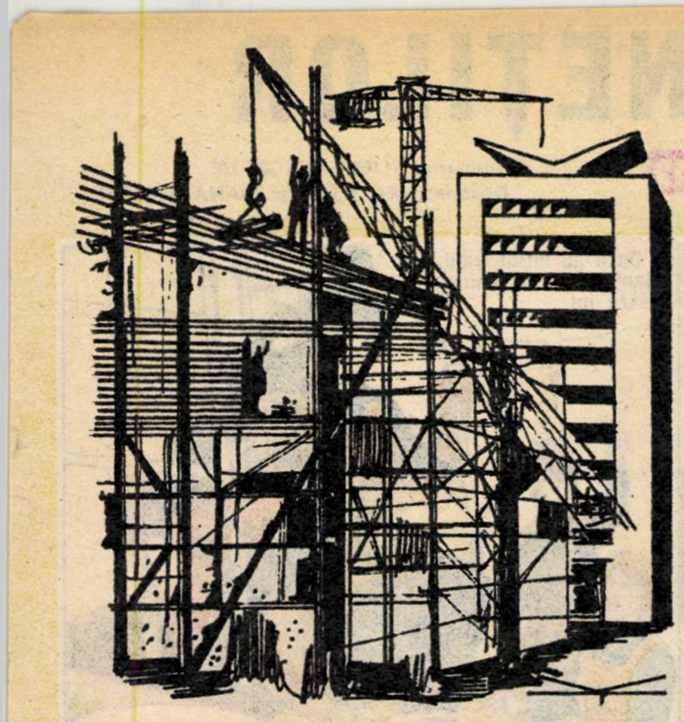

NELU SI GELU SÎNT ŞI EI PE ACEST ŞANTIER. GĂSIŢI-I!

ACESTE PLĂCI DECORATIVE PAR IDENTICE. UNA SE DEOSEBEŞTE TOTUŞI DE CELELALTE. CARE?

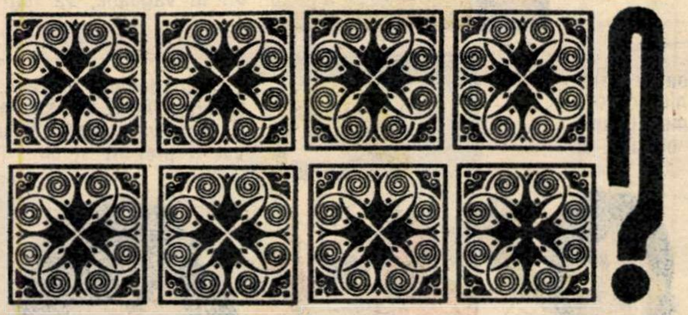

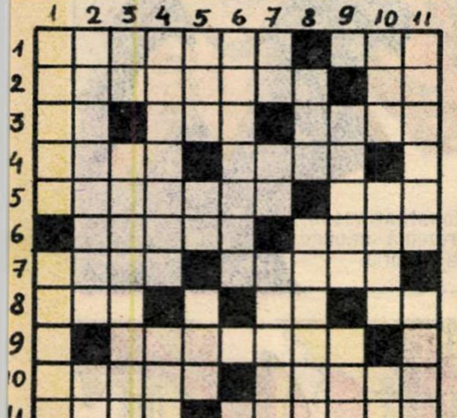

Anotimp alb

ORIZONTAL: 1) Autorul poeziilor „Noapte de iarnă" şi „Vifor" (1858—1919). Trag la sanie. 2) Tremură şi la cald, şi la frig. Luca Stelaru. 3) În ţepi! Jumătate de luntre. Haină de iarnă. 4) Se schimbă de la an la an (pl.). A pictat tabloul „Iarna" (1881—1958). 5) Aici zăpada nu se topeşte niciodată. Începe anotimpul! 6) Indignat, dar nu întrutotul. În fiecare an se amenajează altele pentru copii. 7) Sus în pomul de iarnă. Clasic al liricii noastre, autorul poeziei „Fulgii" (1875—1913). 8) Rîu în Elveţia. Sfîrşitul sfîrşitului! Tudor Ciortea. 9) Gheţar plutitor. 10) Vremea zăpezilor. Verosimilă. 11) Se bucură de o vacanţă de iarnă. Partenerii Albei ca Zăpada.

VERTICAL: 1) Bună sau rea, nici meteorologii n-o pot preciza totdeauna. „Limuzina" lui Moş Gerilă. 2) Compromis hibernal. Şi la deal, şi la vale! 3) Frunză de brad. Acţiune a frigului. 4) A ierna. Învechit (presc.). 5) Mutat la centru! Perechea lui. Întocmai. 6) Nu stau acasă nici iarna. 7) Loc pentru pluguşor. Sandu Ţurţure. Toamna tîrziu sau la începutul iernii coboară mioarele de pe munte (pl.). 8) Mişel la suflet! Bune pentru construit parazăpezi (sing.). 9) Se primesc şi se transmit cu prilejul sărbătorilor de iarnă. Păsări răpitoare ce iernează la noi. 10) Peisaj hibernal. Catran (reg.). Lac secat! 11) Autoarea poeziei „Paşi pe zăpadă" (1914—1944). Personaj de basm.

DICŢIONAR: AAR, NAFT.

NICOLAE PESCARU,
Breaza

NU MĂ ÎNTREBAŢI DE CE

Mama îmi dă două portocale.
Eu păstrez una nedesfăcută;
Nu mă întrebaţi de ce!

Tata îmi dăruie o haină vătuită.
O voi păstra curată;
Nu mă întrebaţi de ce!

Fratele meu îmi aduce o culegere de cîntece.
Eu îl aleg pe cel mai frumos;
Nu mă întrebaţi de ce!

Seara mi-aşez toate acestea la căpătîi
Şi visele mă poartă departe, departe;
Nu mă întrebaţi de ce!

Eu vreau să-i ofer portocala.
Vreau să o feresc de frig cu haina mea.
Vreau să cînt cu ea cel mai frumos cîntec...

La cine mă gîndesc?
Întrebaţi-l pe bunicul Andersen!
Este fetiţa cu chibrituri.

Liu Qianqian,
9 ani
R.P. Chineză

DINTR-O PRIVIRE

În acest tabel sînt trecute 50 de litere. Priviţi-le timp de 30 de secunde şi răspundeţi: care dintre ele este scrisă de mai multe ori?

A	B	C	D	E	B	C	D	E	A
A	C	D	E	B	D	E	A	B	C
A	D	E	B	C	C	A	D	E	B
A	E	B	C	D	C	B	D	E	A
E	D	C	B	A	B	A	C	E	D

Răspuns: Toate literele sînt scrise în mod egal de cîte zece ori; ele apar, de altfel, în mod egal şi pe fiecare rînd.

C. VODĂ

ILUZIE OPTICĂ

EXAMINAŢI CU ATENŢIE CELE DOUĂ ARCE DE CERC. ELE PAR SĂ FACĂ PARTE DIN DOUĂ CIRCUMFERINŢE DEOSEBITE, AVÎND RAZE DIFERITE.

TOTUŞI ARCELE DE CERC PROVIN DIN ACEEAŞI CIRCUMFERINŢĂ. DEFORMAREA ESTE O ILUZIE OPTICĂ.

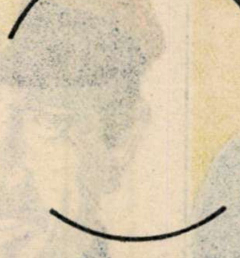

O MINUNATĂ GRĂDINĂ ŞI CREATORII EI

(Urmare din pag. 5)

Păsările de apă vor fi... convinse să adopte şi noua deltă de la marginea oraşului

Realizarea unei delte în miniatură (prevăzută pentru acest an) este un alt... vis al acestor copii. O vor construi după un proiect ingenios şi îndrăzneţ, conceput de ei. Astfel, bazinul va fi asemănător celor de la crescătoriile de peşte, folosind un sistem hidrotehnic pe cît de simplu, pe atît de eficace. Vegetaţia din Delta Dunării se va regăsi aici în ceea ce are ea mai important şi mai semnificativ. Dar microdelta lor — cum îi mai spun ei — nu se va reduce numai la atît: nu vor lipsi nici principalele soiuri de peşte şi nici chiar unele păsări.

Cu păsările — recunosc dumnealor — le va fi mai greu, pentru că sînt dificil de ţinut într-un loc anume. Zboară cînd vor şi unde vor. Tocmai de aceea au hotărît să adopte metoda... convingerii acestora. „Vom crea un microclimat atît de potrivit pentru ele, încît să vină şi să rămînă, de bunăvoie şi nesilite de nimeni, în delta noastră."

În felul acesta, grădina lor botanică se va îmbogăţi cu încă un laborator în care vor putea studia, la orice oră din zi şi fără să se mai deplaseze deloc, flora şi fauna Deltei Dunării. În plus, pionierii şi şcolarii din alte părţi ale ţării, care trec prin Tulcea şi din diverse motive nu pot vizita mirifica împărăţie de stuf şi apă de la gurile Dunării, o vor putea vedea şi admira aici, la marginea oraşului.

O ştire-surpriză

De regulă, dintr-o iniţiativă bună se naşte alta la fel, ba uneori chiar şi mai şi. Aşa s-au petrecut lucrurile şi aici.

V-am vorbit, mai sus, de existenţa la Bididia şi a unui sector de creştere a animalelor mici. Deocamdată acesta e populat doar cu iepuri. Dar cînd va fi tăiată... panglica inaugurală a deltei în miniatură, iepurilor li se vor adăuga şi păsările de baltă. Pe de altă parte, cineva a venit cu ideea că dacă tot vor avea apă la îndemînă, ar fi bine să crească şi nutrii. Şi toţi au fost de acord. Altcineva, îndrăgostit de porumbei, a zis aşa, într-o doară, că n-ar strica dacă şi aceştia ar fi prezenţi. Un altul, mai îndrăzneţ decît toţi, a mers şi mai departe: „Păi dacă tot o să avem aici şi stuf, şi sălcii, şi plopi, şi migdali, şi lămîi, de ce să nu zboare prin ramurile lor şi nişte papagali?"

Aşa s-a născut ideea, transformată apoi în hotărîre fermă, ca aici, la Bididia, să se amenajeze, în următorii ani, şi o microgrădină zoologică. Şi, aşa cum i-am cunoscut noi pe pionierii de aici, sîntem convinşi că nici acest proiect nu va rămîne numai pe hîrtie.

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr HORIA ARAMA. Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU.

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 Bucureşti.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836, 12 pagini 1,50 lei

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR

Rezumatul episodului precedent: Lucrarea dificilă de la furnal, încredințată sudorilor utecişti din echipa meşterului Grigore Bentu, se apropie de final. La această etapă iau parte cu însuflețire toți eroii povestirii noastre.

12

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN şi LIANA TĂNASE

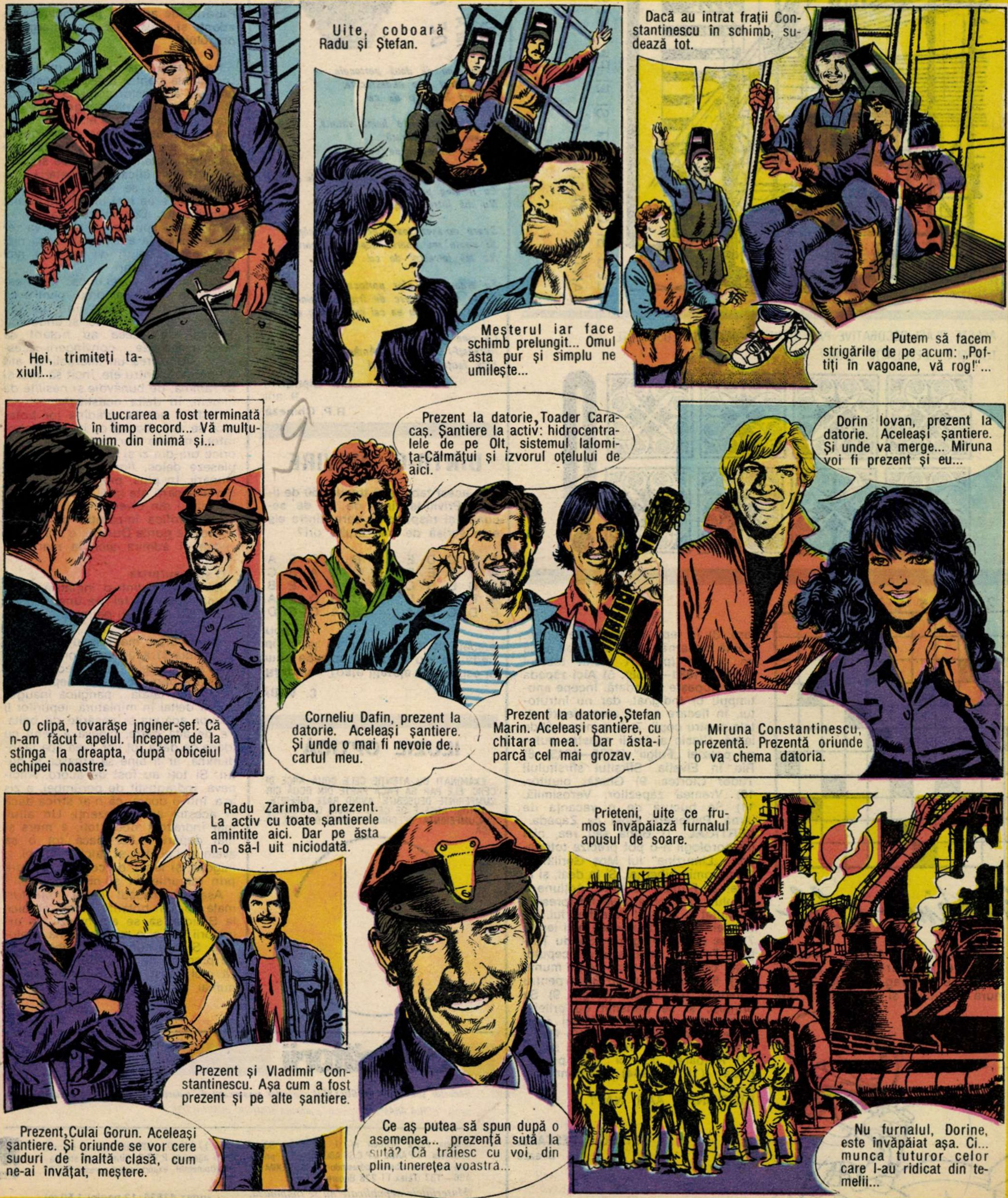
Hei, trimiteți taxiul!...
Uite, coboară Radu şi Ştefan.
Meşterul iar face schimb prelungit... Omul ăsta pur şi simplu ne umileşte...
Dacă au intrat frații Constantinescu în schimb, sudează tot.
Putem să facem strigările de pe acum: „Poftiți în vagoane, vă rog!"...
Lucrarea a fost terminată în timp record... Vă mulțumim din inimă şi...
O clipă, tovarăşe inginer-şef. Că n-am făcut apelul. Începem de la stînga la dreapta, după obiceiul echipei noastre.
Prezent la datorie, Toader Caracaş. Şantiere la activ: hidrocentralele de pe Olt, sistemul Ialomița-Călmățui şi izvorul oțelului de aici.
Corneliu Dafin, prezent la datorie. Aceleaşi şantiere. Şi unde o mai fi nevoie de... cartul meu.
Prezent la datorie, Ştefan Marin. Aceleaşi şantiere, cu chitara mea. Dar ăsta-i parcă cel mai grozav.
Dorin Iovan, prezent la datorie. Aceleaşi şantiere. Şi unde va merge... Miruna voi fi prezent şi eu...
Miruna Constantinescu, prezentă. Prezentă oriunde o va chema datoria.
Radu Zarimba, prezent. La activ cu toate şantierele amintite aici. Dar pe ăsta n-o să-l uit niciodată.
Prezent şi Vladimir Constantinescu. Aşa cum a fost prezent şi pe alte şantiere.
Prezent, Culai Gorun. Aceleaşi şantiere. Şi oriunde se vor cere suduri de înaltă clasă, cum ne-ai învățat, meştere.
Ce aş putea să spun după o asemenea... prezență sută la sută? Că trăiesc cu voi, din plin, tinerețea voastră...
Prieteni, uite ce frumos învăpăiază furnalul apusul de soare.
Nu furnalul, Dorine, este învăpăiat aşa. Ci... munca tuturor celor care l-au ridicat din temelii...

(Sfîrşit)

Începind cu acest număr, veți putea urmări pasionantul nostru serial in imagini „Întrecerea", inspirat din activitatea unui atelier pionieresc tehnico-aplicativ, asemănător celui din imagine.

Cutezătorii

7

JOI, 14 FEBRUARIE 1985,
ANUL XIX(NR. 906)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Din sumar:

- Agenda pionierului comandant (pag. 4—5)
- O zi printre oaspeții Voineșei (pionieri, tehnicieni, poeți, sportivi și... reporteri — pag. 4—5)
- Noua ediție a concursului nostru „Eroica '85" (pag. 7)
- Microenciclopedia „Cutezătorii" (pag. 10—11)

Din cronica de aur a hărniciei pionierești ▶

CONGRESUL
AL III-LEA AL
FRONTULUI
DEMOCRATIEI și UNITATII SOCIALISTE

MARELE FORUM AL DEMOCRAȚIEI NOASTRE SOCIALISTE

Într-o atmosferă de vibrant patriotism, de puternică angajare revoluționară pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, au început, joi, 7 februarie, lucrările celui de-al III-lea Congres al Frontului Democrației și Unității Socialiste, eveniment de mare importanță în viața politică și socială a țării.

În spiritul profundului democratism ce caracterizează orînduirea noastră, Congresul a fost precedat de o amplă activitate pregătitoare, în cadrul căreia s-au desfășurat adunările și conferințele locale pentru dări de seamă și alegeri.

La lucrări au participat delegați și invitați din toate județele, reprezentînd Partidul Comunist Român, organizațiile democrației și unității socialiste, sindicatele, țărănimea cooperatistă, organizațiile de tineret și femei, asociațiile oamenilor de știință, ale inginerilor și tehnicienilor, uniunile creatorilor în domeniul literaturii și artei, consiliile oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, alte organizații de masă și obștești, cultele, practic toate clasele și categoriile sociale, toate forțele națiunii noastre socialiste.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului au fost întîmpinați, la sosirea în Sala Palatului Republicii Socialiste România, locul de desfășurare a lucrărilor Congresului, cu multă însuflețire. Cei prezenți au reafirmat vibrant, și în aceste momente deosebite, simțămintele de caldă afecțiune, de aleasă prețuire față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul iubit al partidului și statului, omul cu inima mereu plină de visurile și năzuințele poporului nostru, care acționează cu înaltă răspundere, cu totală dăruire și abnegație revoluționară, pentru binele și fericirea celor ce muncesc, pentru înflorirea continuă a patriei, creșterea prestigiului și rolului României socialiste în lume, înfăptuirea nobilelor idealuri de pace, independență și progres ale întregii omeniri.

La ședința inaugurală au fost de față șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București, precum și corespondenți ai presei străine.

Congresul a ales în unanimitate Prezidiul și celelalte organe de lucru: Comisia de validare, Secretariatul congresului, Comisia de redactare a proiectului de rezoluție și a celorlalte documente, Comisia de propuneri pentru membrii Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste.

Delegații au adoptat în unanimitate ordinea de zi a Congresului și au aprobat propunerea ca lucrările să se desfășoare în plen, în cadrul a cinci comisii pe domenii de activitate, precum și în Conferința a II-a pe țară a Organizației Democrației și Unității Socialiste.

Primit cu cele mai profunde sentimente de dragoste și stimă, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu deosebit interes, cu deplină satisfacție și aprobare, fiind subliniată, în repetate rînduri, cu vii și îndelungi aplauze, urale și ovații.

Puternic însuflețit de mobilizatoarele îndemnuri cuprinse în ampla cuvîntare rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu, participanții s-au angajat ca, strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, să-și aducă întreaga contribuție la înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., a mărețului Program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Congresul – forumul celui mai cuprinzător organism politic al țării, cu caracter revoluționar, democratic, reprezentativ – a analizat, cu răspundere și exigență, munca depusă de Consiliul național, de organizațiile componente, în ultimii cinci ani. Totodată, el a stabilit mijloacele și căile de înfăptuire, în condiții cît mai bune, a rolului ce revine Consiliului național al F.D.U.S. în unirea energiilor și forțelor creatoare ale întregului popor pentru transpunerea neabătută în fapt a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, asigurarea înaintării patriei pe drumul socialismului și comunismului, afirmarea tot mai puternică a României pe arena mondială, ca stat liber, suveran și independent.

Afirmîndu-se tot mai mult ca o formă superioară de unire și coordonare a eforturilor întregii națiuni, a voinței și hotărîrii întregului popor de a-și făuri, cu deplină conștiință a responsabilității istorice, prezentul și viitorul în mod liber și demn, Frontul Democrației și Unității Socialiste ilustrează profundele schimbări survenite în societatea noastră, evoluția ei, ridicarea nivelului de pregătire și spiritului civic ale tuturor categoriilor de cetățeni. F.D.U.S. reunește, în modul cel mai cuprinzător, toate organizațiile de masă, obștești, profesionale, fiind cu adevărat cel mai larg și mai reprezentativ organism al democrației noastre, în cadrul căruia se afirmă din plin atașamentul activ al maselor populare la politica și programul partidului comunist – forța politică conducătoare a întregii societăți.

Exprimînd profunda adeziune față de Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al XIII-lea Congres al partidului, Congresul F.D.U.S. a hotărît ca acest document programatic să constituie temelia politică a întregii activități organizatorice și cultural-educative a Frontului Democrației și Unității Socialiste. Congresul a aprobat, de asemenea, ca documente programatice ale activității F.D.U.S.: Directivele Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român`privind dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986–1990 și orientările de perspectivă pînă în anul 2000; Programul-Directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1986–1990; Programul-Directivă de creștere a nivelului de trai și de ridicare continuă a calității vieții în perioada 1986–1990. De asemenea, a fost adoptată în unanimitate Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea lucrărilor Congresului al III-lea al F.D.U.S. și s-a hotărît ca ideile și orientările cuprinse în acest document programatic să stea la baza întregii activități viitoare a Frontului Democrației și Unității Socialiste, a organizațiilor sale componente.

Congresul a aprobat, în unanimitate, Raportul privind activitatea desfășurată și sarcinile ce revin Frontului Democrației și Unității Socialiste, organizațiilor componente, pentru înfăptuirea hotărî-

rilor Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a Programului partidului de ridicare a patriei pe culmi tot mai înalte ale progresului și civilizației socialiste, de realizare a dezarmării, a colaborării și păcii între popoare.

Au fost apoi aprobate: Programul de măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor generale de deputați în Marea Adunare Națională și consiliile populare; Manifestul Frontului Democrației și Unității Socialiste pentru alegerile generale de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare, precum și Rezoluția Congresului al III-lea al Frontului Democrației și Unității Socialiste.

Trăind un moment de adîncă semnificație politică, toți delegații au votat, într-o impresionantă unitate de cuget și simțire, realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de președinte al Frontului Democrației și Unității Socialiste.

Cei prezenți au reafirmat cu căldură sentimentele de nețărmurită dragoste, prețuire și recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul înțelept și cutezător, fiul cel mai stimat al poporului nostru, cu inima vibrînd de o înaltă iubire de neam și de țară, ctitorul celei mai strălucite epoci din istoria milenară a României, Epoca Ceaușescu.

Forum al democrației muncitorești, revoluționare, al unității întregii noastre națiuni socialiste, Congresul a înscris o pagină de istorie vie în dinamica întăririi continue a patriei, a coeziunii întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, declanșînd noi energii pentru înfăptuirea politicii interne și internaționale a partidului, pentru realizarea înaltelor aspirații de progres concretizate în Programul P.C.R., pentru noi și mari pași înainte pe calea înfloririi patriei, a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate.

* * *

„Trebuie să pornim întotdeauna de la faptul că tot ceea ce facem, construcția socialistă o realizăm cu oamenii și pentru oameni. Socialismul nu poate fi decît opera unită a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor! Aici, în România, trebuie să înfăptuim visul de aur, realizarea celei mai drepte societăți pe care a cunoscut-o vreodată omenirea — societatea comunistă!“

NICOLAE CEAUȘESCU

Biroul Executiv al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste

PREȘEDINTELE FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român,
Președintele Republicii Socialiste România

PRIM-VICEPREȘEDINTE AL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE — **Manea Mănescu.**

VICEPREȘEDINȚI AI CONSILIULUI NAȚIONAL : **Tamara Maria Dobrin,** președinte al Biroului Executiv, **Constantin Arseni, Andrei Neagu, Eduard Eisenburger, Ana Mureșan, Constantin Niță, Iosif Uglar.**

SECRETARI AI CONSILIULUI NAȚIONAL : **Ion Catrinescu, Ion Sirbu, Emilia Sonea.**

MEMBRI : **Radu Beligan, Maria Bobu, Nicolae Călinoiu, Nicu Ceaușescu, Mihai Gere, Ion Ursu, Doina Benea, Nicolae Giosan, Ilie Ceaușescu, Gherghina Ionescu, Ion Irimescu, Vasile Marin, Dumitru Radu Popescu, Poliana Cristescu, Tudor Mohora, Ion Mitran, Rodica Paraschiva Vilcu.**

ALEGERILE PIONIEREȘTI

Agenda pionierului comandant

Alegerile pionierești la unitate

Scrisorile care sosesc zilnic în redacție, de la voi, dragi prieteni, conving cu puterea numeroaselor exemple pe care ni le împărtășiți că viața de organizație cunoaște acum — în plină desfășurare a alegerilor — o puternică efervescență. Inițiativa, exigența manifestate în toate acțiunile organizate de voi, ca și seriozitatea dovedită în pregătirea și desfășurarea alegerilor la grupe și detașamente se desprind cu deosebită pregnanță din toate veștile voastre. De asemenea, se vădește preocuparea tuturor prietenilor noștri, a pionierilor din întreaga țară, ca alegerile la nivelul unității să-i promoveze în comandament pe cei mai buni dintre cei buni. Și pentru că momentul acesta este foarte apropiat, să ne oprim asupra lui.

Cînd are loc adunarea de alegeri la unitate?

Pregătită temeinic și anunțată din vreme, adunarea de alegeri la nivelul unității se desfășoară la o dată potrivită pentru toți pionierii, stabilită în intervalul **20 februarie — 20 martie.**

Cum se desfășoară adunarea de alegeri la unitate?

Activitatea bogată pionierească desfășurată încă din prima zi a acestui trimestru vă va ajuta să-i distingeți pe colegii voștri cei mai harnici la învățătură și în muncă, cu aptitudini organizatorice, exemple de comportare în școală, în familie și în societate, care se dovedesc sinceri, cinstiți, gata oricînd să sară în ajutor la nevoie, demni de prietenia și respectul vostru, al tuturor. Astfel, sfătuindu-vă, discutînd cu sinceritate și obiectivitate, gîndind judicios, veți putea fi în măsură să alegeți în comandamentul unității pe cei ce vă pot reprezenta cu cinste, pe cei însuflețiți de dorința ca întreaga unitate să obțină rezultate din ce în ce mai bune în toate domeniile.

- De regulă, la adunarea de alegeri pe unitate participă toți pionierii și școlarii din unitatea școlară respectivă.
- În cazul unităților cu efective mai mari de 400 de pionieri, în adunările de detașament se vor alege delegați, avîndu-se în vedere ca numărul acestora să nu fie mai mic de

---

ACTUALITATEA PIONIEREASCĂ

Adunările de alegeri la grupă — moment de bilanț, treaptă spre noi împliniri

Adunările de alegeri la grupă polarizează atenția tuturor pionierilor din țară, care în aceste zile analizează activitatea desfășurată de la alegerile precedente și participă la dezbateri vii și eficiente, venind cu noi și interesante propuneri pentru programele de activități viitoare.

Ca întotdeauna, membrii subredacțiilor pionierești se află la posturile lor, transmițîndu-ne relatări despre importantul moment al vieții de organizație:

La telefon, pionierii argeșeni

Cînd Mihaela Becheanu, comandanta grupei a doua, din detașamentul clasei a III-a B, Școala nr. 15, **Pitești,** a prezentat, sintetic, bilanțul activităților desfășurate, toți cei zece colegi ai ei au retrăit bucuria succeselor la învățătură, muncă și comportare (media la învățătură pe ansamblul grupei este de 8,15, iar la purtare toți au numai note de 10). Ei au rememorat și numeroasele activități dedicate cunoașterii gloriosului trecut de luptă al comuniștilor, a măreţelor realizări ale prezentului socialist. Cu toții și-au amintit de interesul cu care au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, de drumeția la barajul hidrocentralei de pe Argeș, de alte acțiuni dedicate cunoașterii unor obiective economice și locuri cu rezonanță istorică din județul lor.

Dezbaterile au evidențiat că toate aceste împliniri se datorează spiritului de colegialitate și prietenie dintre toți membrii grupei și a modului în care Mihaela a știut să-și mobilizeze colegii în realizarea celor ce și-au propus. De aceea, cînd a sosit momentul alegerii noului comandant, cu toții au ridicat mîna din nou pentru Mihaela Becheanu.

Și de la **Cîmpulung Muscel** ne-a sosit vestea unei realegeri. E vorba de pionierul Mihai Văduva, de la grupa I a detașamentului clasei a VIII-a B, Școala nr. 3, pe care toți cei opt membri ai grupei îl stimează pentru calitățile sale.

Toți cei care au luat cuvîntul la dezbateri au propus o mai bună ritmicitate în desfășurarea activităților de muncă patriotică în vederea depășirii angajamentelor asumate.

Dornești — Suceava

În adunarea de alegeri a pionierilor de la grupa I (detașamentul clasei a IV-a Dornești, județul Suceava) a fost menționat, printre altele, remarcabilul succes pe care pionierii l-au obținut în munca patriotică - depășirea cu 22 la sută a angajamentului asumat. Experiența lor în realizarea unor zile-record la colectarea materialelor refolosibile, în special a celor feroase, este de acum cunoscută în toată unitatea, așa cum sînt cunoscute și rezultatele foarte bune obținute la învățătură de către toți membrii grupei. Succesele de pînă acum îi mobilizează pe cei 11 inimoși pionieri spre cucerirea unor noi trofee ale hărniciei care să le asigure depășirea angajamentelor asumate. În vederea îmbogățirii activităților de educație patriotică, pionierii au venit cu noi propuneri concrete: organizarea unor vizite la Muzeul județean de istorie, precum și la unele monumente și locuri istorice din județ. Șnurul roșu de comandant de grupă a fost înmînat, ca urmare a unei unanimități de voturi, pionierului Vasile Isopescu, un pionier cu spirit de inițiativă, curajos, prezent în toate activitățile.

Giurgiu

La Școala nr. 3, din municipiul Giurgiu - ne transmite pioniera comandantă de unitate, Petronela Condilă -, două grupe din două detașamente ale cursului gimnazial și-au desfășurat adunările de alegeri. Ele aparțin detașamentelor din clasele a V-a și a VIII-a. La clasa a V-a C, informarea și dezbaterile au relevat faptul că eforturile la învățătură s-au dovedit promițătoare, aceasta reflectîndu-se, pe primul trimestru școlar, în procentul ridicat al promovabilității în grupă. De aceea, cu toții pun accentul în continuare pe ridicarea calității învățăturii și pe combaterea notelor mediocre. Ca pricepuți membri ai cercului de crescători de animale mici, au hotărît ca pînă în luna aprilie a.c. numărul iepurilor crescuți de ei să atingă cifra de 40. Colega lor, Alina Popescu, a fost realeasă, dovadă a aprecierii unanime pentru calitățile dovedite. La adunarea de alegeri la una din grupele clasei a VIII-a B, pionierii au acordat mandatul de comandant colegei lor nou aleasă, Mihaela Breazu. Printre calitățile cu care s-a evidențiat Mihaela, în cadrul grupei și detașamentului, a fost subliniat de colegi spiritul ei de inițiativă, activ și eficient.

Tinosu — Prahova:

Pentru cele trei comandante de grupă de pînă acum - Dana Enache, Eliza Petre și Nicoleta Ioniță - de la clasa a VI-a, **Școala din comuna Tinosu, județul Prahova,** alegerile de grupă s-au încheiat cu o plăcută surpriză: în unanimitate, fiecare la grupa sa, a fost realeasă!

O frumoasă apreciere din partea colegilor care atestă atît calitățile lor de bune școlărițe și pioniere (au numai note de 9 și 10) cît și pe acelea de pricepute și inimoase organizatoare. Astfel se explică bogata activitate desfășurată de fiecare grupă în parte, de întreg detașamentul. În scurtele lor informări prezentate la alegeri, Dana, Eliza și Nicoleta au amintit cu bucurie faptul că nici unul dintre colegi n-a rămas în urmă la învățătură, că în timpul practicii agricole din toamnă, detașamentul lor s-a aflat în fruntea unității.

Alcătuirea unei brigăzi artistice, pregătirea în vederea primei lor expediții, realizarea unui colț muzeistic și încă alte propuneri exprimate în adunările celor trei grupe, conturează o activitate viitoare și mai diversă, și mai bogată.

150 de pionieri și mai mare de 500 de pionieri.

- La adunare participă ca invitați școlari, membri ai comisiei Organizației „Șoimii patriei“, cadre din conducerea școlii, părinți etc.
- Adunarea începe cu ceremonialul pionieresc, fiind condusă de comandantul-instructor de unitate care, în deschidere, vorbește despre însemnătatea adunării și prezintă ordinea de zi.
- Pionierul comandant de unitate prezintă informarea scrisă și proiectul planului de măsuri al unității privind activitățile pe anul școlar 1984—1985. Urmează dezbaterile în care pionierii își spun punctul de vedere privind munca desfășurată pînă acum în unitate. Se supune apoi la vot activitatea desfășurată de comandamentul unității, acesta încheindu-și mandatul.
- Urmează alegerea noului comandament al unității, format din pionieri comandanți de detașament, ca membri de drept, și alți pionieri. Acum este momentul în care sînt prezentați toți pionierii comandanți de detașament, urmînd să fie făcute și alte propuneri pentru ceilalți membri ai comandamentului. Fiecare propunere se discută individual și se supune la vot. În continuare, se fac propuneri, din rîndul membrilor comandamentului, pentru pionierul comandant de unitate și cei doi locțiitori. Puteți face și mai multe propuneri pentru fiecare dintre aceste funcții. Se declară ales comandant pionierul care a întrunit cele mai multe voturi, dar nu mai puțin de jumătate plus unu din totalul voturilor exprimate.

Se fac apoi propuneri pentru pionierii locțiitori ai comandantului de unitate. Pionierilor aleși în funcțiile respective li se înmînează șnurul: albastru — comandantului de unitate și bleu — locțiitorilor acestuia. Vor fi aleși și pionierii membri ai consiliului asociației sportive de la nivelul școlii. Se vor repartiza, de asemenea, detașamentele care sprijină activitatea grupelor de șoimi ai patriei.

- În adunarea de alegeri la nivelul unității, în funcție de norma de reprezentare stabilită de consiliul organizației ierarhic superior, vor fi aleși pionierii delegați ce vor participa la conferințele de dări de seamă ale Organizației Pionierilor ierarhic superioare.
- Vor fi desemnați și pionierii candidați pentru consiliul Organizației Pionierilor și Comisia de cenzori de la nivelul localității (comună, oraș, municipiu, sector).
- Proiectul planului de măsuri privind educația politico-educativă a pionierilor și școlarilor alcătuit pe întregul an școlar va fi, de asemenea, în aceeași adunare, supus aprobării unității.
- Adunarea de alegeri se încheie cu ceremonialul pionieresc.

Vă dorim tuturor succes în alegerile pionierești!

O ZI PRINTRE OASPEȚII VOINESEI

Îmbrăcați în platoșa lor albă, strălucitoare, munții semeți străjuiesc pitoreasca așezare vîlceană – Voineasa – care de cîțiva ani și-a dobîndit o nouă și frumoasă tradiție: aceea de a fi gazdă în anotimpul vacanței de iarnă a sute și sute de copii sosiți din toate colțurile țării. Fiindcă tabăra Voineasa e, deopotrivă, locul de confluență al pasiunilor și arena de desfășurare a celor mai felurite competiții amicale. Se întîlnesc și se întrec aici, pe tărîmul scrisului, pasionații **reporteri, mesageri ai subredacțiilor pionierești județene,** alături de colegii lor – **poeți și prozatori — membri ai unor cunoscute cenacluri literare.** Echipaje reprezentative ale pasionaților **telegrafiei** se antrenează în vederea viitoarelor confruntări de amploare interjudețeană sau republicană, iar **sportivii – „speranțele olimpice“** – se află în plin și rodnic „cantonament de iarnă“. Cum ar fi putut lipsi însă din acest ținut, locuit și stăpînit în exclusivitate de copii, jocul și veselia, cîntecul și dansul? Se înțelege că în repertoriul atîtor atractive activități se înscriu și **manifestările cultural-artistice,** se înțelege că rolul principal în pregătirea și desfășurarea lor îl joacă pionierii artiști, căci membrii unor cunoscute formații și-au dat și ei întîlnire la Voineasa.

Ne propusesem să „radiografiem“ o zi din viața taberei. Dar nu ne închipuiam cît de dificilă va fi misiunea noastră, nu știam că va fi imposibil să cuprinzi și să surprinzi sumedenia de acțiuni care se desfășoară aici de dimineața și pînă seara. Încă de la prima oră a dimineții pornisem nerăbdători să-i întîlnim în primul rînd pe mai tinerii noștri colegi într-ale scrisului – **pionierii-reporteri.** Cu o seară înainte asistasem la o întîlnire de lucru a colectivului de redacție care pregătea febril ediția zilei următoare a cotidianului taberei – „Bucuriile vacanței“. Deci, prima noastră țintă – panoul pe care se afișează zilnic gazeta. Aici, forfotă mare de curioși în jurul echipei de reporteri a detașamentului nr. 3. Noua ediție-surpriză se conturează într-adevăr plină de surprize! Știri, însemnări, reportaje consemnează, relatează și surprind aspecte din activitățile taberei – și nu se poate să nu apreciem grija deosebită pentru ținuta grafică, atractivă, elegantă care pune în valoare fiecare nou articol apărut. Remarcăm apoi contribuția poeților, cărora ambiția fastuosului decor hibernal le-a inspirat versuri pline de sensibilitate și... culoare locală. De pildă „Poemul de iarnă“, semnat de Angela Cutean din Orăștie-Hunedoara. Un emoționant elogiu al copilăriei fericite, exprimînd deopotrivă dorința ardentă de pace și solidatitate între toți tinerii fii ai planetei Pămînt am regăsit în poezia Danielei Jidvan din Timișoara – intitulată sugestiv „Un copil, un surîs“. Semnalăm și un debut poetic: al mezinei subredacției hunedorene „Tot înainte“, Ionela Vlad, cunoscută nouă din multele corespondențe și reportaje trimise la „Cutezătorii“. Aflăm și despre un eveniment sărbătorit cu bucurie în detașamentul nr. 3: ziua de naștere a Alinei Georgescu din Ploiești, redactorul responsabil al proaspetei ediții a „Bucuriilor vacanței“. Iar Anca Tănase din Hunedoara a ținut să-i atenționeze pe cititori că în tabăra „Speranțelor olimpice“ pot face cunoștință cu renumitele gimnaste din Iași și, bineînțeles, cu Marinela Penișoară, deținătoare a titlului de campioană națională la individual compus. „Colțul plastic“ propune și el un debut: Costel Crăciun din Buhalnița-Iași, prezent în această ediție cu un desen ce poate constitui și o sugestivă și „policromă“ invitație la întîmpinarea cu bucurie a apropiatului anotimp al florilor. Nu lipsesc, bineînțeles, rubricile de divertisment: „Știați că...“, „Glume“. Aflați că gazeta „Bucuriile vacanței“ are și două... suplimente cotidiene: revistele „Umor“ și „Fantezie și culoare“ – unde apare serialul științifico-fantastic „Planeta de foc“. Vă așteptați ca autorii respectivului roman-foileton să fie băieți? Ei bine, nu, el e scris cu vervă și... suspens de către două fete care sînt, totodată, și eroinele lui principale: Alina Georgescu din Ploiești și Ioana Negru din Bihor! Vocația scrisului le-a apropiat pe cele două pioniere din județe atît de depărtate și au devenit aici, la Voineasa, prietene nedespărțite. De altfel prietenia, dragostea pentru scris i-a legat pe toți membrii taberei corespondenților de presă, iar pasionanta muncă de reporter, dialogurile de lucru, schimbul de experiență și întîlnirile cu scriitori și redactori ai revistelor pentru copii au constituit un veritabil atelier de presă. Ei s-au întors acum din nou în banca de elev, dar și-au reluat cu același zel și pasiune activitatea de reporteri în cadrul subredacțiilor, al colectivelor care editează gazetele „Semafor“.

Un al doilea popas ni l-am propus în **tabăra telegrafiștilor.** Din păcate, n-am putut sta de vorbă cu ei: nimerisem în plin „antrenament de sală“. Chipuri concentrate, mîini care aleargă vertiginos pe caiete, transcriind într-o luptă acerbă contracronometru, semnalele Morse. Se întreceau în probele de recepție și transmitere (de regularitate și viteză) echipajele din județele Arad, Bacău, București, Dîmbovița, Hunedoara, Olt, Maramureș și Satu Mare. Printre campioni se prefigurează Marina Vulpescu și Gabriela Dabija din București. Au însă patru adversari puternici: Mihaela Marcu și Roca Zoltan din Bacău, Renata Rădulescu și Cosmin Calotă din Olt. Vor cîștiga oare bucureștencele? Cum întrecerile durează nu mai puțin de trei ore, ne propunem în acest răstimp o vizită în **tabăra pionierilor-artiști** unde-i întîlnim pe membrii formației de dans tematic de la Casa centrală a pionerilor și șoimilor patriei și pe proaspeții lor prieteni din orchestra de muzică ușoară a Casei pionierilor și șoimilor patriei Drobeta-Turnu Severin. Aici – repetiție: se pregăteau spectacolele din zilele următoare și bineînțeles „surprizele artistice“ pentru multașteptatul carnaval al fulgilor de nea. Pentru că nu voiam să-i deranjăm de la lucru, ne-am zis să-i abordăm atunci pe sportivii din tabăra **„Speranțelor olimpice“.** Cum întîlnisem o fetiță îmbrăcată în costum de schi, ne și pregăteam să-i luăm un mic interviu. Dar Oana Ramona Antonia (din București) era foarte grăbită să-și ajungă din urmă colegii care se și aflau pe pîrtia unde se desfășura cursul de inițiere în schi.

În vremea asta, dragi prieteni, reporterii, membrii noului cenaclu literar al taberei corespondenților se consfătuiesc asupra ediției următoare a „Bucuriilor vacanței“. După care noul colectiv de redacție, cel al detașamentului nr. 4, trece la redactarea articolelor, însemnărilor, interviurilor și reportajelor care vor alcătui chiar cronica acestei zile. Nu observasem că pretutindeni, pe traseul parcurs de noi, fusesem secondați de acești harnici și zeloși colegi. Fără îndoială, ei vor fi reușit să surprindă multe alte aspecte inedite. E și firesc: ei constituiau o mare echipă de reporteri.

ILEANA PIȚA

Omagiu

Coborîtori din dulce plai moldav
Purtăm în suflet susur de izvoare
Fii demni ai neamului meu brav,
Noi prindem flori în părul ţării-mame

Cravata mea se-nalţă viu spre soare,
Mlădiţă tînără din pieptul de gorun
În care freamătă cutezătoare
O inimă şi-o faptă de străbun.

Prinosul gliei mîngîind copilăria
Adună un singur gînd sub tricolor;
Părintele iubit ne e mîndria
Şi ţării scumpe — brav conducător.

Gruia-Alexandru Cohal, clasa a IV-a,
Şcoala nr. 3 — Piatra Neamţ.

LA PIATRA NEAMŢ

DIN CRONICA DE AUR A HĂRNICIEI PIONIEREŞTI

Străveche vatră istorică, municipiul Piatra Neamţ se legitimează cu mîndria de a fi un oraş tînăr şi modern, în care ritmurile muncii şi-ale devenirilor înscriu adevărate performanţe industriale, tehnice, constructive. Dialogul viu dintre marele trecut al acestor meleaguri şi prezentul eroic se înfăţişează în ascensiunea noilor cartiere, a cetăţilor industriale în care tinereţea şi hărnicia constituie cheia de boltă a înfăptuirilor. Vocaţia construcţiei îi caracterizează şi aici pe toţi oamenii, de la cei în vîrstă pînă la tinerii absolvenţi ai liceelor industriale, pînă la purtătorii cravatelor roşii cu tricolor înscrişi în cercuri tehnico-aplicative şi ştiinţifice prin care descifrează, încă de la această vîrstă, frumuseţea meseriilor viitoare. O pionieră, Oana Poperznic, de la Şcoala nr.3, ne-a spus despre aceasta:

– La noi, la Piatra Neamţ, ca în tot judeţul de altfel, ca în toată ţara, hărnicia şi cutezanţa noastră pionierească, în tot ce înfăptuim alături de părinţii noştri – destoinici comunişti –, întruchipează elanul nostru, voinţa noastră de a ne dovedi pe măsura acestor ani de aur, anii Epocii Nicolae Ceauşescu, ani în care munca şi aspiraţiile acestui popor înseamnă devenire, bogăţie, înaintare spre comunism. La noi, frumuseţea muncii se ia la întrecere cu învăţătura. În faţa fiecărui şantier nou, a unui bloc-turn care se ridică, în faţa marilor noastre întreprinderi industriale, în faţa fiecărui muncitor sau zidar, a părinţilor noştri, sîntem hotărîţi ca să ne legitimăm zilnic cu carnetele noastre în care notele bune şi foarte bune se simt în firea adevărului.

Merită să îmbogăţim cu cîteva exemple cuvintele Oanei; exemple desprinse direct din cronica de aur a hărniciei pionierilor din Piatra Neamţ. Inventivi şi inspiraţi, plini de har, cei mai buni dintre cei peste 3 800 de membri ai activităţilor de creaţie tehnică, artistică ori sportiv-aplicativă au obţinut premiul II la faza pe ţară a concursului „Start spre viitor" şi „Atelier 2 000" cu macheta funcţională „Casa pionierilor şi şoimilor patriei în

EROICA '85

DRAGI CITITORI, VĂ INVITĂM SĂ PARTICIPAȚI ÎN NUMĂR CÎT MAI MARE LA CONCURSUL NOSTRU LITERAR ARTISTIC: EROICA '85

Începînd cu acest număr, revista „Cutezătorii" își deschide din nou paginile unuia dintre cele mai îndrăgite concursuri: „Eroica".

Aflat la startul celei de-a cincea ediții, concursul de creație literară, publicistică și plastică „Eroica '85" oferă tuturor cititorilor, pionieri și școlari, largi posibilități de afirmare a talentului.

„Eroica '85" vă așteaptă așadar la o nouă întrecere, în care să-și spună cuvîntul sensibilitatea artistică, talentul și fantezia.

În lucrările pe care le veți trimite redacției, poezii, povestiri, schițe, portrete, reportaje, desene, vă veți inspira din realitățile patriei noastre socialiste, atît de bogate în fapte de muncă și eroism, din uriașele transformări care se petrec sub ochii fiecăruia dintre voi în satele și orașele țării, pretutindeni acolo unde părinții și frații voștri mai mari sînt angajați în eforturi susținute de ridicare a României pe trepte tot mai înalte de civilizație și progres.

Lucrările trimise la concursul „Eroica '85" vor fi străbătute de sentimentul firesc și înalt de mîndrie patriotică pentru trecutul glorios al poporului nostru, pentru eroismul comuniștilor care au luptat în anii grei ai ilegalității, de dragostea nemărginită față de patrie și partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul României socialiste, patriotul înflăcărat care și-a închinat întreaga viață binelui poporului, făurind cu înțelepciune și cutezanță chipul nou al patriei.

Lucrările trimise la concursul „Eroica '85" vor înfățișa o arie largă și variată de teme, idei, subiecte.

În atenția tuturor participanților va sta, bineînțeles, unul dintre marile evenimente ale anului: împlinirea a două decenii de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, împlinirea a două decenii de cînd la cîrma destinelor națiunii se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, inaugurînd epoca celor mai de seamă realizări din istoria țării, epocă numită pe drept cuvînt Epoca Ceaușescu

Sub semnul înalt al acestei mari sărbători, fantezia, inteligența, sensibilitatea și talentul vă vor ajuta să vă îndreptați atenția spre marile ctitorii ale celor două glorioase decenii, spre eroismul celor ce au construit Transfăgărășanul, Metroul, Canalul Dunăre-Marea Neagră și multe, nenumărate uzine, fabrici și chiar orașe noi.

Poeziile, reportajele, portretele, schițele, evocările, desenele trimise pe adresa redacției – cu mențiunea „Pentru concursul Eroica '85" – vor fi selecționate, iar cele mai bune vor fi publicate imediat. Concursul începe odată cu apariția acestui număr și se va încheia la 1 decembrie 1985. Cele mai bune lucrări, pe lîngă publicarea în revistă, vor fi distinse cu premii, mențiuni și diplome.

---

anul 2 000", alte premii I și II sau mențiuni pentru realizarea unor minilaboratoare de electronică, a complexelor de măsurări electronice sau aparaturi medicale. Și tot ei se mîndresc cu medaliile de aur obținute în ultimii ani în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României". Dar iată ce ne mărturisește și Daniela Atomei de la Școala nr. 2:

– Să nu vă mire faptul că mulți dintre noi, pionierii, pot fi întîlniți în timpul lor liber în întreprinderile de prelucrare a lemnului. De ce? Majoritatea părinților noștri muncesc în aceste unități economice... iar frumusețea meseriilor lor ne atrage, ne fascinează ca o rază din viitor. Cine vrea să urmărească evolutiv complexul proces al prelucrării lemnului, de la intrarea buștenilor în gurile de oțel ale gaterelor la Fabrica „Scînteia" pînă la prelucrarea acestei materii care devine artă și bijuterie în lemn, deci mobilă, va înțelege și mai bine viitorul pasionant care-l așteaptă. Vreau să vă spun că meșterii noștri părinți dialoghează prin realizările lor cu noi, cu patria întreagă, cu tot Pămîntul. Ce altă dorință avem și noi?! Maistrul Constantin Ciocîrlan, ca să dau un exemplu, ne întîmpină de fiecare dată nu numai cu zîmbetul său, dar și cu generozitatea meseriei lui pe care ne-o dăruie prin înseși realizările din secția unde lucrează, cu gîndurile și dragostea pe care ni le poartă și ne așteaptă să-i urmăm destinul de muncitor de prestigiu în orașul nostru.

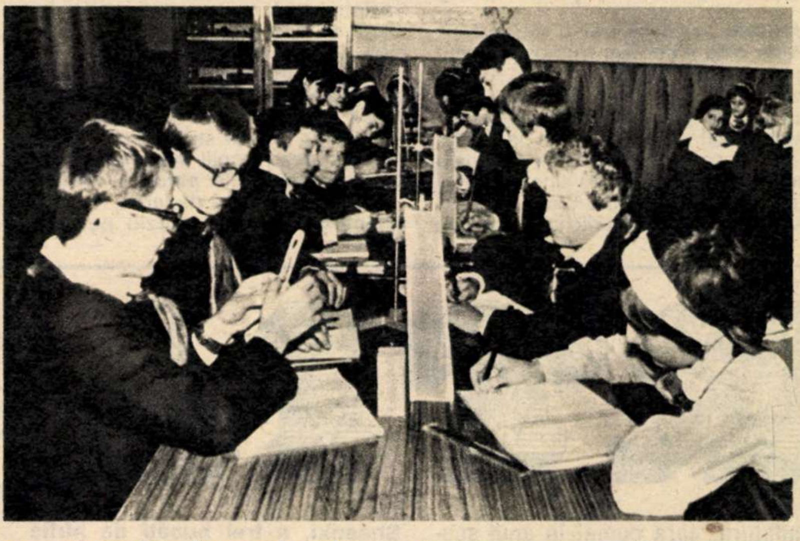

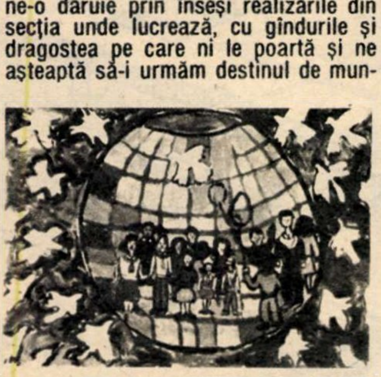

Să mai spunem și faptul că rezultatele bune și foarte bune la învățătură ale pionierilor din Piatra Neamț sînt dublate mereu de cele de la activitățile științifice și culturale. Un exemplu: echipajul „Floare de colț", de la Școala nr. 28, a devenit cunoscut prin premiile și diplomele obținute la Expedițiile „Cutezătorii", dar și prin rezultatele la învățătură și muncă patriotică, la acțiunile de îngrijire și întreținere a frumuseții din cartiere, din oraș, din școală și natură.

Aceleași gînduri și fapte ne sînt împărtășite și de Gianina Negură, de la Școala nr. 27, Corina Andrei de la Școala nr. 3 sau Irena Plop de la Școala nr. 4. Tatăl Gianinei este fochist; muncitoare vrea și ea să devină, după cum e hotărîtă. Și tot din cronica de aur a muncii și hărniciei desprindem și faptul că pionierii din Piatra Neamț au contribuit cu rezultatele lor frumoase la îndeplinirea angajamentelor de muncă patriotică în 1984 în proporție de 111% – în paralel cu situarea pe locuri fruntașe la întreținerea frumuseții orașului, a curățeniei și vredniciei la învățătură; tot așa cum materialele refolosibile, fierul vechi, maculatura sau îngrijirea animalelor mici (albinele, iepurii, găinile, fazanii și vițelușii) au căpătat noi și noi valori ale muncii, ale hărniciei. Urmînd tradiția părinților, pionierii din Piatra Neamț sînt încă de pe acum și gospodari, și isteți, și plini de dragoste atît pentru meseriile lor viitoare cît și pentru înflorirea continuă a acestei vetre de istorie modernă, de hărnicie și prosperitate socialistă. Pionierele Elena Maftei și Maria Luiza Budescu exprimau în această idee că Piatra Neamț este cu atît mai modern cu cît lumea înțelege că aici părinții și copiii ridică cetatea de azi la nivelul întregii țări. Cum? Veniți și vedeți marile întreprinderi industriale, magazinele centrale, școlile noi, hotelurile, cartierele ultramoderne.

Fotografiile din aceste pagini au fost realizate de pionierii Cercului foto al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Piatra Neamț. Desenele aparțin colegilor lor de la Cercul de artă plastică.

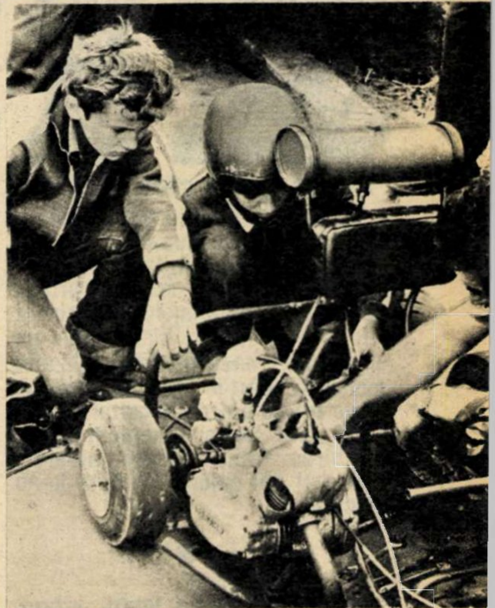

...Primăvară în plină iarnă la Piatra Neamț. Pe-aici a trecut Ștefan cel Mare, pe-aici a trecut întreaga noastră istorie milenară, oameni-eroi – ridicînd și apărînd o țară eroică; pe-aici trec azi eroicele generații de constructori ale României socialiste, trec ziditorii unor noi cetăți ale progresului și civilizației. La Piatra Neamț, ca în toată Patria, viitorul – către care cresc luminați și vrednici pionierii de azi – vine mai devreme.

ION CRÎNGULEANU

Cîndva în FEBRUARIE

Evocare de **ARETA ŞANDRU**

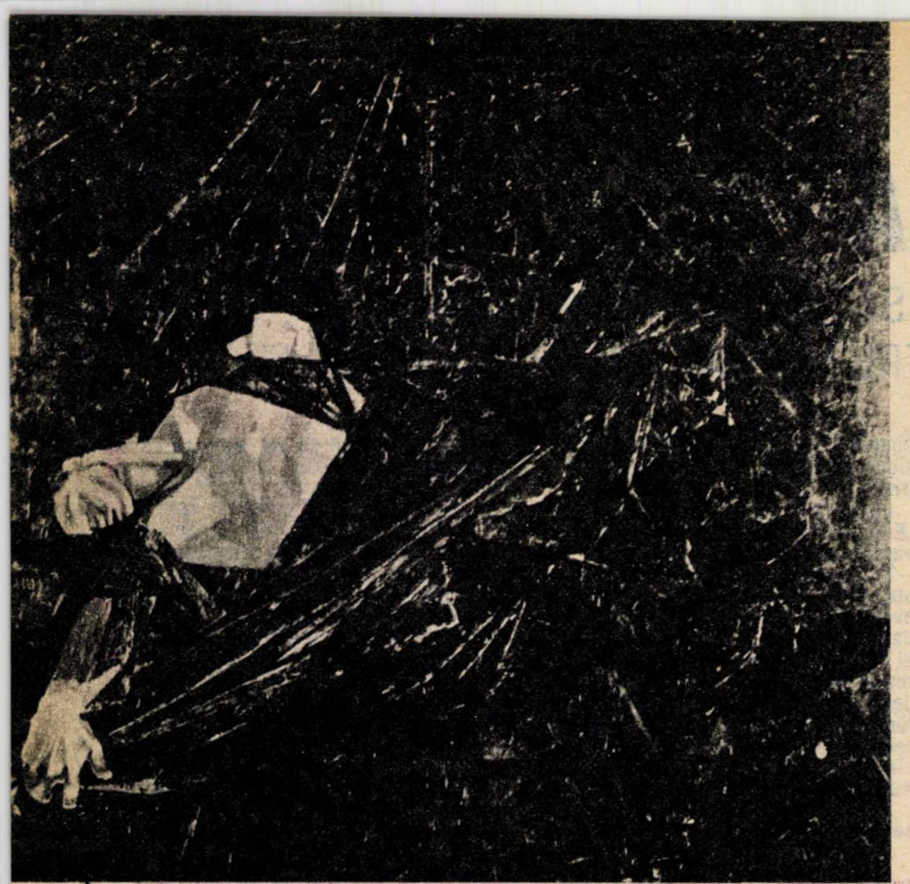

„Nu-i vom uita" — pictură de Ştefan Szöny

Radu locuia împreună cu părinţii săi pe una din străduţele care dădeau în Calea Griviţei. Casele erau mici, cu un pom, doi în curte. Cei mai norocoşi erau cei care aveau un nuc, un cireş sau un cais. Vară şi toamnă, copiii se strîngeau pe treptele din faţa casei sau în spatele magaziei de lemne, urcînd chiar sus, pe crengile copacilor cu arome nedeslușite, şi dacă l-ai fi întrebat pe Radu cînd e cel mai frumos anotimp ţi-ar fi spus că atunci cînd nucile cad din copac. Seară de seară, băiatul se îndrepta spre ateliere să-şi aştepte tatăl care ieşea de la lucru.

Radu copilărise deci, ca şi ceilalţi băieţi de vîrsta lui, pe una din străzile care duceau spre Calea Griviţei. Aici, unde anotimpurile nu semănau între ele. Vara era frumos pentru că Radu era în vacanţă şi indiferent cîtă treabă avea pe lîngă casă, tot îi mai rămînea timp şi pentru joacă. Tatăl său era un om sever, care ţinea ca băiatul său să înveţe cu tot dinadinsul, ca să-l poată lua într-o zi ucenic pe lîngă el la ateliere. Toamna îi plăcea lui Radu la fel de mult pentru că atunci nucile se coceau şi mîinile lui erau la fel de negre ca şi cele ale tatălui care se întorcea seara de la muncă. Apa de la cişmea era bună şi rece şi aproape că nu era femeie de pe stradă care să nu bată la poartă şi să o roage pe mama să-i dea voie să-şi ia o găleată. Pînă într-o zi cînd mama lui Radu n-a mai pus clănţug la poartă. Să intre cine o vrea, a spus ea, în afară de apă n-are ce să-mi ia lumea. Radu nu era de acord cu mama, pentru că mai aveau şi nucul din curte, iar cîinele ciobănesc pe care-l crescuseră nu mai dădea demult semn de om străin nici cînd în nuc se urcau copiii vecinilor şi coborau cu căciulile pline de nuci.

În noaptea aceea de iarnă, Radu îl aşteptase pînă seara tîrziu pe tatăl său. Era singura dată cînd tatăl îi spusese să nu-l aştepte. I-ar fi plăcut, ca de obicei, să-i iasă în întîmpinare. Pleca mai devreme de acasă, ocolea pe Podul Grant, unde se oprea să urmărească trenurile care veneau şi plecau din gară. Sus, pe pod, era un du-te vino continuu. Femeile cu coşuri pline de marfă se grăbeau înspre piaţă, cîteva mai obosite şi mai grabnice să-şi vîndă marfa o desfăceau acolo, pe pod. Militari cu lădiţe de lemn în loc de geamantane, cu mantaua soldăţească mirosind a fum. Puştani care tropăiau pe scările de lemn ale podului trecînd dintr-o parte a lui în alta. Se aplecau peste balustradă uitîndu-se la balaurii care se năpusteau în gară. Vreun mecanic de tren dădea drumul la aburii locomotivei tocmai cînd trecea pe sub pod, trăgînd de fluier, şi-atunci podul devenea alb de parcă ar fi fost învăluit în ceaţă.

Radu se gîndea cu plăcere de fiecare dată la drumul pe care urma să-l facă. Îşi reaminti că e tîrziu, că tatăl i-a interzis să vină să-l ia de la ateliere. De ce să rămînă acasă? De

---

HÎRTIA

în file de enciclopedie

Nu este zi în care fiecare dintre noi să nu folosească un obiect fabricat din hîrtie. De la ziare şi reviste la hîrtia de scris şi uriaşa varietate a ambalajelor pentru tot felul de produse, hîrtia este un element de bază pentru civilizaţia modernă. Cărţile înregistrează pe hîrtie tot ce a produs cultura mondială de-a lungul mileniilor şi tot pe hîrtie transcriu ordinatoarele cele mai noi calcule pe care le-au efectuat.

●

Hîrtie înseamnă lemn, arbori, păduri întregi retezate pentru nevoile unei zile. Fabricarea hîrtiei presupune, fază cu fază, ridicate consumuri energetice. Din fericire există posibilitatea tehnologică de a se integra în fabricarea hîrtiei, a cartonului şi altor produse similare: maculatura, hîrtia uzată, nefolositoare. Această posibilitate stă la baza vastei activităţi pionierești de colectare a maculaturii, care numai în anul şcolar trecut s-a soldat cu predarea către industrie a zeci de mii de tone de maculatură. Angajamentul pionieresc pentru anul şcolar în curs este de alte zeci de mii de tone. Sute de mii de arbori, adică o pădure foarte întinsă a rămas în picioare, continuînd să crească şi să elibereze oxigenul necesar vieţii. Sînt, în plus, economisite mari cantităţi de energie care s-ar fi consumat pentru tăierea şi transportul pînă la fabricile de hîrtie a miilor de arbori sacrificaţi. Folosirea judicioasă a hîrtiei şi redarea în circuitul productiv a maculaturii reprezintă o însemnată acţiune patriotică.

Curioşi să afle cît mai multe despre hîrtie, numeroşi cititori ne-au cerut să publicăm date din „biografia" ei. Le satisfacem dorinţa.

●

□ **Descoperirea în districtul Fufeng, din provincia chineză Shaanxi, a trei bucăţi de hîrtie datînd din perioada anilor 73—49 î.e.n. a dus la o nouă datare a inventării hîrtiei, care se considera că a apărut în jurul anului 105 e.n. Cele trei bucăţi de hîrtie au rămas timp de două milenii într-un vas de bronz. Total îngălbenită, hîrtia este foarte puţin deteriorată şi deloc sfărîmicioasă. Cercetările de laborator au dus la constatarea că această hîrtie a fost făcută din cînepă.**

●

□ Cronicile chinezeşti îl menţionează ca inventator al hîrtiei pe Tsai-lun, care, folosind cînepă, cîrpe vechi şi resturi de plase pescăreşti a reuşit să producă un fel de pastă, din care, cu ajutorul unor nuiele de bambus, a întins prima foaie de hîrtie. În interiorul Chinei, invenţia s-a răspîndit cu repeziciune, însă peste marele zid chinezesc a trecut abia după şase secole.

□ *Unele documente arabe consemnează că oraşul Samarcand devenise în secolul al VIII-lea un mare depozit de hîrtie al imperiului arab. Mai tîrziu, industria hîrtiei capătă o mare*

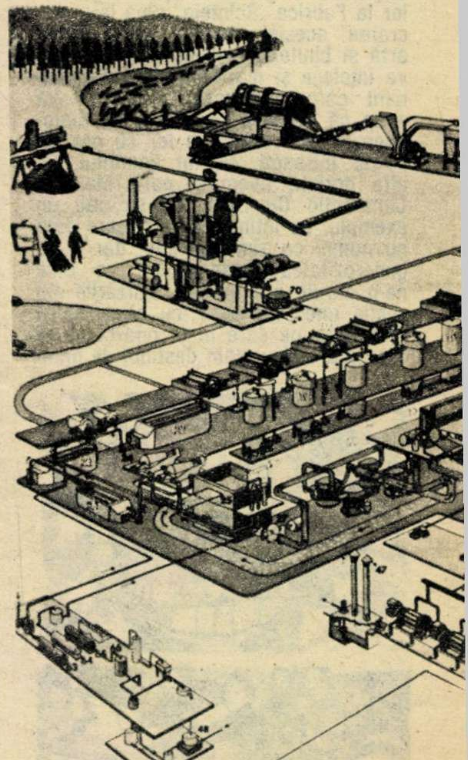

ce tocmai astăzi? Și ce dacă-i frig, îmi iau sania cu mine, o să alerg și-o să mă încălzesc, își spuse el. Își aminti de jocul pe care i-l propunea în fiecare seară tatăl său. Se ascundea după un copac din fața Atelierelor ca să nu-l vadă. Tatăl ieșea mai întotdeauna cu vecinul lor, Dobre, aveau același drum de făcut și se reîntorceau toți trei împreună. Nenea Dobre îi răsfira băiatului părul de pe frunte. „Mă, a ce miroși, tu, mă?“, îl întreba el curios. „A nuci, a ce să miros, nene, a nuci“, îi răspundea el zîmbind. Tatăl său îi dădea lădița cu scule ca să i-o poarte pînă acasă. „Ce băiat mare ai tu, Andrei“, îi spunea nu o dată nenea Dobre tatălui său. „Mîine, poimîine, te schimbă la Ateliere“. Tatăl nu-i spunea nimic, fuma doar în tăcere, știa el ce știa, și-apoi era un om zgîrcit cu vorbele, nu-i prea plăcea să-l laude.

De multe ori Radu își lăsa tatăl să se uite în dreapta și-n stînga, să-l caute cu privirea. „N-a venit fii-tu Andrei, cine știe pe unde bate el mingea“, îl necăjea nenea Dobre. „Nu-i bai“, îi zicea cam cu jumătate de gură tatăl său, cu vorbele de la bunicii din Transilvania, „nu-i bai, lasă-l să se joace, că mai tîrziu n-o să aibă cum“. Lui Radu, ascuns după un copac, îi venea să rîdă. Și rîse iar amintindu-și de toate acestea. Numai că undeva, nu foarte departe, se auziră niște împușcături. Băiatul ciuli urechile, i se păru că visează, dar împușcăturile se auziră din nou, mai puternice. Un vecin intră în cameră. Avea fața roșie de gerul de afară sau poate de emoție. „Ce s-a întîmplat?“ îl întrebă speriat băiatul. Bărbatul se apropie de sobă. Își scutură zăpada de pe haina și de pe căciulă.

— Se trage dinspre Ateliere, începu el. Nu poți pătrunde acolo. S-au adunat grupuri de muncitori din Grant și vor să treacă la Ateliere. Au fost rănite două muncitoare, pe Rădița Grigoriu o cunoști, stă la capătul străzii. Au tras în ea cînd încerca să treacă podul Grant înspre Ateliere. Vroia să știe ce-i cu bărbatu-su de n-a venit acasă. Da' maică-ta unde-i? întrebă el îngrijorat. Băiatul făcu semn înspre bucătărie.

— Și tata? spuse băiatul uitîndu-se întrebător la el. Știți ceva de el?

Vecinul nu știa nimic.

— Niște muncitori, mai povesti el, s-au adunat în fața podului Grant și-au aprins un foc în mijlocul drumului. Au blocat circulația. O mașină de pompieri care venea dinspre pod a fost nevoită să se întoarcă.

— Și tata?! întrebă din nou Radu. Avea ochii umezi de îngrijorare.

Dinspre Ateliere se auziră rafale de mitraliere. Nu era nevoie să ieși în curte ca să le auzi. Abia a doua zi seara au aflat ce s-a întîmplat. „Mitralierele, povestea tatăl lui Radu, erau îndreptate înspre Ateliere. Colonelul Cornicioiu a comandat foc. Soldații așteptau cu arma în mînă. După comanda foc! s-a auzit un pîrîit scurt care amintea celor care au făcut războiul momente zguduitoare. Gloanțele au ciuruit zidul Atelierelor. Înăuntru, în mulțimea lucratorilor, s-au auzit vaiete și strigăte de durere. La ora șase și un sfert după-amiaza muncitorii au fost somați ca în timp de cinci minute să părăsească Atelierele. Cine cunoaște Atelierele știe că în cinci minute nu poate să plece lumea de pe cei patru kilometri pătrați, suprafața lor. După aceste cinci minute, fără somație, s-a intrat în masa neînarmată a muncitorilor, s-a tras cu mitraliera“.

Tatăl povestește obosit. Îl doare umărul rănit și face pauze mari. Cineva intră în curte să ia o căldare cu apă. Apa a înghețat și țurțurii s-au prins de cișmea. Tatăl și-a uitat lădița cu scule în Ateliere. Sau poate în curtea Atelierelor, nu mai știe. O să-și facă rost de alta.

— Și nenea Dobre? întrebă Radu cu un nod în gît.

Tatăl își ridică fruntea de pe mîna căzută pe genunchi și făcută căuș. Se uită pe geam la nucul de afară. Îmbrăcat în gheață, nucul strălucește fosforescent.

— Și nenea Dobre? îl iscodiră din nou ochii băiatului în lacrimi.

Tatăl se întoarce cu ochii spre poartă. I se păru sau, cine știe, cîinele dădu semn că intră un om cunoscut pe poartă. I se păru sau, cine știe...

---

dezvoltare la Bagdad, de unde se răspîndește repede pînă în Egipt.

□ În Europa hîrtia a început să se fabrice din secolul al XII-lea, producția ei dezvoltîndu-se considerabil odată cu descoperirea tiparului.

Iată cît de complexă este o fabrică de unde pornește hîrtia.

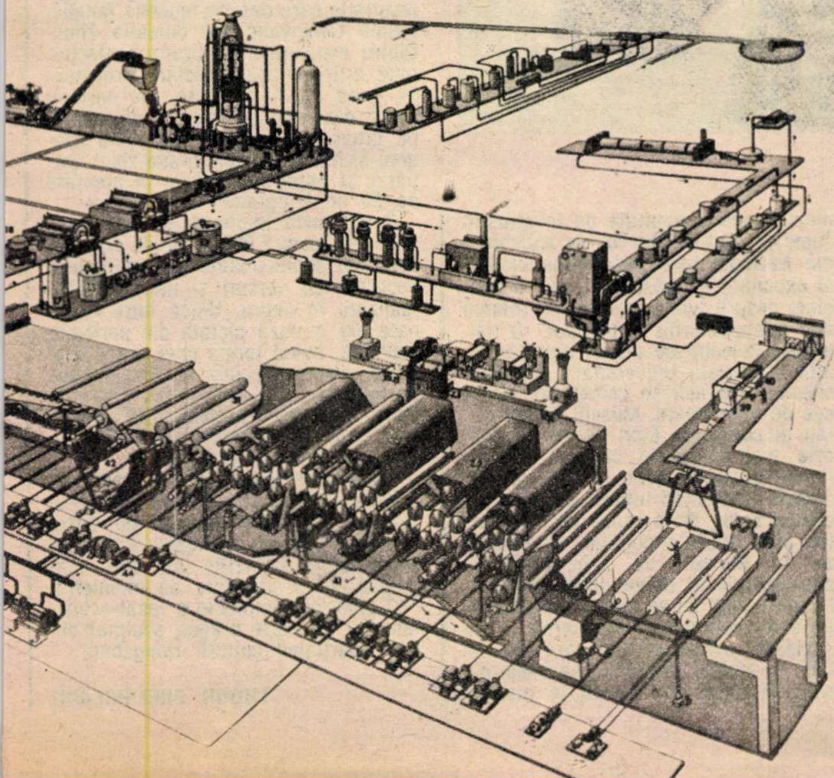

□ La noi în țară, prima „moară de hîrtie“ a luat ființă în 1546, la Brașov. Un document din anul 1583 arată că domnitorul Moldovei Petru Vodă înființa la acea dată o altă „moară de hîrtie“. În 1768 ia ființă fabrica de hîrtie de la Prundul Bîrgăului, județul Bistrița-Năsăud, iar șapte ani mai tîrziu este construită o fabrică de hîrtie pe malul rîului Colentina, lîngă București.

●

□ *Cel care a introdus fabricarea modernă a hîrtiei în țara noastră a fost cărturarul Gheorghe Asachi. La 8 noiembrie 1841, la Cetățuie, lîngă Piatra Neamț, a început să funcționeze prima fabrică de acest gen. Fabrica de hîrtie de la Zărnești și-a început activitatea în anul 1857, sub conducerea cărturarului Gheorghe Barițiu, care a și înființat-o.*

●

□ Hîrtia sugativă a fost descoperită din întîmplare, datorită unui lucrător neglijent de la fabrica din Berkshire (Anglia). Acesta a uitat să amestece cantitatea necesară de clei în pasta crudă de hîrtie. Patronul a suferit o pierdere considerabilă. Mai tîrziu s-a stabilit că hîrtia „stricată“ avea o proprietate uimitoare: sugea cerneala fără să murdărească scrisul!

●

□ Hîrtia parafinată folosită și la împachetatul mezelurilor a fost inventată și brevetată de Thomas Alva Edison.

□ Primii bani de hîrtie au apărut în secolul al IX-lea în China, materia primă constituind-o coaja de dud. Odată cu acești bani autoritățile chineze de atunci au emis și un decret prin care li se legifera circulația și se dădeau instrucțiuni privind folosirea lor. Între acestea se numără una actuală și azi: „Este interzisă ruperea și mîzgălirea banilor de hîrtie“!

●

□ TRIMIȚÎND LA TOPIT O TONĂ DE HÎRTIE VECHE, SE SALVEAZĂ VIAȚA A 13 COPACI!

MIHAI BURDUJA

Histria: O lume a amintirii.

LUMEA MUZEELOR ARHEOLOGICE

✻

Nevoia omului de a se înțelege pe sine din perspectiva timpului este foarte veche. În virtutea acestei necesități, omul a fost de timpuriu interesat de trecutul istoric și arheologic. Încă Nabonid, ultimul rege al Babilonului, a făcut săpături sub templul din Sippar.

Baza muzeelor arheologice moderne a fost pusă în Anglia de marii colecționari din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea. Transformarea colecțiilor particulare în muzee destinate publicului a început încă de la sfîrșitul secolului al XVII-lea, cînd, în 1683, s-a deschis la Oxford muzeul Ashmolean, primul muzeu din epoca modernă.

În primele decenii ale secolului al XIX-lea s-a realizat un progres sistematic de mare importanță în teoria arheologiei. C. J. Thomsen, numit, în 1816, muzeograf principal la Muzeul Național din Copenhaga, a început să împartă colecțiile în trei epoci – a pietrei, a bronzului și a fierului. Această diviziune, cu o serie de amendamente ulterioare, a fost unanim acceptată. În secolul trecut și în secolul nostru au luat ființă un foarte mare număr de muzee de arheologie în întreaga lume.

Țara noastră se situează printre statele în care s-a acordat o mare atenție arheologiei, știință care ajută tinerei generații să cunoască trecutul istoric extrem de bogat al poporului nostru. Pe teritoriul patriei noastre au fost create un mare număr de muzee de arheologie, în care exponatele vorbesc cu deosebită convingere despre continuitatea neîntreruptă a poporului nostru pe meleagurile României din timpuri imemoriale.

Vestigii istorice pe pămîntul românesc

Unul dintre muzeele care conservă urme materiale deosebit de vechi de pe teritoriul patriei noastre este cel amenajat în apropierea anticei cetăți Histria, cîndva port vestit la Marea Neagră. Aici, în incinta unei clădiri noi și moderne, se află un bogat material documentar, constînd în inscripții, elemente arhitectonice, fragmente sculpturale, ceramică, vase de sticlă și monede, conducte de piatră și amfore. Este rezultatul a șapte decenii de cercetări arheologice.

La parterul muzeului se află cele dintii dovezi ale existenței unor comunități umane în preajma Histriei, datînd din perioada paleoliticului mijlociu (120 000–35 000 î.e.n.). Din această perioadă sînt expuse unelte de silex descoperite la Gura Dobrogei și Nazarcea. Tot aici apar exponatele care provin din epocile neolitică, a bronzului și fierului.

În a doua jumătate a secolului al VII-lea î.e.n. a luat ființă colonia Histria. În muzeu, schimburile de produse care aveau loc între coloniști și geți sînt prezentate prin descoperirile arheologice de la Corbu de Sus, Tariverde, Nuntași, Istria-pod, Sarinasuf.

Vas chinezesc din secolul al XI-lea.

Începînd cu a doua jumătate a secolului VI î.e.n., la Histria s-a desfășurat o intensă activitate urbanistică, prezentă în muzeu prin țigle și olane vopsite, teracote arhitectonice ș.a.

La nivelul al II-lea al clădirii muzeului sînt prezentate mărturii ale Histriei romane (secolele I–VII e.n.), precum și din perioada romano-bizantină și feudală. Preocupările urbanistice legate de refacerea unor monumente anterioare sau construirea altora noi sînt evidențiate printr-o serie de elemente arhitectonice: baze și fusuri de coloană, capitele ionice și corintice, colonete, frize cu elemente vegetale etc. Un sector aparte este rezervat edificiilor termale (băile publice). O serie de documente epigrafice menționează veterani romani așezați la Histria sau pe teritoriul cetății. Din epoca romană tîrzie datează o serie de obiecte, cum ar fi: opaițe, catarame, piese din os etc.

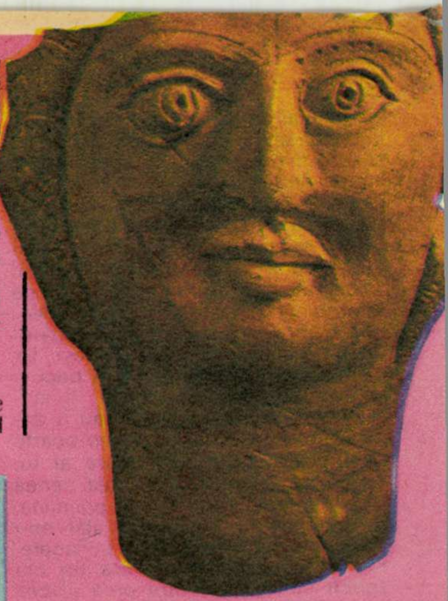

Acest original vas din secolul al III-lea e.n. a fost găsit la Newcastle (Anglia).

Un loc aparte în structura muzeului îl ocupă sala rezervată elementelor de urbanism roman, inscripțiilor votive și decretelor onorifice, elementelor din decorația interioară a termelor. Fundalul sălii este ocupat de reconstituirea fațadei unui monument doric de marmură. Nu lipsesc nici dovezile epigrafice privind populația getică din așezările rurale, aflată în plin proces de romanizare.

Un mare număr de reliefuri, blocuri de arhitravă etc. îl însoțesc pe vizitator spre ieșirea din muzeu.

Universitățile și arheologia

În Marea Britanie, o serie de muzee de arheologie au luat ființă în cadrul unor renumite institute de învățămînt superior. Astfel, Muzeul de antichități din Newcastle-on-Tyne deține modele și exponate în măsură să dea o imagine despre viața militarilor romani din avanposturile imperiului. O faimoasă colecție de mumii egiptene se află la Muzeul Universității din Manchester. Tot aici se cercetează tehnicile de mumificare. Muzeul de antichități al colegiului Eton deține una din cele mai frumoase colecții din perioada Egiptului antic. Aici se găsesc obiecte aparținînd tuturor epocilor vechiului Egipt, de la epoca veche a pietrei pînă la cea a copților. Exponatele de la Muzeul de arheologie și antropologie al Universității din Cambridge permit să se facă o paralelă între așa-zisele culturi preistorice și ale societății contemporane care se află încă în stadiul paleolitic, ca unele din triburile care mai există în insulele Borneo și Noua Guinee. O faimoasă colecție de vase romane din lut se află la Muzeul de arheologie al Universității din Nottingham. Colecții importante conținînd obiecte din antichitate scoase la iveală în urma săpăturilor din Marea Britanie pot fi văzute la muzeele Corinium, Devizes și Verulamium. Aceste colecții sînt elocvente pentru trecutul îndepărtat al Albionului.

Impresionantă expoziție de arheologie

La Muzeul Palatului din Beijing a fost organizată recent o impresionantă expoziție, în care au fost prezentate vizitatorilor cele mai importante descoperiri arheologice de pe teritoriul R. P. Chineze realizate în ultimul deceniu. Au fost înfățișate 820 de vechi obiecte de artă, reprezentînd o perioadă de peste 7 000 de ani. Alături de vasele din perioada neolitică au fost expuse obiecte valoroase din bronz din timpul dinastiilor Tang, Song și Yuan.

Dintre exponatele prezentate, de o deosebită atenție s-a bucurat în rîndul vizitatorilor un felinar din bronz din timpul dinastiei Han de Est (25–220 e.n.). Felinarul propriu-zis este montat pe spatele unui puternic animal. De mare interes este o tavă circulară din bronz. În interiorul ei se află o lungă inscripție care descrie legenda familiei regale Gongwang din dinastia Zhou. Dintre exponatele de bronz confecționate prin tehnica modelării bronzului în ceară, acum pierdută, fac parte o masă decorată pe cele 12 picioare și pe laturi cu sculpturi înfățișînd dragoni și hidre, precum și așa-zisul „împărat al oglinzilor", piesă în greutate de 50 de kilograme.

O puternică impresie a lăsat ceramica de acum 5 000–6 000 de ani. Vasele sînt confecționate din lut roșu și decorate cu cercuri și linii ondulate realizate în negru. Unică între exponate era o vază pictată din perioada neolitică, avînd forma unei tinere fete. Într-o vitrină specială au fost expuse porțelanuri din perioada dinastiei Tang. Ele preced porțelanurile pictate, care combină trăsături ale picturii cu cele ale artei decorative.

Numeroase piese din jad vechi de 5 000 de ani aparțin culturii Liangzhu. Tehnica sculptării jadului de către populația culturii Liangzhu este surprinzătoare. Inciziile nu sînt mai groase de o jumătate de milimetru!

O puternică impresie a lăsat-o vizitatorilor un mare dragon sculptat din jad, aparținînd culturii Hongshan.

TUDOR PRELIPCEANU

AŞEZÎND ÎNTR-O ANUMITĂ ORDINE LITERELE DIN DESEN, VEŢI AFLA TITLUL UNUI FILM ÎNDRĂGIT DE VOI.

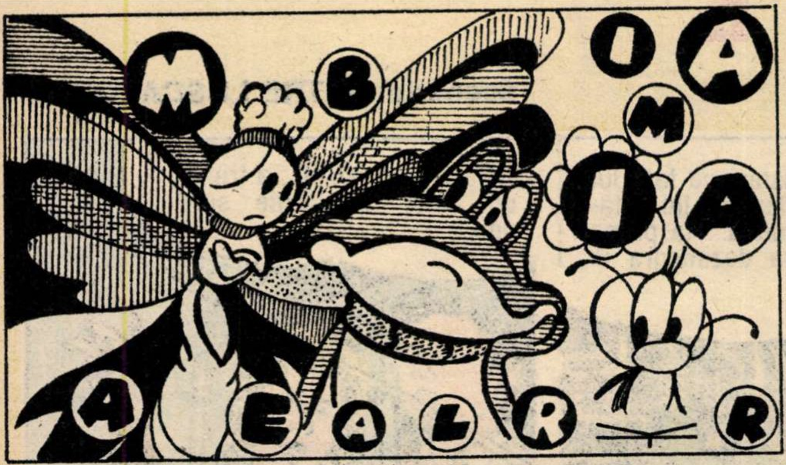

CARE DINTRE UNGHIURILE NUMEROTATE DE LA 1 LA 6 CORESPUNDE CU DOUĂ DINTRE LATURILE TRIUNGHIULUI?

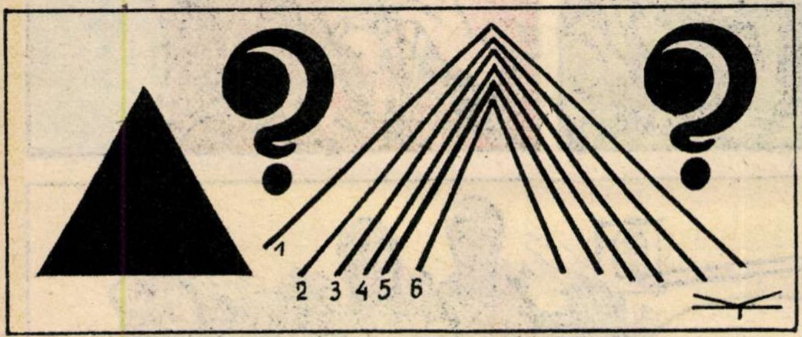

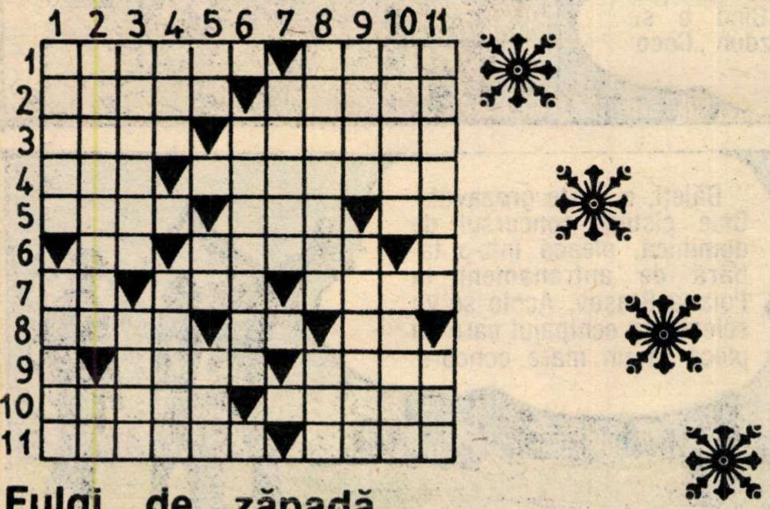

Fulgi de zăpadă

ORIZONTAL: 1) Cad fulgi de nea. Compozitor român, creatorul corului „Ziua ninge". 2) Cum cad fulgii de zăpadă într-o zi de iarnă liniştită. Contra frigului şi umezelii. 3) Albă ca zăpada! E rece (fig.). 4) Localitate în R. P. Ungară. La polul opus. 5) Publicist american (1887—1920). Localitate japoneză în insula Shikoku. Pe lopată! 6) O linguriţă de casată. Bine încălzit. 7) Din foc! Document. Orăşel în S.U.A. 8) Ca fulgii de nea (sing.). Una din „clipele" iernii. Volum. 9) Temperatură scăzută. Cu clape albe şi negre. 10) Indicator de temperatură (pl.). Se zice că are dinţi în zilele friguroase. 11) A se aprinde. Cel mai vestit troian.

VERTICAL: 1) Baraj de sloiuri de gheaţă format primăvara. Steluţe de zăpadă. 2) Proprietate a poleiului. Carene. 3) Adăpost de trestie făcut în jurul răsadniţelor timpurii. Zăpadă. 4) Personaj feminin din nuvela „Ningea în Bărăgan" de Fănuş Neagu. Pămînturi pîrjolite de soare. 5) La urcarea pe derdeluş. Florica Costache. Lin, încet (reg.). 6) „Iarna" pe care ne-a dăruit-o acest sensibil artist (1886—1940) degajă mult lirism. 7) Bucuria de sezon a copiilor. 8) Vindecă răceala (pl.). Cunoscut poet, prozator şi critic literar american (1809—1849), autorul povestirii „Cărăbuşul de aur". 9) Pictor şi grafician român (1881—1958), care ne-a lăsat tabloul intitulat „Iarna". Un munte de zăpadă. 10) Conţine o învăţătură. A se ivi. 11) Tip de barometru. Covorul alb al iernii.

DICŢIONAR: OND, REED, NIO, IRAD.

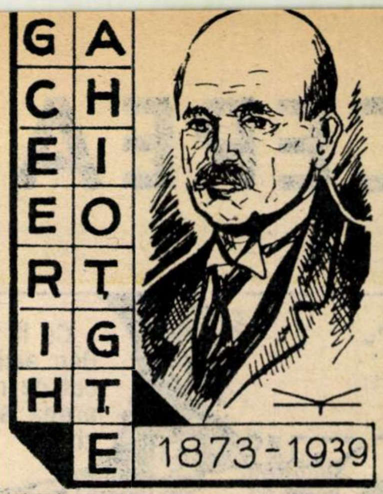

Citind cu începere dintr-un anumit punct, veţi afla numele unui mare matematician român.

SPORTIVĂ

(REBUS CRIPTOGRAFIC: 5, 1, 1, 7, 2, 8)

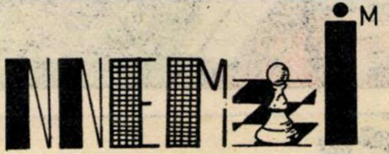

DOUĂ DIN ACESTE NUMERE DE TELEFON SÎNT IDENTICE. CARE?

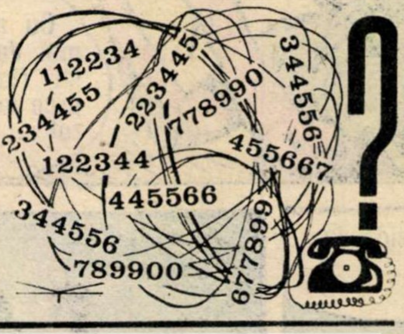

AŞEZAŢI ÎN FIECARE PĂTRĂŢEL CÎTE O CIFRĂ DE LA 9 LA 33, ASTFEL CA SUMA LOR ATÎT PE ORIZONTAL CÎT ŞI PE VERTICAL SĂ FIE 105, FĂRĂ ÎNSĂ A SE REPETA VREUNA DIN CIFRE.

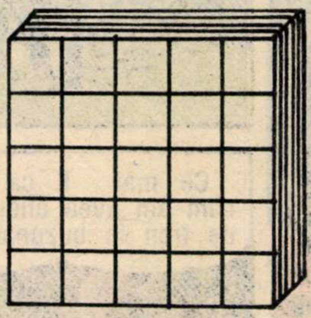

De povestit iarna

**Mai spune-mi, mamă,
povestea aceea,
cum îşi recapătă florile viaţa
după ce trece iarna
cu bocancii ei de gheaţă.**

**Şi noaptea se lasă
în haine de şoapte
şi glasul mamei e aidoma
unui vis.**

FLORIN PREDA-DOCHINOIU

* * *

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr ION DONCA; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU.

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

ÎNTRECEREA

1 9

Scenariu: PETRE LUSCALOV

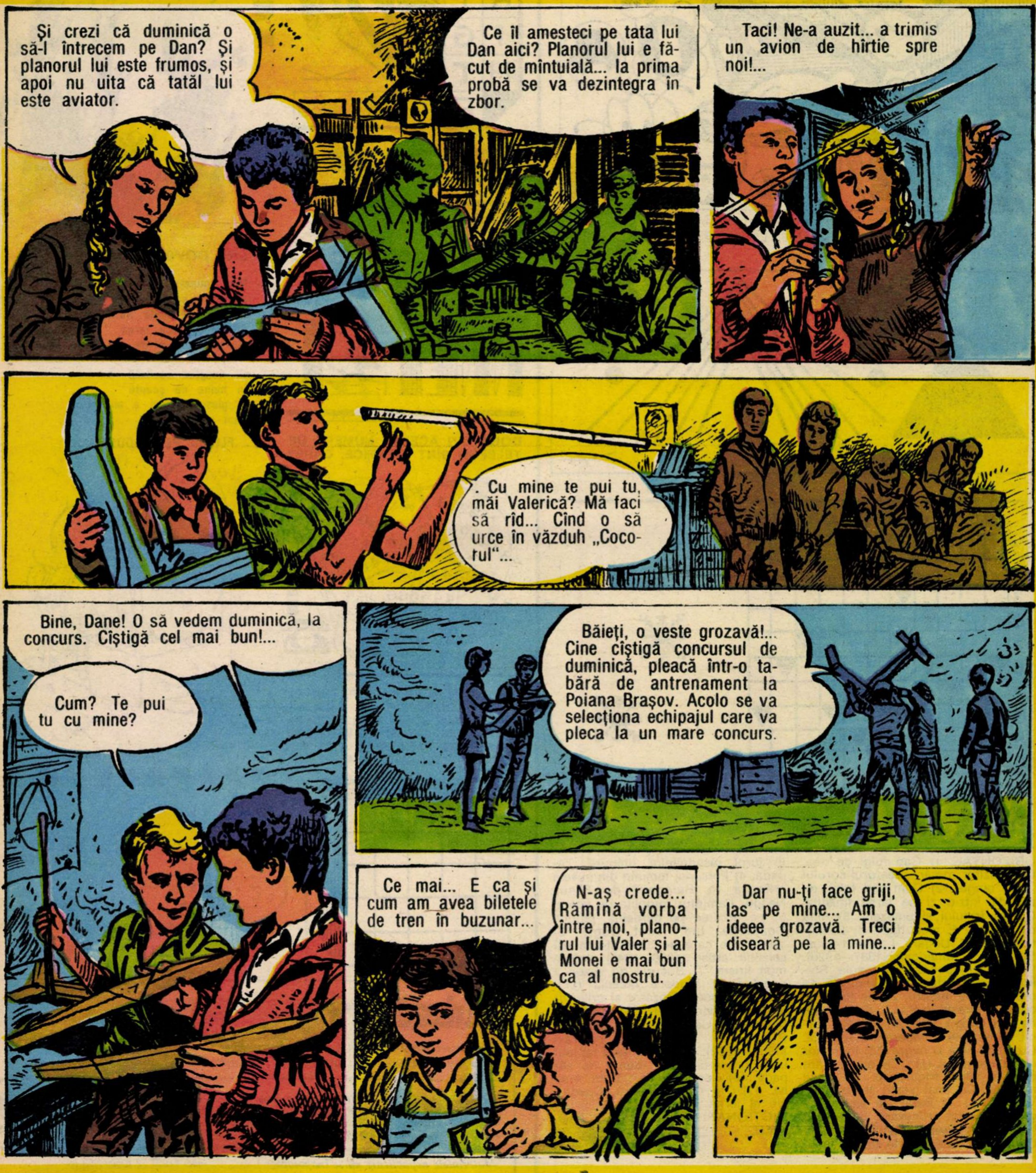
Şi crezi că duminică o să-l întrecem pe Dan? Şi planorul lui este frumos, şi apoi nu uita că tatăl lui este aviator.
Ce îl amesteci pe tata lui Dan aici? Planorul lui e făcut de mîntuială... la prima probă se va dezintegra în zbor.
Taci! Ne-a auzit... a trimis un avion de hîrtie spre noi!...
. Cu mine te pui tu, măi Valerică? Mă faci să rîd... Cînd o să urce în văzduh „Cocorul"...
Bine, Dane! O să vedem duminica, la concurs. Cîştigă cel mai bun!...
Cum? Te pui tu cu mine?
Băieţi, o veste grozavă!... Cine cîştigă concursul de duminică, pleacă într-o tabără de antrenament la Poiana Braşov. Acolo se va selecţiona echipajul care va pleca la un mare concurs.
Ce mai... E ca şi cum am avea biletele de tren în buzunar...
N-aş crede... Rămînă vorba între noi, planorul lui Valer şi al Monei e mai bun ca al nostru.
Dar nu-ţi face griji, las' pe mine... Am o ideee grozavă. Treci diseară pe la mine...

(Va urma)

JOI, 21 FEBRUARIE 1985,
ANUL XIX (NR. 907)

8

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

DIN SUMAR :

— Învățătura-prima noastră îndatorire (pag. 4 – 5)
— „Rip" și creatorii lui (pag. 6—7)
— Atelier de presă (pag. 8—9)

$(OH)_2 \rightarrow Ca(NO_3)_2 + 2H_2O$
$x = \frac{74 \cdot 63}{2 \cdot 63} = 37\,g\,Ca(OH)_2$
$m_s = \frac{md \cdot 100}{c}$
$m_s Ca(OH)_2 =$

STRÎNS UNIȚI FĂURIM VIITORUL COMUNIST AL PATRIEI

Cu puțin timp în urmă au avut loc lucrările celui de-al III-lea Congres al Frontului Democrației și Unității Socialiste. Eveniment foarte important al vieții politice din țara noastră, acest congres a fost încă o strălucită expresie a unității socialiste a poporului român, a capacității de acțiune pe care o are sistemul unitar al democrației muncitorești, revoluționare care există în România socialistă.

Partidul nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu au conceput acest sistem democratic ca o pîrghie a antrenării largi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, la activitatea creatoare, plină de eroism și abnegație, pentru îndeplinirea integrală a obiectivelor dezvoltării necontenite a patriei. Perfecționîndu-se permanent, avînd un dinamism accentuat, sistemul democratic pe care îl făuresc oamenii muncii, sub conducerea partidului, este un cadru organizatoric care stimulează cea mai largă participare socială, unirea într-un singur șuvoi a energiilor populare pentru apropierea viitorului comunist, conturat în hotărîrile celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

Ce-i animă, ce-i înaripează pe cei ce muncesc în pasiunea și spiritul revoluționar pe care le dovedesc? Desigur, măreția idealului comunist, conștiința că ceea ce fac se întrupează în realizări pe care generațiile viitoare le vor aprecia ca expresii ale eroismului celor actuale. Desigur, întregul popor acționează strîns unit pentru că este beneficiarul liber și suveran al roadelor muncii sale, că stă în puterile sale, numai în puterile sale, ridicarea patriei pe noi culmi de progres. Dar, în același timp, îl înflăcărează gîndul revoluționar al datoriei față de înaintași, de generațiile trecute. Este o datorie care înnobilează vocația constructivă a poporului nostru cu înalta trăsătură a responsabilității, cu sentimentul profund al mîndriei patriotice, cu atitudinea conștientă și plină de răspundere atît față de memoria înaintașilor, cît și față de aspirațiile oamenilor viitorului, între care și copiii, și pionierii de acum.

Am spus toate acestea pentru a releva ideea – puternic argumentată la Congresul F.D.U.S. – după care democrația socialistă este și o școală a conștiinței revoluționare; o școală fără clase și amfiteatre sau, mai bine zis, care a transformat în amfiteatru șantierele construcției socialiste, uzinele și fabricile, ogoarele, instituțiile de cultură și știință, toate locurile unde muncesc și gîndesc împreună, strîns uniți, făuritorii destinului socialist. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat – cu claritate și hotărîre – care sînt căile prin care întregul nostru popor învață știința conducerii, într-un climat social profund democratic. Aceste căi sînt înscrise în platforma pentru alegerile de deputați de la 17 martie, în Manifestul F.D.U.S. care a fost publicat în aceste zile.

În esența sa, noua democrație pe care o înfăptuim promovează fapta bine gîndită a îndeplinirii exemplare a sarcinilor de plan, a ordinii și disciplinei, a răspunderii și competenței. În cuvîntarea sa la Congres, conducătorul partidului și statului nostru a înfățișat un tablou foarte cuprinzător al succeselor obținute în ultimul timp; în același timp însă a prezentat și obiectivele concrete de viitor, pentru industrie, pentru agricultură, pentru toate sectoarele de activitate economică și socială. În marea lor varietate, aceste obiective au totuși un „numitor comun“: eficiența, rentabilitatea, competitivitatea, calitatea superioară.

Democrația în acțiune presupune a da identitate acestui numitor comun, a face astfel încît el să se regăsească în orice loc, în orice unitate economică, localitate sau zonă a țării. În acest proces de mare cuprindere, coparticipă, acționează laolaltă toate organizațiile componente ale Frontului Democrației și Unității Socialiste, inclusiv Organizația Pionierilor. Acționează deci și pionierii – pregătindu-se pentru muncă și viață, urmînd pilda eroică a părinților și înaintașilor, nedîndu-se la o parte din fața greutăților, însușindu-și conținutul democrației pionierești – ea însăși o școală politică, o direcție a maturizării gîndirii și activității celor mai tinere vlăstare ale țării.

Este foarte semnificativ, pentru marea eficiență a sistemului democrației muncitorești-revoluționare, faptul că dezbaterile din Congresul F.D.U.S. au evidențiat înalta responsabilitate și largul democratism care străbat tot ceea ce înfăptuiesc oamenii muncii. Au evidențiat, deopotrivă, creșterea exigenței revoluționare, a simțului critic și autocritic, a dorinței active de autodepășire și de promovare a noului, de înnoire permanentă a muncii și vieții noastre. Într-un cuvînt, au arătat că democrația în acțiune înseamnă și formarea unui om nou, cu trăsături superioare ale voinței și caracterului, ale personalității active, ale conștiinței și atitudinii.

În curînd, la 17 martie, poporul își va alege reprezentanții în Marea Adunare Națională și în consiliile populare. O va face, cu aceeași unitate care îl caracterizează, folosind pîrghiile democrației electorale pentru a desemna în calitate de deputați pe cei mai harnici, mai prestigioși, mai activi dintre cetățenii țării. Exercitîndu-și dreptul la vot, în mod liber, fără nici o discriminare, oamenii muncii se gîndesc că acest fapt politic are implicații deosebite în atingerea obiectivelor viitorului. De aceea, aceeași responsabilitate și unitate de acțiune vor caracteriza și comportamentul electoral al cetățenilor, democrația afirmîndu-se și din acest punct de vedere – ca factor de unire și unitate, ca forță politică a înfăptuirii destinului socialist și comunist prin hotărîrea și forța întregului popor.

Congresul Frontului Democrației și Unității Socialiste a adoptat – în consens cu gîndurile și sentimentele cele mai profunde ale întregii populații din țara noastră – hotărîrea de a realege pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în funcția de președinte al celui mai larg organism politic și democratic. În această decizie unanimă se concentrează milioane și milioane de decizii individuale, adînca stimă și recunoștință a întregii națiuni pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al acestui popor. În această decizie – atît de expresivă pentru unitatea întregului popor în jurul partidului comunist – se cuprind și florile gîndului pionieresc, recunoștința copiilor patriei.

Conf.univ.dr. **ACULIN CAZACU**

Între strălucitele valori ale actualei epoci din istoria poporului nostru, epocă glorioasă, de mărețe înfăptuiri socialiste, ce poartă cu mîndrie numele strălucitului său ctitor: Epoca Nicolae Ceaușescu, democratismul larg și profund al societății noastre, participarea directă, nemijlocită, efectivă a oamenilor muncii la conducerea vieții social-politice se înscriu la loc de seamă, constituind realități definitorii, fundamentale ale acestor ani.

În magistrala cuvîntare rostită la recentul Congres al Frontului Democrației și Unității Socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, referindu-se la perfecționarea în continuare a conducerii și planificării întregii activități economico-sociale, spunea: **„În centrul întregii activități, în acest sens, vor sta dezvoltarea mai puternică și perfecționarea sistemului democrației muncitorești-revoluționare, asigurarea condițiilor participării tot mai largi a maselor populare, a întregului popor la conducerea conștientă a tuturor sectoarelor de activitate. Aceasta impune o îmbinare armonioasă a activității organelor de stat cu a noilor organisme ale democrației muncitorești-revoluționare“.**

De-a lungul ultimelor două decenii, în România a fost gîndit, pus în lucrare și perfecționat neîntrerupt un amplu cadru democratic, unic în felul său, care asigură accesul larg al tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe, a programelor de dezvoltare economico-socială a patriei, la soluționarea tuturor problemelor obștești.

Este o realitate care, asemenea tuturor strălucitelor împliniri care jalonează istoria acestor ultimi douăzeci de ani, își trage seva din gîndirea clarvăzătoare, cutezătoare a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din adînca încredere a conducătorului partidului și statului nostru în forța de creație istorică a poporului român, din profunda sa convingere că socialismul și democrația sînt de nedespărțit. Acest lucru înseamnă că în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre, caracterizată printr-un uriaș avînt al forțelor de producție și o complexitate deosebită a vieții sociale, se impune mai mult ca oricînd **participarea largă, directă, responsabilă, a tuturor fiilor patriei la conducerea treburilor obștești, la soluționarea problemelor operei de construcție socialistă,** înmănuncherea tuturor energiilor naționale într-un unic și puternic șuvoi. Numai pe baza consultării largi a celor ce muncesc, numai asigurînd participarea lor activă la elaborarea hotărîrilor, a planurilor, numai prin atragerea maselor la munca de înfăptuire a acestora, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, se poate realiza unul din principiile de bază ale orînduirii socialiste: acela ca societatea să fie realmente condusă de poporul însuși, care, stăpîn deplin pe destinele sale, își construiește în mod conștient viitorul.

În numele acestor cerințe, în ultimii douăzeci de ani s-a depus un amplu și susținut efort de punere în valoare a marilor virtuți ale democrației ca metodă de conducere, luîndu-se, cu o neabătută consecvență, măsuri practice, adică făurindu-se cadrul **instituțional, organizatoric** prin care s-a dat conținut concret democrației noastre. Astfel, concomitent și armonizat cu activitatea Marii Adunări Naționale și a consiliilor populare, organe alcătuite din reprezentanți aleși de popor, se manifestă, pe plan național și local, participarea **nemijlocită** a fiecărui om al muncii la **actul de decizie, la conducerea treburilor obștești.** În fiecare întreprindere își desfășoară activitatea consiliul oamenilor muncii și adunarea generală a oamenilor muncii, iar pe plan național au loc congresele oamenilor muncii din industrie, agricultură, învățămînt, știință, cultură. Recen-

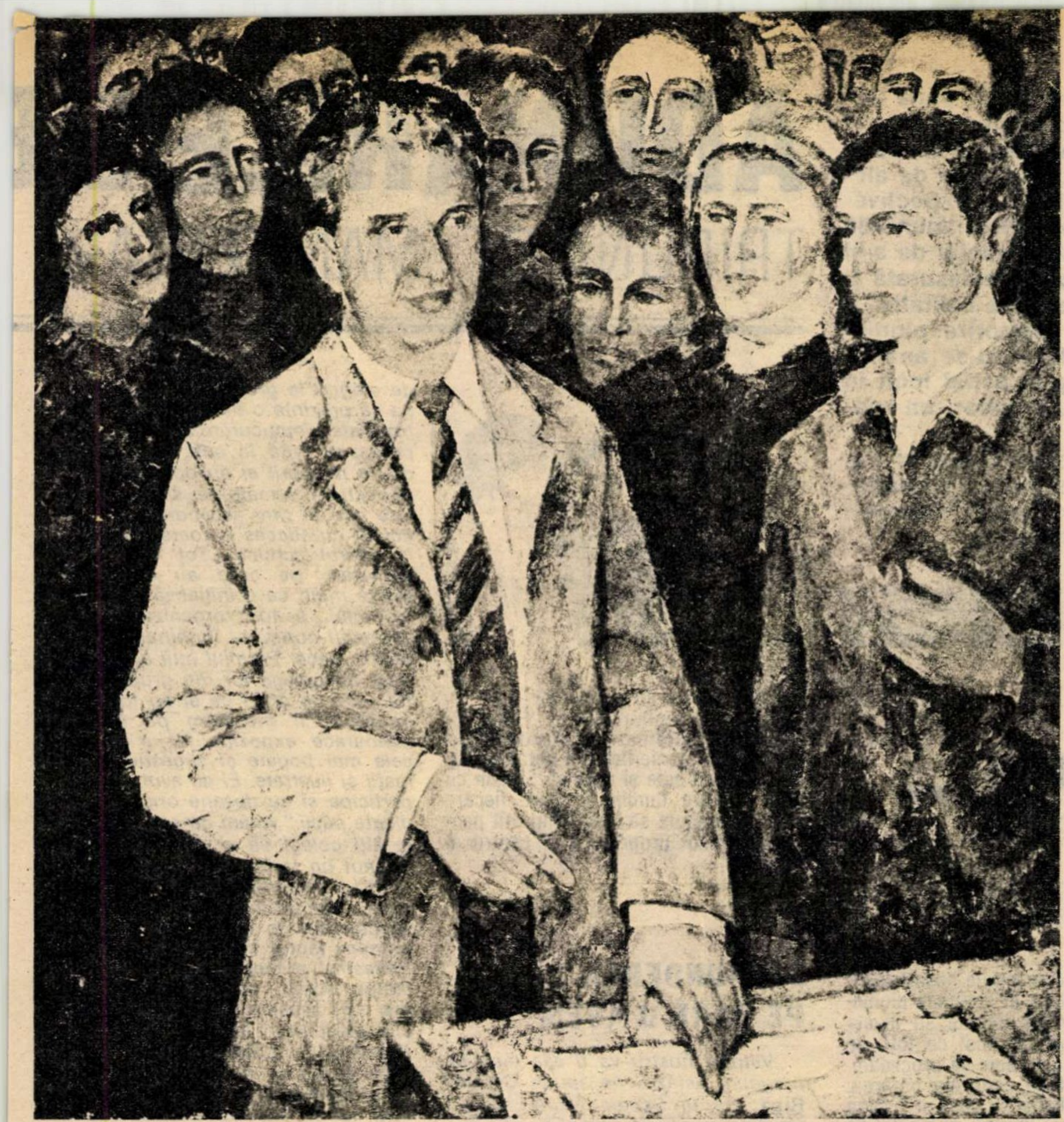

PARTICIPAREA LARGĂ, RESPONSABILĂ A TUTUROR FIILOR PATRIEI LA CONDUCEREA SOCIETĂŢII

tul Congres al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste şi conferinţa pe ţară a Organizaţiei Democraţiei şi Unităţii Socialiste sînt deosebit de grăitoare în acest sens, milioane şi milioane de cetăţeni luînd parte, prin intermediul lucrărilor acestor forumuri ale democraţiei noastre, al adunărilor şi conferinţelor locale ce le-au precedat, la dezbaterea şi analizarea problemelor privind îndeplinirea programelor de dezvoltare economico-socială a patriei noastre, punerea în valoare a energiilor şi puterilor creatoare ale întregului nostru popor în vederea înfăptuirii exemplare a istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului.

Deosebit de grăitor pentru eforturile întreprinse în ultimele două decenii în vederea adîncirii democratismului orînduirii noastre, este faptul că a fost elaborată, totodată, din iniţiativa şi cu contribuţia hotărîtoare a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, o concepţie ştiinţifică, temeinic fundamentată cu privire la rolul şi funcţiile statului socialist în epoca noastră. Bazat pe analiza stadiului actual al edificării societăţii socialiste în patria noastră, pe profundele transformări petrecute în toate componentele sistemului nostru social-politic, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fundamentat teza potrivit căreia astăzi statul nostru socialist a devenit un stat al **democraţiei muncitoreşti-revoluţionare,** o putere a tuturor oamenilor muncii, care participă în deplină unitate la conducerea vieţii sociale, acţionînd cu neabătută consecvenţă, cu adîncă încredere pentru făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintarea României spre comunism. Cu alte cuvinte, un stat în care munca fiind valoarea supremă, puterea aparţine celor ce muncesc şi o exercită în spirit revoluţionar, într-o necontenită confruntare cu vechiul, pentru triumful noului.

CARACTERUL DEMOCRATIC al statului nostru decurge din faptul că în România funcţiile statului socialist se exercită într-o strînsă legătură cu poporul, cu masele largi de oameni ai muncii, activitatea organelor de stat se îmbină armonios cu aceea a noilor organisme democratice, care asigură participarea tuturor cetăţenilor patriei la conducerea treburilor publice, masele populare hotărînd efectiv asupra destinelor ţării, asupra căilor de înfăptuire a Programului partidului, stabilind măsurile corespunzătoare pentru dezvoltarea continuă a patriei. Oamenii muncii participă şi activează nemijlocit în organismele democratice, care dezbat problemele pe care le ridică opera de edificare socialistă a patriei. Legile, hotărîrile majore sînt supuse unei largi dezbateri publice, practic fiecare dintre acestea încorporînd ideile, observaţiile, sugestiile şi propunerile oamenilor muncii. O componentă majoră a sistemului democraţiei noastre o constituie amplul şi rodnicul dialog de lucru al secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu oamenii muncii, cu făuritorii bunurilor materiale şi spirituale, în cadrul vizitelor de lucru (peste 600 în ultimele două decenii) întreprinse în toate judeţele ţării şi în Capitală, al congreselor, conferinţelor, consfătuirilor la nivel naţional (peste 200 în aceeaşi perioadă) –, cadru în care se analizează stadiul înfăptuirii măsurilor stabilite, se identifică noi posibilităţi de valorificare superioară a uriaşului potenţial de care dispune astăzi societatea noastră.

CARACTERUL MUNCITORESC al statului se întemeiază pe realitatea că în societatea noastră toate clasele şi categoriile sociale sînt formate din oameni ai muncii, egali în drepturi şi îndatoriri, că o pondere tot mai însemnată în structura societăţii socialiste româneşti o are clasa noastră muncitoare, care, cuprinzînd în rîndurile sale mai mult de 50 la sută din populaţia activă a ţării, a devenit şi din punct de vedere numeric clasa principală a societăţii noastre.

CARACTERUL REVOLUŢIONAR al statului nostru decurge din faptul că la temelia întregii vieţi social-politice se află ideologia revoluţionară a clasei muncitoare, din faptul că amplul proces de înaintare a societăţii pe drumul făuririi societăţii socialiste şi comuniste în patria noastră, proces în care întreg poporul este angajat cu toată energia şi capacităţile sale creatoare, are ca o coordonată fundamentală lupta hotărîtă împotriva a tot ceea ce este vechi, perimat, împotriva a tot ceea ce împiedică ascensiunea ţării pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

Transformările fundamentale petrecute în epoca noastră în conţinutul şi esenţa statului nostru socialist au determinat profunde schimbări şi în exercitarea funcţiilor statului, o pondere însemnată dobîndind rolul statului de organizator şi conducător al vieţii economice, funcţiile sale: socială, cultural-educativă şi ideologică, de apărare a proprietăţii socialiste, a legalităţii, a drepturilor şi intereselor legitime ale cetăţenilor. Un conţinut nou au dobîndit şi funcţiile externe ale statului: de colaborare cu alte state, de promovare şi întărire a păcii şi securităţii internaţionale, de apărare a integrităţii, independenţei şi suveranităţii naţionale a patriei.

Valoarea deosebită a concepţiei tovarăşului Nicolae Ceauşescu despre rolul statului în etapa actuală şi în perspectivă se vădeşte cu atît mai mult cu cît în lume se vehiculează o serie de teorii privitoare la dispariţia statului, la diminuarea rolului său în viaţa societăţii. Or, aşa cum arată tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „statul va continua şi azi şi într-o lungă perioadă de timp, inclusiv în societatea comunistă, să aibă un rol important în organizarea vieţii sociale, în dezvoltarea societăţii".

Realitate definitorie a epocii noastre, democraţia muncitorească revoluţionară, bazată pe deplina egalitate în drepturi şi îndatoriri a tuturor cetăţenilor patriei, se afirmă, aşadar, ca o autentică forţă a progresului social, ca o pîrghie fundamentală a înaintării accelerate a patriei spre viitorul său comunist.

Întregul nostru popor este ferm hotărît să facă totul pentru ca alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională şi consiliile populare, care vor avea loc la 17 martie, să constituie, aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, **„o mărturie puternică a unităţii întregului nostru popor, în cadrul Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, în jurul Partidului Comunist Român — forţa politică conducătoare a întregii naţiuni, care nu are şi nu va avea nimic mai presus decît interesele poporului, cauza socialismului şi comunismului, pacea, libertatea şi suveranitatea României, bunăstarea şi fericirea întregii naţiuni".**

S. ARIEŞANU

Grupele și detașamentele pionierești se află în plină acțiune de pregătire și desfășurare a unui important moment al vieții de organizație pentru care fiecare purtător al cravatei roșii cu tricolor s-a pregătit cu răspundere: adunările de alegeri. Prilej de rodnic bilanț, dar și de stabilire a perspectivelor de viitor ale vieții grupelor și detașamentelor, adunările de alegeri au oferit și oferă tuturor pionierilor prilejul de a-și exprima deschis opinia cu privire la activitatea desfășurată și de a veni cu idei și inițiative noi pentru creșterea calitativă a întregii activități. Invățătura **— principala îndatorire pionierească — este, firesc, în centrul atenției, făcîndu-se analize temeinice, stabilindu-se măsurile ce se impun astfel încît în toate colectivele pionierești să se realizeze, în viitor, un rodnic salt calitativ.**

Ancheta noastră printre pionieri din județele Galați și Vaslui aduce în prim plan cîteva dintre preocupările comandamentelor pionierești, ale tuturor pionierilor pentru ridicarea calității învățăturii, pentru continua autodepășire.

Învățătura –

PRIMA NOASTRĂ ÎNDATORIRE

Interviul nostru:

UN COMANDANT DE DETAȘAMENT

– Ai fost aleasă, în unanimitate, pionier-comandant de detașament. Poți să ne destăinuiești ce ai gîndit, ce ai simțit atunci cînd ai văzut că toți colegii au ridicat mîna pentru tine? am întrebat-o pe **Mariana Popovici** din clasa a VII-a de la Școala nr. 21 din Galați.

Mariana rămîne un moment pe gînduri, înainte de a ne răspunde.

– Am simțit o mare bucurie și m-am gîndit că nu trebuie să-mi dezamăgesc cu nimic, în nici o împrejurare colegii.

– Ți se pare dificil să fii comandantă de detașament?

– Este o sarcină de răspundere și deloc ușoară, spun asta din experiență. Sînt de părere că de autoexigența cu care noi, cei aleși în activul pionieresc, muncim în funcțiile pionierești cu care sîntem investiți, depind multe dintre succesele unității. În școala noastră există o bună experiență de muncă colectivă a tuturor membrilor comandamentului unității. De pildă, dezbaterile noastre de analiză a învățăturii sînt foarte aprinse și întotdeauna se desfășoară pe baza unor cazuri reale. Obișnuim ca, adesea, atunci cînd este cazul, să dăm acestor dezbateri un caracter mai lărgit, cum a fost aceea în care activul pionieresc al detașamentului clasei a VII-a B a susținut dezbaterea intitulată „Învățăm pentru viață, pentru viitor", unde – în această discuție a comandamentului unității – au fost invitați și elevi cu rezultate slabe la învățătură pentru a-și spune părerea privind atitudinea lor față de principala îndatorire de pionier și elev.

Altă dată am pus în discuție faptul dacă este bine să-i antrenăm mai puțin pe colegii cu rezultate nesatisfăcătoare la învățătură în acțiunile pionierești, pe motiv că trebuie să învețe mai mult. Atunci am fost cu toții de acord că nu așa trebuie să procedăm. Un caz concret ne confirma părerea. Este vorba de Fănel Grigore și Adrian Șerbănescu, mari iubitori ai jocului de fotbal și mai puțin ai învățăturii. N-am respins ideea de a li se încredința totuși răspunderi privind activitățile sportive, mai ales în legătură cu alcătuirea și antrenamentul noii echipe de fotbal a detașamentului. **Condiția** pe care le-am pus-o a fost însă aceea ca nici unul dintre ei să nu mai lipsească de la ore, iar notele să nu fie mai mici de 6. Fănel și Adrian s-au pus serios pe treabă. Echipa de fotbal a detașamentului este de-acum renumită ca fiind neînvinsă în toate meciurile susținute cu pionierii de la școlile nr. 24, 25 și 28 din oraș. Dar și mai important este saltul realizat de către cei doi colegi. „Semaforul" ne-a fost de mare ajutor afișînd cu regularitate „scorul" tot mai îmbucurător în lupta cu delăsarea celor doi băieți. Acum ștacheta se ridică mereu tot mai sus, depășind adesea nivelul notelor 7 și 8.

Fără intenția de autolaudă, cred că succesul colegilor noștri Fănel și Adrian se datorează comandamentului, tuturor pionierilor din detașament. Așa cred că este și normal. Sîntem cu toții o mare familie în care fiecare membru trebuie să facă totul atît pentru progresul propriu cît și pentru al celorlalți.

* * *

Gabriela Bugeac, *pionier-comandant de unitate, Școala Nr. 6, Vaslui, pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P.: Vrem să învățăm cutezanța prin fapte, iar faptele noastre să oglindească modul temeinic în care ne pregătim pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.*

Mihaela Gîndu, *pionier – comandant de unitate, Școala nr. 3 Vaslui: Să fii pionier comandant înseamnă o răspundere deosebită, o mare încredere pe care ți-o acordă colegii și pe care trebuie s-o confirmi prin fapte și realizări deosebite.*

ADUNĂRILE DE

TRIBUNĂ DE MANIFESTARE

RĂSPUNDEREA PE CARE O AVEM

„Viitorul nostru va fi așa cum ne pregătim astăzi", ne spune **Cristina Ripă**, *de la Școala Nr. 4, Vaslui. Cristina se află în ulimul an al ciclului gimnazial.*

Ea și colegii ***ei din clasa a VIII-a – cum este și*** **Mihaela Gîndu,** ***de la Școala nr. 3, talentată recitatoare și laureată la Festivalul Național „Cîntarea României" – trăiesc emoția aflării în pragul unei noi vîrste romantice: se gîndesc la meseriile lor viitoare, la căile pe care le vor alege pe minunatele magistrale ale viitorului țării. Pentru pionierul*** **Lucian Cozloschi**, *colegul de școală al Mihaelei. „...viitorul fiecăruia* ***dintre noi capătă pecetea muncii fiecăruia dintre noi, după felul cum știm de pe-acum să ne îndeplinim datoria de elevi, de pionieri. Învățînd și muncind cu dăruire și seriozitate, ne formăm pentru ca mîine să fim mîndria colectivelor de muncă din care vom face parte".***

Bucuria lui Lucian

Lucian Cozloschi este comandant la grupa nr. 1. Acum, la adunarea de alegeri la grupă, a avut satisfacția să prezinte o informare cu multe rezultate îmbucurătoare. Grupa a promovat sută la sută și nici unul dintre membrii ei nu concepe ca în trimestrele următoare să nu continue într-un ritm ascendent. Au participat cu succes la toate activitățile în cadrul acțiunii „Tot înainte". O activitate pe care au apreciat-o foarte mult, ca o inițiativă a detașamentului, a fost organizarea unei expoziții-concurs închinată luptei pentru pace. Premiul întîi a fost cîștigat de colegii lor din grupa a patra. „De ce crezi că ei au fost premianții?" îl întrebăm pe Lucian. „Deoarece expoziția lor a cuprins cele mai bogate și sugestive informații și ilustrate. Ei au avut ideea să participe și cu desene originale dedicate păcii." Aflăm de asemenea de la alți colegi că și ei, grupa 1, au obținut un trofeu proaspăt – Lucian fiind un talentat actor în rolul principal: premiul întîi pe municipiu, cu spectacolul de teatru al școlii. Mai reținem faptul că dacă au încheiat trimestrul precedent cu promovabilitatea dorită, nu înseamnă că nu mai sînt aspecte care să nu le solicite exigența. Colegi ca Adrian Pr., Gabriela B., Cătălin I. trebuie convinși să nu se mai mulțumească cu note mediocre, să învețe consecvent, iar efortul depus să aibă continuitate. Și acest aspect vorbește despre calitate la învățătură.

Pentru victoria întregului detașament.

Într-o întîlnire din primul trimestru a comandamentului unității, la Școala nr. 4, comandanta detașamentului de la clasa a VII-a A, **Elena Olaru,** ***fusese tristă. În vreme ce colegii ei, comandanții de la detașamentele claselor a V-a și a VI-a, îndeosebi Clementina Grăjdeanu, Carmen Iacob, Paula Pavel, Cristina Ștefan ascultau liniștiți trecerea în revistă a notelor din cataloagele claselor lor, Elena ofta auzind semnalele de alarmă ale notelor mici și ale unor absențe nemotivate de la clasa ei. Ea avea o experiență mai mică în munca de comandantă. S-a întors în clasa ei hotărîtă, a stat de vorbă cu fiecare comandant de grupă, au organizat împreună dezbateri despre situația la învățătură, la fiecare sfîrșit de săptămînă, reu-***

ALEGERI — OPINIEI PIONIEREȘTI

șind astfel să creeze un curent de opinie combativ și solidar. Să nu mai rămînă în picioare ideea de pînă atunci că fiecare să aibă „grijile“ lui, să învețe pentru sine și să nu-l intereseze ce fac alții. Notele în catalog au început „să se dezmorțească“. Iar la alegeri, comandamentul de aici, stăpîn pe primele izbînzi obținute, a atras atenția că nu trebuie să cedeze nici un centimetru din terenul cîștigat pe frontul învățăturii.

HOTĂRÎRI CUTEZĂTOARE ȘI REZULTATE... PE MĂSURĂ!

Ideea fusese viu dezbătută în comandamentul unității de la Școala din comuna Schela, județul Galați, stabilindu-se, în cele din urmă, să fie pusă în aplicare din prima zi a celui de-al doilea trimestru. Despre ce era vorba? Despre cutezătoarea hotărîre ca toți cei 460 de pionieri, cît numără școala lor, să lupte cu toate forțele pentru ca, la sfîrșitul anului școlar, mediile să fie numai de la 7 în sus, iar elevii claselor a opta să încheie ciclul gimnazial cu medii nu mai mici de 8.

— Și crezi că toți vor putea acționa ca unul? o întrebăm pe **Doina Năstase**, pioniera comandant de unitate.

— Dacă ne gîndim la succesele de pînă acum, adică de pe primul trimestru (99 la sută dintre colegi au numai medii bune) și la faptul că n-am luat toate măsurile pentru eliminarea, pe viitor, a oricărui „factor de risc“, eu cred că vom reuși, ne răspunde cu convingere Doina.

— Și care ar fi „factorii de risc“?

— Absențele nemotivate la ore, superficialitatea în pregătirea temelor pentru acasă... Cînd este cazul, intră în acțiune și grupele de întrajutorare. Dar nu oricum!

— Adică?

Așteptîndu-se la reacția noastră de nedumerire, Doina începe să ne povestească pe scurt o întîmplare.

— Nicoleta, una dintre colegele mele dintr-a opta A, fiind mai nouă în detașament, se ținea mai deoparte de noi, retrasă, timidă, părînd lipsită de vreo înclinație sau pasiune anume. Notele ei nu se ridicau peste 6. Se mulțumea oare cu această situație de mediocritate? Poate că nu, dar nici nu făcea nimic ca s-o schimbe. Noi, colegii ei, eram neliniștiți. Într-o zi m-am hotărît să-i propun să stăm împreună în bancă. A acceptat bucuroasă prietenia pe care i-o arătam. Foarte curînd mi-am dat seama că-i plăcea să citească literatură, că era sensibilă. Am observat însă că era prea puțin exigentă cu propria muncă, cu ceea ce-și propunea să realizeze, lipsindu-i obișnuința unui studiu organizat, perseverent. „Are nevoie de sprijinul grupei de întrajutorare?“, ne-am întrebat. Nici pe departe! Îi erau necesare numai **încurajarea, sfatul** și **prietenia** noastră. I le-am oferit bucuroși; i-am dat răspunderi în organizarea unor activități pionierești. Acum, Nicoleta are note numai de la opt în sus și este foarte activă la toate orele. Tovarășii profesori apreciază sîrguința ei și o laudă mereu. Iar noi, la adunările de alegeri la grupe, am votat pentru ca ea să fie unul dintre comandanți!

Vorbindu-ne mult despre învățătură, Doina precizează că în unitatea lor „grupa de întrajutorare“ nu înseamnă, pur și simplu, ajutorul dat de elevul bun care se străduie din răsputeri să-l ajute pe altul, mai puțin harnic. „La noi, se știe, acest ajutor este numai **temporar.** Nu sîntem de acord cu cei ce-și irosesc vremea, iar noi, în permanență, să fim îngăduitori. Mai mult decît tovarășii profesori, nu putem fi noi în măsură să le explicăm lecțiile. De aceea îi determinăm să fie atenți la ore. Deci grupa de întrajutorare o înțelegem ca un sprijin de moment și nu o permanență. Permanente sînt doar prietenia, spiritul colegial ca și... exigența.

În unitate folosim cu succes acțiunea „Banca de onoare“ ca și „Fanionul fruntașilor“. Pentru acordarea acestuia din urmă, o grupă de pionieri formată din cinci membri ai comandamentului unității urmărește săptămînal rezultatele la învățătură. Fanionul poposește în detașamentul fruntaș, din toate punctele de vedere. El este popularizat apoi la gazeta „Semafor“, la rubrica „Ne mîndrim cu...“ Și încă ceva: comandamentul unității s-a gîndit să organizeze, periodic, activități cultural-distractive, sportive și chiar excursii dedicate anume fruntașilor.

Inițiative ingenioase, ambiții frumoase, entuziasm, hărnicie, bogată viață de organizație. Iată atmosfera care, contribuie din plin la buna desfășurare a alegerilor pionierești și în unitatea inimoșilor din Schela.

GOSPODARII DE MÎINE AI VULCANEI DE SUS

Din pîlcul de brazi ce-și înalță coroanele la numai cîțiva metri de șoseaua ce străbate localitatea, țîșnește albă, luminoasă clădirea Școlii din Vulcana de Sus, județul Dîmbovița. Gardul ce împrejmuiește curtea ca și tulpinile copacilor de pe aleea ce duce spre intrarea în școală poartă mereu urma varului proaspăt. Chiar sub ferestrele claselor, crengile încă tinere ale unor meri pitici cresc, dirijate în cele mai diferite forme, doar la cîțiva zeci de centimetri de sol. Oricine poposește aici pentru prima oară își dă seama că inimoșii copii ai comunei își iubesc școala și fac totul ca ea să fie cît mai frumoasă. Și nu numai atît. Pentru tinerii fii ai Vulcanei de Sus, dragostea pentru școală mai înseamnă strădanie la învățătură, dorința de a aplica în practică multe din cele aflate la orele de clasă, hotărîrea de a munci cu folos oriunde e nevoie.

Succesele pe care pionierii din Vulcana de Sus le-au obținut în creșterea iepurilor de casă și în pomicultură demonstrează că acolo unde muncești cu pasiune roadele sînt întotdeauna pe măsură. Din primăvară pînă în toamnă, ei desfășoară o pasionantă activitate pe plantația de meri a școlii. Ca să obțină o eficiență cît mai mare în lucrările de dirijare a coroanei la meri, copiii fac mai întîi minuțioase experimente pe parcela din curtea școlii, iar în creșterea iepurilor de casă au inițiat o adevărată întrecere între detașamente.

Aplecați cu dragoste asupra manualelor, însușindu-și mereu cu sîrguință noi și noi cunoștințe, practicînd pomicultura, stăpîniți de dorința de a descoperi ei înșiși minunile naturii, înfrumusețîndu-și școala și localitatea — iată doar cîteva dintre multele ipostaze în care îi putem întîlni pe harnicii copii din localitatea dîmbovițeană care, asemenea tuturor copiilor țării, întîmpină viitorul pregătindu-se cu pasiune, învățînd să iubească munca și să se bucure de roadele ei.

În imagini:

Școala din Vulcana de Sus și cîțiva dintre inimoșii ei copii: detașamentul clasei a VI-a, fruntaș la învățătură, în creșterea iepurilor și în munca desfășurată pe plantația de meri a școlii.

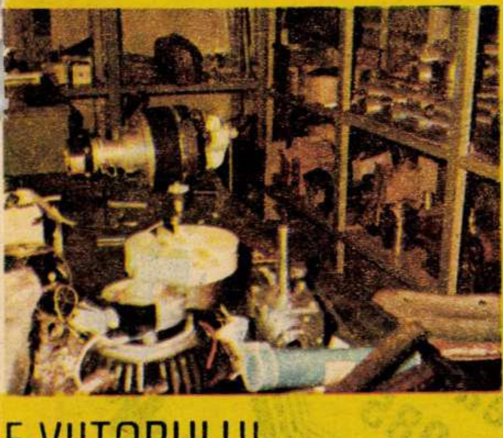

INDUSTRIA ROMÂNEASCĂ PE COORDONATELE VIITORULUI

„RIP" ŞI CREATORII LUI

Marea şi moderna Întreprindere „Electroaparataj" din Capitală. În dimineaţa unei zile de mai a anului trecut, cei trei muncitori din schimbul întîi, care lucrau, ca de obicei, concentraţi, la presa unde se produc capacele de bachelită pentru întrerupătoarele de 100 de amperi, s-au trezit înconjuraţi de nişte tineri necunoscuţi care, însoţiţi de cîţiva reprezentanţi ai întreprinderii, s-au apucat să **studieze şi să pregătească terenul** — cum ziceau ei: măsurători de tot felul, întrebări şi discuţii...

În secţie s-a aflat repede despre ce-i vorba: la presa respectivă urma să fie „angajat" un nou „coleg" despre care se spunea că e cu totul şi cu totul neobişnuit. Vă-nchipuiţi curiozitatea oamenilor, nerăbdarea lor de a-l vedea la lucru pe noul „coleg". Tocmai de aceea cînd acesta a sosit în întreprindere pentru a-şi „ocupa locul de muncă" stabilit, zeci, sute de priviri s-au concentrat asupra lui.

Într-adevăr, noul „coleg" merita toată atenţia! Are un cap... electronic, constînd dintr-un calculator montat într-un dulap metalic. Are un trunchi care reprezintă un triumf al mecanicii fine, iar braţul terminat cu o „mînă" ciudată este de o dexteritate fantastică. Totul e confecţionat din aluminiu. Dar cel mai mult i-a impresionat pe cei din fabrică felul în care lucrează. Cînd — după cîteva luni, timp în care tinerii specialişti care l-au inventat au tot meşterit la el, supunîndu-l la tot felul de probe şi de teste, l-au pus la treabă — s-a dovedit, într-adevăr, aşa cum se spusese despre el: afară din cale de harnic, de rezistent şi de priceput. Lucra cu o viteză şi cu o precizie impresionante, fără să dea semne de oboseală şi fără să se sinchisească de vaporii degajaţi continuu de bachelita încinsă din care, prin presare, se obţin amintitele capace.

Cine era acest nou şi atît de capabil „personaj" apărut la „Electroaparataj"? Unul dintre primii şi cei mai reuşiţi roboţi industriali româneşti — „RIP" de 3,6 daN-i.

Totul e să îndrăzneşti şi sà perseverezi

Cum a apărut pe lume „RIP"?. E o poveste lungă şi deosebit de interesantă, pe care noi o să v-o spunem pe scurt.

În 1979, doi tineri ingineri — Alexandru Voinescu şi Florin Moşoiu — îşi aleg, din planul tehnic al „Automaticii", unde lucrau de cîtva timp, o temă inedită de cercetare propusă cunoscutei întreprinderi bucureştene, sub formă de colaborare, de către un institut de cercetări cu preocupări în respectivul domeniu. Era vorba despre studierea, proiectarea şi, eventual, executarea unor posibile echipamente pentru acţionarea şi comanda roboţilor industriali.

Pe atunci, la noi, se vorbea mai mult teoretic despre astfel de roboţi industriali. Şi nici cei doi, care sînt ingineri mecanici — profesie care are mai puţine tangenţe cu robotica decît automatica şi electronica de pildă — nu stăteau mai bine decît alţii la acest capitol. Aveau însă o mare pasiune pentru tehnica cea mai nouă şi o vie dorinţă de a cuceri fie şi măcar unul din înaltele ei piscuri. De aici, marea lor îndrăzneală: după o matură chibzuinţă, cei doi tineri ingineri au propus conducerii întreprinderii să li se aprobe să încerce realizarea, la „Automatica", nu numai a unor echipamente, ci... a unui robot industrial complet.

Era o propunere cu adevărat temerară, pentru că se pornea aproape de la... zero. N-aveau, pe-atunci, nici cunoştinţe suficiente, nici documentaţia necesară, nici un utilaj special. Din aceste motive, mulţi au fost aceia care, auzind de propunerea lor, au zîmbit, sceptici: **„Tinerii ăştia au chef de joacă".** Şi totuşi, spre surprinderea unora, conducerea întreprinderii le-a acordat încrederea. Iar cei doi s-au apucat, numaidecît şi cu nădejde, de treabă.

Că nu le-a fost uşor e lesne de înţeles. Ei înşişi recunosc, acum, acest lucru. Susţin însă că a fost frumos. Că bătălia lor de a se autodepăşi a fost îndelungă, grea, dar neînchipuit de pasionantă. Cîţiva ani de zile s-au confruntat, necontenit, şi cu timpul care **„trecea parcă prea repede"**, şi cu găsirea soluţiilor tehnice, şi cu numeroasele probleme de organizare a muncii şi de asigurare a bazei materiale pentru proiectul lor. Dar s-au confruntat mai ales cu necunoscutul.

Un robot industrial e o maşinărie extraordinar de complexă. Numai ca să înţelegi din ce componente e format şi care-i modul lui de funcţionare trebuie să te pricepi, cît de cît, şi la mecanică, şi la electrotehnică, şi la electronică, şi la cibernetică, şi la informatică. Dar să te apuci să-l concepi, să-l proiectezi şi apoi să-l construieşti, şi să ai şi pretenţia să funcţioneze cît mai bine, cu randament cît mai mare — iată ceva care pare a depăşi posibilităţile unui om. Ei însă erau doi. Mai bine-zis au fost doi la început, în primele zile. Pentru că doar ce-au aflat de îndrăzneţul proiect şi numaidecît au început să li se alăture şi alţi specialişti. Unii — cei mai mulţi — la fel de tineri ca şi ei, alţii, puţin mai vîrstnici — toţi însă stăpîniţi de acelaşi entuziasm, de aceeaşi dorinţă fierbinte de a reuşi pe deplin în încercarea lor. Au cîştigat mai întîi, cu ideea lor, preţioasa — şi indispensabila — colaborare a unui grup de specialişti de la I.P.A. (Institutul de proiectări pentru automatizări) din Bucureşti, care şi-au asumat executarea părţilor de acţionare şi de comandă ale robotului, celor de la „Automatica" revenindu-le sarcina executării părţii mecanice. Tot de la început l-au cîştigat de partea lor şi pe muncitorul Alexandru Nicolae, unul dintre cei mai buni lăcătuşi şi ajustori din întreprindere. Curînd, acestora li s-au alăturat şi alţii — muncitorul Tudor N. Tudor, inginerii Sorina Dobrescu, Emanuela Din, Laurenţiu Geambaşu, Lucreţia Voinescu. Şi cu toate că se spunea despre ei că sînt nişte **„amatori cu chef de joacă"**, nici unul n-a părăsit acest colectiv şi această idee mare. Cu o perseverenţă de toată lauda învăţau, cercetau, căutau şi propuneau soluţii, confecţionau, asamblau şi experimentau zile în şir. Cînd descopereau că au ajuns într-un impas, nu se descurajau. Se întorceau din drum şi-o luau de la capăt. Şi după mai bine de un an au apărut, în sfîrşit, şi mult aşteptatele rezultate încurajatoare: primul prototip al lui „RIP" de 3,6 daN-i, confecţionat în întregime din plastic, începea să se... mişte. A urmat o altă perioadă, de muncă şi mai intensă, pentru perfecţionarea acestuia şi pentru transformarea lui într-un robot funcţional. Iar în 1982 a venit şi marea victorie: la Tîrgul Internaţional Bucureşti, „Automatica" s-a prezentat, spre surprinderea generală, cu doi roboţi industriali tip „RIP" de 3,6 daN-i care, dovedindu-se deosebit de reuşiţi, au adus celor 27 de constructori ai acestora premiul „Aurel Vlaicu" al Academiei R.S.R.

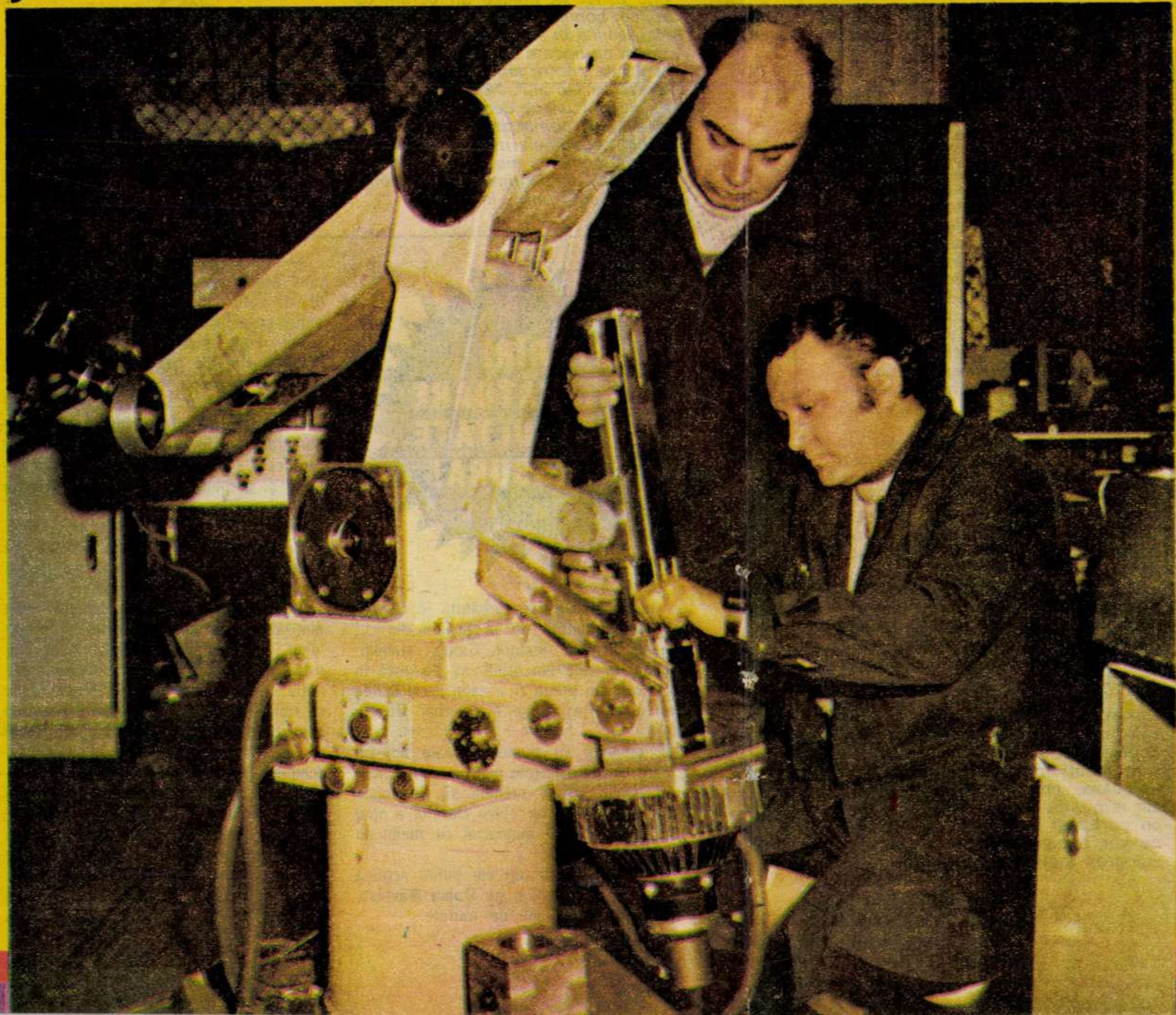

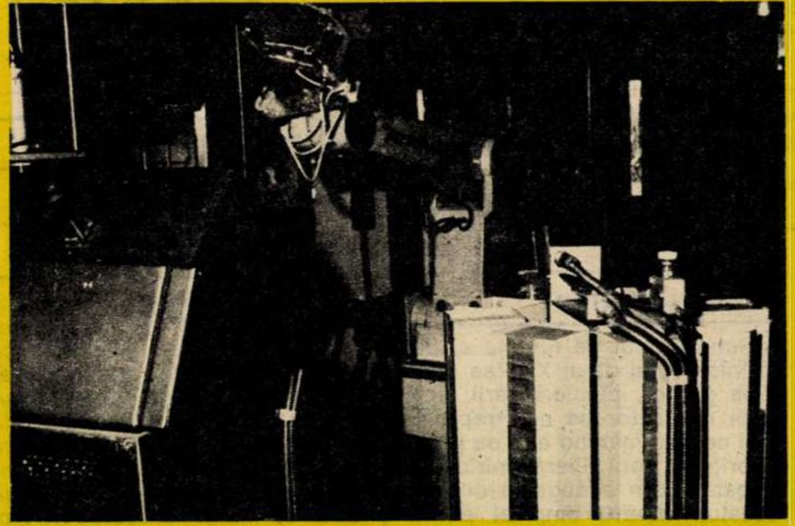

În doar doi ani — de la 6,3 la... 63

Sfîrşit de ianuarie 1985. Ne aflam la „Automatica", într-o vastă încăpere în care sînt instalate cîteva birouri şi mai multe planşete la care lucrează, concentraţi, vreo cincisprezece tineri. E atelierul de proiectare a roboţilor industriali produşi aici. Puţin mai înainte am vizitat şi atelierul de montaj al acestora, instalat într-o parte a uneia dintre marile hale ale „Automaticii". Aşadar, „RIP" şi-a cîştigat, între timp, aici, un statut... legal. Cu alte cuvinte a devenit un produs obişnuit al „Automaticii". Faptul ne este confirmat şi de inginerul Alexandru Voinescu. De la dînsul, de la inginerul Laurenţiu Geambaşu şi de la alţi colegi de-ai lor aflăm că între timp — din 1982 şi pînă în prezent — s-au făcut paşi importanţi atît în construcţia şi perfecţionarea acestor roboţi industriali, cît şi în utilizarea lor în industria noastră. În momentul de faţă, cîţiva roboţi produşi aici funcţionează deja în două tipuri de aplicaţii — de sudură continuă la („Autobuzul" Bucureşti, de pildă,) şi de deservire a preselor de bachelită, la „Electroaparataj". De-a dreptul senzaţională este însă altă informaţie care ne-a fost oferită cu acest prilej: cu doar cîteva zile înainte de sosirea noastră, la „Automatica" a fost omologat prototipul unui robot cu sarcină de zece ori mai mare, adică nu de 6,3, ci de 63 daN-i, aceasta fiind deja solicitat şi planificat să lucreze în diverse locuri din ţară în aplicaţii de sudură prin puncte.

De mai bine de doi ani, contribuţia substanţială a creatorilor acestui tip de roboţi industriali, la modernizarea industriei noastre, la creşterea eficienţei ei, la dezvoltarea, pe această cale, a economiei naţionale e un fapt recunoscut şi apreciat la întreaga lui valoare. Îndrăzneţi şi perseverenţi, aceşti specialişti pasionaţi, animaţi de un profund patriotism, au reuşit să deschidă drumuri noi de afirmare pentru industria noastră. Drumuri pe care, peste cîţiva ani doar, vor păşi, sîntem siguri, mulţi dintre voi, copiii de azi, pentru a duce mai departe şi cît mai sus făclia mereu vie a gîndirii şi creativităţii tehnice româneşti.

Pentru ei — pentru creatorii lui „RIP" — toată admiraţia noastră!

CONSTANTIN DIACONU

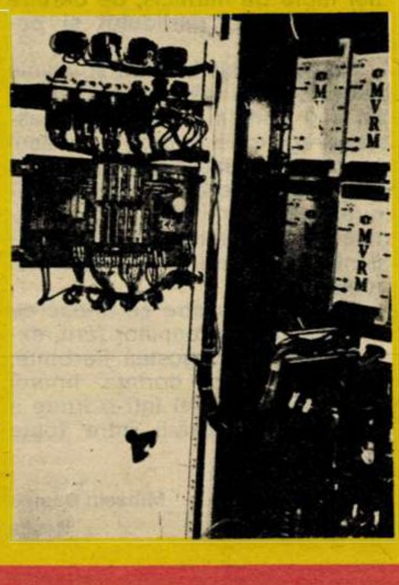

CÎTEVA DATE SUPLIMENTARE

Oricît de concis ar fi redactat un dicţionar tehnic al roboţilor industriali, acesta s-ar constitui, inevitabil, într-un volum de cîteva sute de pagini, atît de complexe sînt aceste „maşinării" şi atît de multe sînt datele care ar trebui „traduse", prezentate pe înţelesul tuturor. Din aceste motive noi ne vom rezuma doar la cîteva explicaţii tehnice care să vă ajute să vă faceţi, despre aceşti roboţi, o imagine cît de cît apropiată de cea reală.

- Mai întîi să vă lămurim cu privire la cele două denumiri ciudate din textul alăturat: **„RIP"** e prescurtarea denumirii de **robot industrial în coordonate polare**, iar **„daN"** este o unitate de măsură internaţională a sarcinii utile a roboţilor industriali.
- Orice robot de acest fel îşi mişcă în spaţiu trunchiul şi braţul pe traiectorii (numite **coordonate** în limbajul de specialitate) fie cilindrice, fie polare, fie sferice. „RIP" e conceput şi construit în coordonate polare care permit ca acesta să aibă o structură compactă, apropiată de structura antropomorfă a omului (să fie, adică, aproximativ de forma şi de mărimea unui om), ceea ce oferă avantajul utilizării acestuia spaţii mici şi chiar şi în celule robotizate.
- Şi în ceea ce priveşte modul de acţionare, roboţii industriali sînt diferiţi – cu acţionare electrică, electrohidraulică şi altele. Constructorii lui „RIP" au optat pentru acţionarea electrică, pe care o consideră ca fiind cea mai avantajoasă. „RIP" e pus în mişcare de cinci servomotoare electrice de tip „S.M.U.", de mărimi diferite, produse la noi în ţară şi renumite în lume pentru înaltele lor performanţe, între care şi consumul redus de curent electric.
- Capacitatea sistemelor de comandă – în speţă a calculatorului electronic – e o altă importantă caracteristică a roboţilor industriali. „RIP" e dotat cu un calculator românesc de tip „CORAL".
- Pentru a funcţiona normal, robotul industrial are nevoie de o foarte mare cantitate de informaţii, culese din întreg spaţiul în care se mişcă şi de la obiectele cu care vine în contact, informaţii care, intrate în calculatorul nostru, sînt prelucrate şi trimise apoi, sub formă de comenzi, părţilor mecanice ale acestuia. Aceste informaţii sînt culese prin senzorii de diverse feluri cu care e dotat. „RIP" de la „Electroaparataj", de pildă, are senzori care îl informează dacă în buncărul alăturat există pastilele de bachelită (din care, prin presare, se obţin capacele pentru întrerupătoarele de 100 de amperi), care sînt greutatea, forma şi temperatura fiecăreia dintre acestea. Dacă datele primite corespund desfăşurării normale a lucrului, robotul îşi vede liniştit de treabă; dacă o pastilă de bachelită nu e la temperatura dinainte stabilită pentru a putea fi presată în formă, robotul se opreşte şi semnalizează operatorului această deficienţă.
- Creatorii roboţilor industriali româneşti studiază în continuare perfecţionarea, creşterea performanţelor acestor maşini de mare viitor în ceea ce priveşte ridicarea eficienţei economice. Totodată se are în vedere folosirea roboţilor industriali în sectoarele cu muncă grea şi în mediile cu toxicitate ridicată.

Performanţele roboţilor sînt un triumf al inteligenţei umane.

PAGINI REALIZATE
ÎN COLABORARE
CU MEMBRII
SUBREDACȚIILOR
PIONIEREȘTI

Cutezătorii

ATELIER DE PRESĂ
Voineasa, 1985

VALEA LOTRULUI, 1985... Devenită tradițională, tabăra pionierilor corespondenți de la Voineasa ne-a prilejuit — în ultima parte a vacanței de iarnă — întîlniri de neuitat. Erau acolo prieteni apropiați ai revistei, mulți dintre ei laureați ai concursurilor „Eroica", „Foto-semnal", animatori ai acțiunilor „Semafor" și „Banca de onoare", ai „Expedițiilor", din toate județele țării. Între două excursii pe cărări de nea, întreceri de săniuș sau bătăi cu bulgări de zăpadă, ei s-au aflat într-un adevărat „atelier de presă". De la documentare la redactarea materialelor și apoi la apariția — zi de zi — a unor „ediții speciale", luate cu asalt de cititorii celorlalte patru tabere de la Voineasa, prietenii noștri corespondenți s-au aflat permanent în misiune, dovedind pasiune, ingeniozitate, talent.

Deschidem aceste pagini cîtorva file și imagini realizate acolo. Ele se vor „ferestre deschise" către Voineasa înzăpezită, către voie bună și prietenie, către bucuria și exigențele ucenicie gazetărești. Se vor și un îndemn către toți cititorii revistei.

Dragi prieteni, așteptăm scrisorile voastre.

MIHAI NEGULESCU

Lotrul — rîul luminii

Din sînul fierbinte de piatră al muntelui, Lotrul izbucnește aurindu-și în soare solzii valurilor în drumul său ascuns pe sub verdele pădurilor, pe sub stelele scăpărătoare, pe sub malul semeț și albit de ani, ascultînd doinele și baladele plaiului românesc.

Tumultuoasa lui curgere la vale l-a chemat pe om să-l prindă într-un cerc de beton și fier, să-l strunească și să-l facă să toarcă blînd fire de lumină într-o salbă a sărbătorilor eterne.

Nevăzutele fire de aur străbat munții și văile, cîmpiile și văzduhul, cîntînd poemul luminii. Ca la un semn, seara, mii de ochi magici clipesc în ferestrele caselor deasupra creștetelor de copii care visează...

Atunci, bătrînul Lotru e mulțumit; știe că prin puterea lui dăruiește fiilor pămîntului străbun lumină.

**Mirela Ursu,
Lipova, Arad**

Ecoul din inimi

Sub semnul de lumină al hotărîrilor celui de-al XIII-lea Congres și noi, pionierii țării, vom urca cutezător pe noi trepte în anii ce vin, înălțînd aici pe plaiul Mioriței o țară liberă, mîndră și bogată. Vom adăuga în cronica acestui mîndru timp al patriei noi fapte de hărnicie, de dăruire pentru cauza partidului și poporului.

Ne este înalt îndemn și veșnic imbold, pilda vieții și muncii celui mai bun fiu al națiunii noastre, drag nouă tuturor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu pentru împlinirea înaltelor idealuri de dreptate și libertate, de independență națională ale poporului român.

Glasurile noastre se unesc cu cele ale tuturor copiilor țării, exprimîndu-ne dragostea fierbinte, recunoștința și dorința tinerei generații de a trăi într-o lume a păcii și colaborării între toate popoarele.

**Mihaela Bosioc,
Reșița**

Voineasa, plai de vis... plai de poveste

Cînd am coborît din autobuz, mi s-a părut că intru într-o poveste. Zăpada se așternuse ca zahărul cernut din cea mai strălucitoare sită a unei zîne cu puteri miraculoase. Priveam uimită la măreția brazilor, falnici ca strămoșii noștri. Crengile vînjoase și aspre strîngeau în brațe puful cel fin și miraculos de alb. Plaiuri de basm, țară de vis... Ești suflet și cîntec, doină și dor. Razelele soarelui pătrund adînc în toate aceste minunății. Zăpada sclipește, pădurea se luminează.

Copiii rîd. Zîmbetul fiecăruia se transformă într-o vrajă.. totul devine o poveste... Munții încep să povestească, florile de gheață plutesc încetișor; nu mai sînt reci, s-au încălzit. Ziua trece... noaptea apare luminoasă. Luna îmbrățișează, cald, tabăra.

E un loc de poveste Voineasa? Da!
Plai de vis...
Plai de poveste...
Plai de baladă...

**Diana Iosub,
Bacău**

E primăvară în ianuarie

Intrăm într-o casă a păpușilor. Nu, nu e o glumă.

Aceste păpuși sînt treizeci de fetițe, membre ale formațiilor de gimnastică ritmică și dans tematic care activează din anul 1977 la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei — București, înconjurate cu dragostea plină de gingășie a tovarășei profesoare Angela Melcescu. Alături de grațioasele balerine de 13 ani, dansează și fetițele de 6 ani.

Cînd dansează, micile gimnaste-balerine cuceresc admirația tuturor. Iată numai cîteva din rezultatele obținute: trei locuri I și medalia de aur la ultimele trei ediții ale Festivalului Național „Cîntarea României", titlul de laureat al Festivalului și cîntecului pionieresc de la Năvodari, ediția 1984.

Turneele efectuate acum doi ani în Iugoslavia — 1983, la Festivalul „Bucuriile Europei", cît și în multe orașe din țară, demonstrează înaltul nivel artistic atins. Pe ecranele televizoarelor, toți copiii din țară urmăresc cu admirație dansul plin de gingășie al acestor fetițe.

Dar e timpul să lăsăm păpușile să doarmă.

Numai că cea mai mică se apropie de mine și-mi șoptește:

— Să vă spun un secret. În această după-amiază n-o să dormim. Ne pregătim costumele pentru carnaval. O să fim personaje din cele mai frumoase basme. Eu voi fi Scufița Roșie!

În albul orbitor al zăpezii de la Voineasa, pe cărările strălucitoare ale iernii, au răsărit treizeci de flori cu parfumul suav al primăverii. Ele ne vor bucura sufletul cu grația și culoarea inefabilă a copilăriei...

**Jung Renate,
Arad**

Interviul nostru

În aceste zile a poposit în mijlocul nostru cîntăreața de muzică populară Ionela Prodan. Membrii detașamentului nostru au avut bucuria de a afla cîteva lucruri despre această stea a muzicii populare.

– Vă rugăm să ne spuneți în ce an ați debutat și cu ce cîntec?

– Am debutat în 1971 la concursul „Steaua fără nume", cu cîntecul „Pădure, dragă pădure".

– În afară de muzică ce pasiune aveți?

– Iubesc foarte mult copiii, sînt profesoară și conduc un grup vocal la Casa pionierilor și șoimilor patriei a sectorului V din Capitală.

– De unde vă alegeți repertoriul?

– Mai ales din Oltenia și Muntenia: din cînd în cînd poposesc în casele oamenilor și culeg folclor.

– Am auzit că recent ați făcut un turneu în S.U.A. Cum v-a primit publicul spectator pe dumneavoastră și cîntecele dumneavoastră?

– Publicul m-a primit cu multă emoție și căldură. Melosul nostru popular i-a sensibilizat pe toți.

– Ce melodii interpretate de dumneavoastră iubiți cel mai mult și de unde vă alegeți frumoasele costume pe care le purtați?

– Publicul a îndrăgit cel mai mult cîntecul „Din bucata mea de pîine", însă îmi este foarte greu să aleg un anume cîntec pentru că pe toate le îndrăgesc. În recitalurile mele port costume din Oltenia, din satul meu Dăbuleni-Dolj, dar am costume și din alte regiuni ale țării.

– Ce v-a determinat să îndrăgiți cîntecul popular și cîte discuri ați înregistrat pînă acum?

– Mi se pare normal să cînt. Și mama mea cînta, iar în sat am învățat de mică melodiile pe care le cînt acum. Iubesc muzica populară și o cînt din suflet. Am înregistrat, la „Electrecord", șaisprezece discuri.

– Vă mulțumim și vă dorim în continuare mult succes.

Anca Șoricu,
Tămaș Gabriela

Ctitor de eră comunistă

Cu jerbe de lumină, El ne-a deschis azi drumul
Spre culmea-mpurpurată a roșului drapel,
Croind cu hărnicie o eră comunistă
Un drum măreț de fapte pentru înaltul țel.

El este bun părinte și ni-i îndrumător,
Ne-ndreaptă pașii liberi spre zările-albastre,
Ne-nvață să clădim un falnic viitor
Cu dragostea din inima-i aleasă.

Din sufletele noastre senine de copii,
Aducem azi omagiu cu inima fierbinte,
Pentru Stejarul mîndru născut în Scornicești,
Cu gînd mereu înalt, spre înainte.

Liana Petraș,
Beclean, Bistrița-Năsăud

Noi am jurat

Noi am jurat pe steagul românesc,
Noi am jurat pentru această țară.
Și pentru pruncii care-acuma cresc
Și pentru mîndra noastră primăvară.

Noi am jurat să fim mereu prezenți;
Eroii grîului, eroii vieții.
Să dăm tot ce-i mai bun în noi
Sub bolta de lumină-a dimineții.

Noi am jurat să facem pîine caldă,
Oțel, vapoare, case, poezii.
Sub cerul patriei senin se-nalță
Iubirea-n suflet candid de copii.

Bogdana Blaga,
Satu-Mare

Așteptînd primăvara

Patria, acest cuvînt minunat, este, mai presus de orice, o realitate...

Acum, întreaga țară e învelită în mantie strălucitoare de nea și visează la primele vibrații ale primăverii.

Cîmpiile stau tăcute, dornice să revadă comoara lor de spice, acum fragede săgeți de verdeață.

Dealurile amorțite, îmbrăcate în promoroacă, privesc imensitatea zării, adulmecînd fiecare boare ce, în curînd, le va dezgheța. Iar munții așteaptă ca întreaga împărăție a zăpezii să se spulbere, dînd la iveală piscurile semețe ce veghează țara.

Apele, sub pojghița de gheață, și-au continuat drumul murmurînd legendele și baladele acestor frumoase locuri, în așteptarea primăverii.

Dar tot ce este mai frumos în cuvîntul „patrie" este omul. Omul care înalță țara spre culmi tot mai semețe, omul care nu poate trăi departe de țara sa, omul care a reușit, prin sîrguincioasa-i răbdare, să transforme vitregia naturii în încîntătoare primăvară, înălțînd patria așa cum au visat-o Bălcescu, Alecsandri, Cuza, Eminescu...

Szátmari Ecaterina,
Miercurea-Ciuc

Tata

Îl iubesc pe tata. Îl iubesc nu numai pentru că e tatăl meu, ci și pentru că sînt mîndru de el. Îl cunoaște tot satul și aduce cu el bucurii în fiecare casă. Munca lui e dificilă. Străbate zilnic zeci de kilometri. Seara, cînd se întoarce acasă, îmi spune vești de prin ziare. El le împarte oamenilor din sat, arătîndu-le cum s-a mai schimbat într-o zi lumea. Își face planurile pentru a doua zi și mă întreabă: „Cum a mers azi școala?" Ei îi spun „bine", pentru că el știe că am note numai de 9 și 10.

Dimineața e primul care se trezește. Își aranjează geanta, ne spune să avem grijă să fim cuminți, să ne pregătim lecțiile și pleacă la serviciu de cum se luminează de ziuă. Altfel i-ar lua-o înainte mașina poștei. Acolo îl așteaptă multe lucruri.

Masa lui e din nou plină cu scrisori. Unele așteaptă să ajungă la destinatar, altele să fie expediate. Și asta se întîmplă așa în fiecare zi.

Oamenii îl așteaptă cu bucurie și-i mulțumesc cu recunoștință. Scrisoarea, revista sau ziarul constituie pentru ei bucuria zilei. Cît de importantă e această meserie!

Sînt mîndru de tatăl meu pentru că el este de folos oamenilor.

Vasile Purcel,
clasa a VI-a, Școala Buhalnița—
Iași

Campionii printre noi

La Voineasa au venit din toate colțurile țării copii cu cele mai diverse pasiuni. Glasuri cristaline deapănă încă de pe-acum istorioare trăite aici și care mai apoi, desigur, vor fi dezvăluite colegilor de școală.

Ne apropiem de cîțiva copii și aflăm cine sînt, de unde vin și ce preocupări au:

Gabriela Dabija din București este membră în lotul republican de radiotelegrafie, la tinere speranțe, dublă campioană (la regularitate și recepție-viteză) la campionatul republican pentru pionieri și școlari, care s-a desfășurat la Dîmbu Morii, Brașov, 1984.

Zoltan Roca, din județul Buzău, a ocupat locul II cu echipa la același concurs.

Renata Rădulescu din județul Olt a obținut locul IV.

Alți și alți copii s-au întrecut în a-și împărtăși din gîndurile lor de-acum, precum și proiectele lor de viitor. Ne-am despărțit de ei cu speranța că numele lor le vom reîntîlni pe primele locuri și în cadrul confruntărilor care îi așteaptă.

Succes!

Grațiela Saucă,
Brăila

Un copil, un surîs

Un copil, un surîs al copilăriei fericite, un zîmbet nevinovat îmbrățișat de crîmpeiul imaculat al zăpezii.

Un copil, un porumbel al păcii, o făptură gingașă...

Un copil, un porumbel, o inimă dăruită păcii și Pămîntului.

Într-o inimă de copil se află un adăpost pentru Pămînt, un cîntec de pace, o melodie izvorîtă din adîncul Pămîntului, al sufletului, culoarea vieții...

O joacă de copii este aroma îmbătătoare a fericirii, este poezia și farmecul copilăriei. Pentru că din sufletele noastre de copii izvorăște dragostea de viață, de lumină, de Pace.

Laura Jivan,
Timișoara

O MÎNDRIE A CARPATILOR:

CERBUL

Printre cele mai impunătoare animale care înnobilează peisajul românesc se numără cerbul. Statura puternică, ţinuta mîndră, dar mai cu seamă originala podoabă a coarnelor au făcut ca dintotdeauna cerbul să fie socotit cel mai frumos animal de pe meleagurile noastre.

Vieţuind în codrii Carpaţilor din vremuri imemoriale, cerbul din zilele noastre urmează cerbului gigant, cu blana bogată, din era cuaternară, ale cărui fosile arată că animalul avea o înălţime de 1,5 m şi o anvergură a coarnelor de pînă la 3 m. Cerbul din paleolitic era însă identic celui de astăzi.

Dintre toate varietăţile, cerbul carpatin este cel mai viguros. El poate atinge 250 kg (căprioara cîntăreşte doar jumătate din această greutate). Este un animal singuratic, trăind în grupuri doar iarna. Se hrăneşte cu plante ierboase şi vegetaţie lemnoasă.

Cel mai fascinant atribut al cerbului sînt coarnele. Creşterea lor începe cînd puiul are şase luni, prin formarea pe osul frontal a două protuberanţe – pivoţii viitoarelor coarne. La un an puiul de cerb poartă o pereche de corniţe drepte, neramificate, îmblănite la bază. În aprilie următor aceste coarne cad, fiind înlocuite de altele, ramificate şi foarte dezvoltate. La exemplarele cele mai viguroase, coarnele din anul al doilea de viaţă au nu mai puţin de 10 ramuri – cinci de fiecare. Şi astfel, anual, coarnele se înnoiesc şi se modifică. În primii 12 ani coarnele cerbului cîştigă o greutate de 400–600 g anual. Numărul ramurilor ajunge la 16–18, uneori la 20–22.

În general se crede că acest număr oferă indicii asupra vîrstei cerbului. Acest adevăr este doar parţial. Ramificarea coarnelor diferă de la exemplarele viguroase la cele mediocre sau deficitare. La o vîrstă identică, un exemplar bine dezvoltat va avea coarne mai ramificate decît fraţii săi mai puţin atletici sau cu o sănătate mediocră. După ce, spre vîrsta de 12 ani, cerbul atinge dezvoltarea maximă, numărul ramurilor scade sau rămîne staţionar.

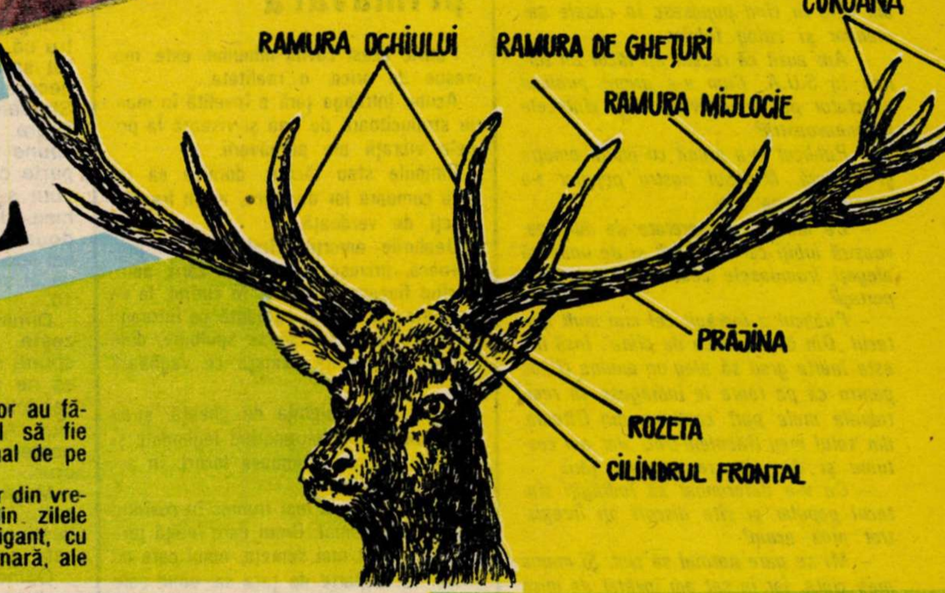
COROANA
RAMURA OCHIULUI
RAMURA DE GHEŢURI
RAMURA MIJLOCIE
PRĂJINA
ROZETA
CILINDRUL FRONTAL

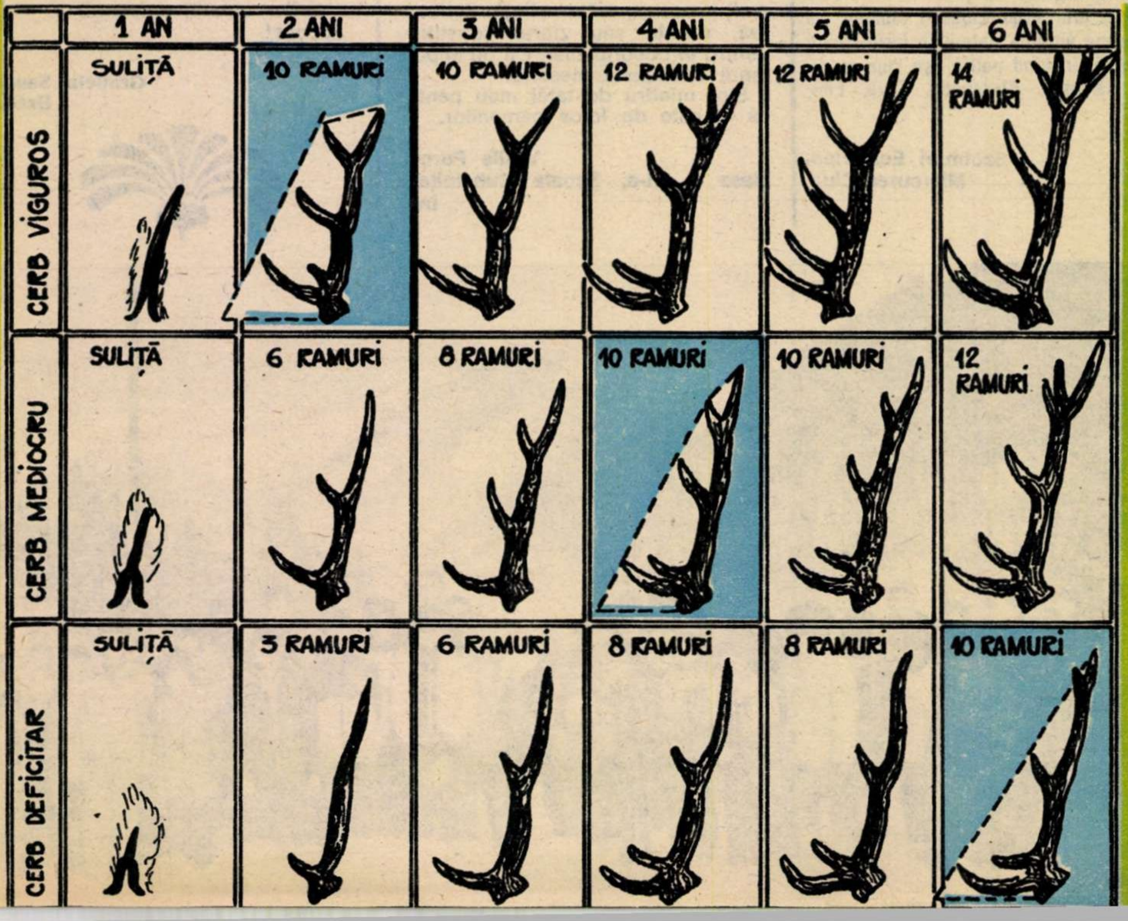
1 AN
2 ANI
3 ANI
4 ANI
5 ANI
6 ANI
CERB VIGUROS
SULIŢĂ
10 RAMURI
10 RAMURI
12 RAMURI
12 RAMURI
14 RAMURI
CERB MEDIOCRU
SULIŢĂ
6 RAMURI
8 RAMURI
10 RAMURI
10 RAMURI
12 RAMURI
CERB DEFICITAR
SULIŢĂ
3 RAMURI
6 RAMURI
8 RAMURI
8 RAMURI
10 RAMURI

Desenul nostru prezintă conformaţia caracteristică a coarnelor unor cerbi cu dezvoltare diferită avînd între unu şi şase ani. Observînd aceste caractere, veţi putea preciza oricînd vîrsta şi categoria cerbului.

Atenţie la detalii: urmărind dreptunghiurile albastre, veţi remarca faptul că un cerb viguros are coarne cu 10 ramuri încă de la vîrsta de doi ani, pe cînd celelalte categorii obţin asemenea coarne abia la patru sau chiar la şase ani. Reţineţi, de asemenea, anvergura celor două ramuri din vîrful coarnelor, atît de diferită în cele trei cazuri.

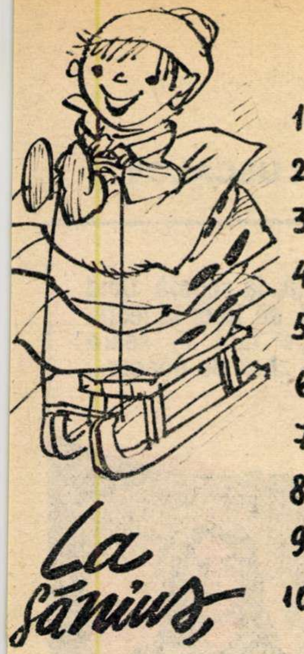

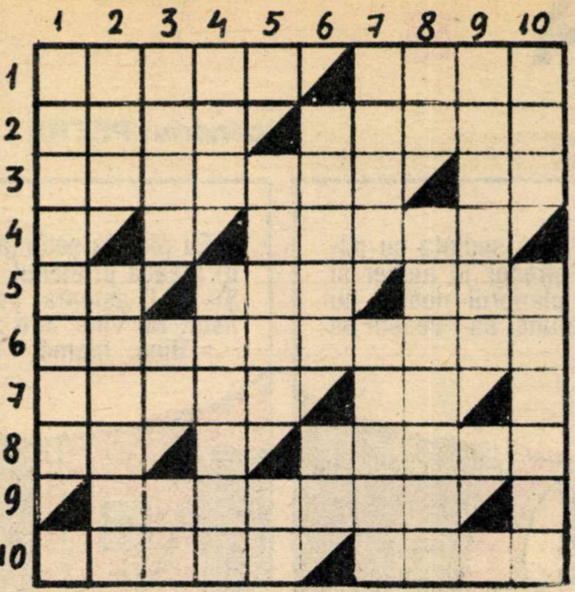

ORIZONTAL: 1) Anotimpul lui Gerilă. Mantia albă a iernii. 2) Aceea (pop.). Haină călduroasă. 3) Căderi de zăpadă. 2-3 fulgi de zăpadă! 4) La plăcintă. 5) 4-5 cadouri din desagă! Îți ia ochii (neart.). Sunet din bici. 6) Petreceri cu tradiție. 7) Nume de fată. Jumătate de brad! 8) Copiii. Felicitări. 9) Din care face parte și plugușorul. 10) Nelipsită la derdeluș. Personaj de basm.
VERTICAL: 1) În mijlocul iernii. 2) Aici (pop). Moșul cu desaga plină. 3) Trage la Pol (pl.)! Începe viscolul! Inimă de zînă! 4) Îngheață iarna. Poftiți la săniuș! 5) Cale pe care se spune plugușorul. Este de două ori mai mică! 6) Împodobiți iarna. Început de urare! 7) Culoare. Pe ger se face ca bujorul. 8) În mijlocul omătului! Împotriva bulgărilor de zăpadă (pl.). 9) Fruct oriental. 10) Frate cu capra. Creangă de brad.

GEORGE NEGREA,
Borzești

Cîte obiecte se află în atelierul pictorului?

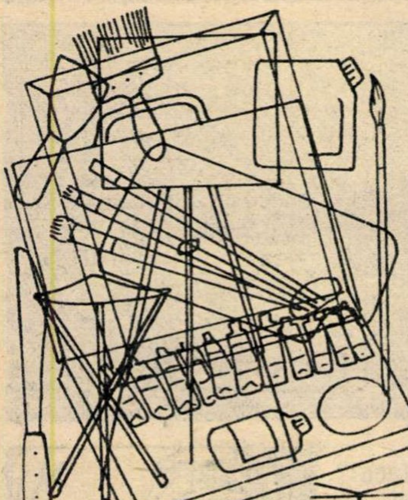

Jocul anagramelor

Vă propunem să anagramați (adică să schimbați ordinea literelor, amestecîndu-le) fiecare cuvînt din grila de mai sus spre a obține cuvinte noi. De la A la B, inițialele acestor cuvinte vor da numele unui poet român (1859—1904), ale cărui versuri pătrunse de suflu revoluționar înfățișau viața grea a proletariatului și țărănimii din România de odinioară.

GEORGETA DUMITRU

A

T	O	N	A				
V	E	L	E				
L	E	A	C				
S	U	R	I				
D	A	L	A				
M	U	R	E				
R	U	T	A				
T	O	L	A				

B

EȘTI ATENT?

PRIVIȚI CU ATENȚIE DESENUL TIMP DE 30 DE SECUNDE, APOI ÎNCERCAȚI SĂ-L RECONSTITUIȚI DIN MEMORIE. ÎN CAZUL NOSTRU, CAPACITATEA DE MEMORARE POATE FI EXPRIMATĂ PRINTR-O FRACȚIE. SCRIEȚI LA NUMĂRĂTOR NUMĂRUL DE FIGURI REPRODUSE, IAR LA NUMITOR NUMĂRUL TUTUROR CELOR NOUĂ FIGURI DIN DESEN. FRACȚIA REZULTATĂ VA INDICA ÎN CE MĂSURĂ AVEȚI O MEMORIE BUNĂ, UNA CARE MAI TREBUIE ANTRENATĂ ETC.

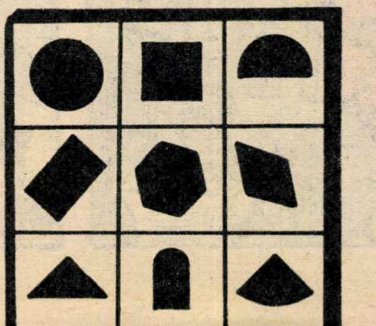

CUTEZANȚĂ
ȘI MĂIESTRIE!
„OAMENII
CU ARIPI"
ȘI ALȚI
TEMERARI
POT FI ÎNTÎLNIȚI
ÎN ALMANAHUL
„CUTEZĂTORII" 1985.

DINTR-O PRIVIRE

În tabelul de mai jos apar o sută de numere. Priviți-le concentrat timp de un minut, știind că trebuie apoi să răspundeți la următoarele întrebări:
a) Care număr apare cel mai des?
b) Care cifră este scrisă o singură dată?
c) Care numere sînt prezente de un număr egal de ori?
d) Care cifră lipsește, știindu-se că zero nu a fost folosit în acest joc?

3	2	3	1	2	5	6	9	5	7
1	8	9	7	6	5	3	2	3	5
6	2	6	2	7	2	7	7	6	7
5	2	5	2	7	6	2	5	3	7
6	1	7	6	7	5	6	1	3	6
5	5	5	1	6	5	9	5	6	2
1	9	6	5	7	5	6	9	7	6
1	6	7	7	7	6	9	6	9	2
9	9	5	6	5	9	9	9	2	6
7	7	9	9	9	9	2	7	9	2

Răspuns: a) Cifra 6 apare de douăzeci de ori, urmată de 7, care apare de optsprezece ori. b) Cifra 8 este scrisă o singură dată. c) Cifrele 5 și 9 apar fiecare de cîte șaptesprezece ori. d) Lipsește cifra 4.

C. VODĂ

Desenul nostru reprezintă scena unui teatru de păpuși. Unde este mînuitoarea?

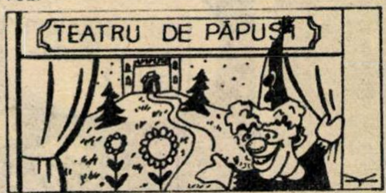

FOTO GHICITOARE

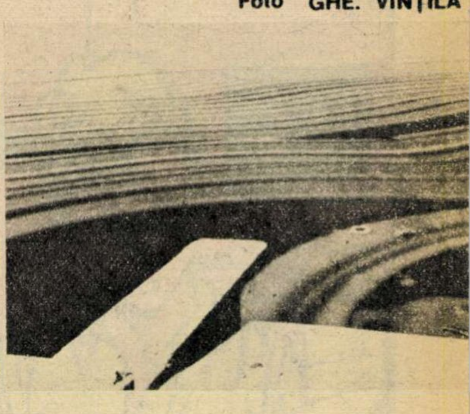

Foto **GHE. VINȚILĂ**

Cutezătorii

Redactor șef : MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție : OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr : COSTACHE ANTON. Prezentarea artistică : POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică : ION MIHAESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836, 12 pagini 1,50 lei

ÎNTRECEREA

2

9

Rezumatul episodului precedent:
O aprigă dispută are loc între cei doi colegi, Dan și Valer, în legătură cu cîștigarea unui important concurs de aeromodele.

Scenariu: PETRE LUSCALOV

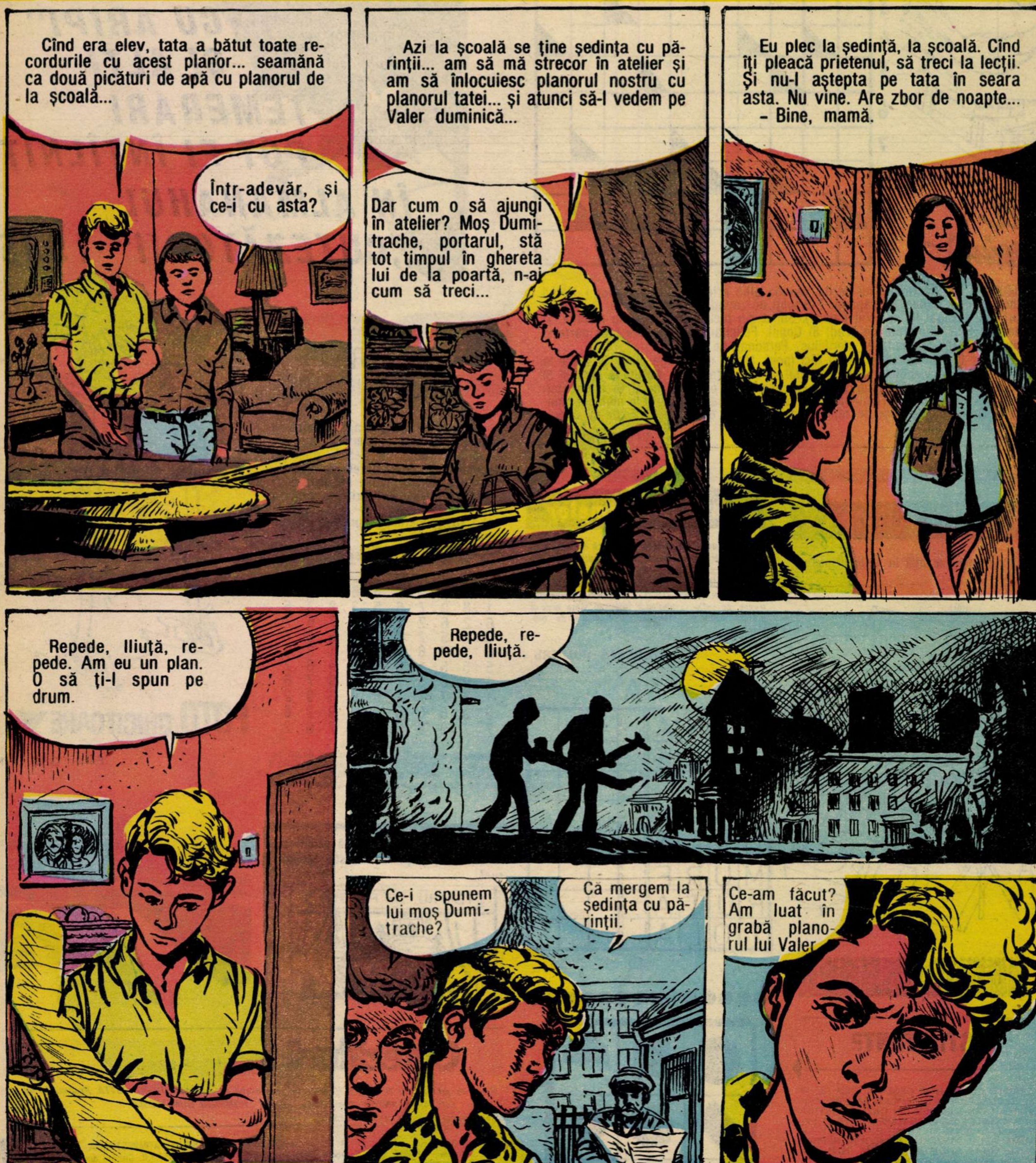
Cînd era elev, tata a bătut toate recordurile cu acest planor... seamănă ca două picături de apă cu planorul de la școală...
Într-adevăr, și ce-i cu asta?
Azi la școală se ține ședința cu părinții... am să mă strecor în atelier și am să înlocuiesc planorul nostru cu planorul tatei... și atunci să-l vedem pe Valer duminică...
Dar cum o să ajungi în atelier? Moș Dumitrache, portarul, stă tot timpul în ghereta lui de la poartă, n-ai cum să treci...
Eu plec la ședință, la școală. Cînd îți pleacă prietenul, să treci la lecții. Și nu-l aștepta pe tata în seara asta. Nu vine. Are zbor de noapte... – Bine, mamă.
Repede, Iliuță, repede. Am eu un plan. O să ți-l spun pe drum.
Repede, repede, Iliuță.
Ce-i spunem lui moș Dumitrache?
Că mergem la ședința cu părinții.
Ce-am făcut? Am luat în grabă planorul lui Valer

(Va urma)

TOT ÎNAINTE!
DREPTURILE PIONIERULUI

DIN SUMAR:

- Agenda vieţii de organizaţie — Adunările de alegeri (pag. 4—5)
- ARO — acasă şi în lume (pag. 6—7)
- Clubul pasionaţilor: Cum „se naşte..." un cîntec de succes (pag. 8)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAŢIONAL
AL ORGANIZAŢIEI
PIONIERILOR

JOI, 28 FEBRUARIE 1985,
ANUL XIX (NR. 908)

9

CADRAN POLITIC

Într-o atmosferă de vibrant entuziasm, de înaltă stimă şi neţărmurită dragoste faţă de secretarul general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România, preşedintele Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, la 18 februarie a avut loc adunarea cetăţenilor din circumscripţia electorală nr. 1 „23 August" a municipiului Bucureşti, în care tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** a fost propus candidat pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională.

La însufleţita adunare cetăţenească, desfăşurată la cunoscuta citadelă industrială „23 August" din Capitală, au luat parte peste 8 000 de muncitori, ingineri şi tehnicieni din întreprindere, de la unităţile industriale alăturate — „Republica" şi I.M.U.A.B., din alte instituţii din zonă, precum şi numeroşi locuitori ai cartierului. Exprimînd deplina unitate de cuget şi simţire, voinţa şi dorinţa tuturor celor ce trăiesc şi muncesc pe cuprinsul acestei mari platforme industriale, ei au dat expresie elocventă dragostei şi recunoştinţei profunde pe care comuniştii, toţi cetăţenii patriei, fără deosebire de naţionalitate, le nutresc faţă de conducătorul iubit şi stimat al partidului şi al ţării, pentru activitatea sa neobosită consacrată înfloririi patriei socialiste şi înaintării ei pe trepte tot mai înalte de progres şi civilizaţie, creşterii bunăstării şi fericirii celor ce muncesc.

Reliefînd cu pregnanţă înfăptuirile istorice ale operei de construcţie socialistă din România, pe care naţiunea noastră le-a obţinut îndeosebi în ultimele două decenii, de cînd în fruntea partidului şi statului se află tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, adunarea a constituit un nou prilej de exprimare a unităţii de nezdruncinat a întregului popor în jurul partidului nostru comunist, al secretarului său general şi a evidenţiat hotărîrea tuturor oamenilor muncii de a-şi mobiliza întreaga energie pentru realizarea exemplară a sarcinilor economico-sociale ale ultimului an al actualului cincinal, în vederea asigurării celor mai bune condiţii pentru înfăptuirea măreţelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, pentru prosperitatea patriei noastre, România socialistă.

Animaţi de cele mai alese sentimente de dragoste, înaltă recunoştinţă şi profund respect, participanţii la marea adunare cetăţenească au adresat tovarăşului **Nicolae Ceauşescu** o scrisoare prin care îl roagă să accepte propunerea de a fi candidat al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste în circumscripţia electorală nr. 1 „23 August", în alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională.

Tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, preşedintele Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste a primit marţi, 19 februarie, delegaţia participanţilor la adunarea cetăţenească din circumscripţia electorală nr. 1 „23 August" a municipiului Bucureşti. Tovarăşul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R., conducătorul delegaţiei, a dat citire **Scrisorii**, prin care cetăţenii circumscripţiei electorale nr. 1 „23 August" adresează tovarăşului **Nicolae Ceauşescu** rugămintea de a accepta să candideze în această circumscripţie la alegerile de deputaţi pentru forul suprem legislativ al ţării. Mulţumind, a luat cuvîntul tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** şi a semnat apoi Declaraţia de acceptare a candidaturii pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională.

Întregul nostru popor vede în această propunere ca tovarăşul Nicolae Ceauşescu să candideze pentru cel mai înalt organ al puterii de stat opţiunea sa politică fundamentală, garanţia sigură a mersului nostru ferm, neabătut înainte pe calea socialismului şi comunismului, chezăşia că aspiraţiile noastre cele mai fierbinţi se vor împlini spre gloria şi măreţia patriei noastre scumpe.

CEAUŞESCU CANDIDAT
ÎN AL ŢĂRII MARE SFAT!
PCR
PCR
RSR
CEAUŞESCU

MARILE REALIZĂRI ALE PREZENTULUI SOCIALIST — IZVOR DE ÎNALTĂ MÎNDRIE PATRIOTICĂ

Păstrăm vie în memorie aprecierea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU din strălucitul Raport prezentat la Congresul al XIII-lea cu privire la faptul că **întreaga activitate politico-educativă trebuie să situeze pe prim plan dezvoltarea simţămintelor de dragoste faţă de patrie, întărirea răspunderii faţă de prezentul şi viitorul acesteia, a hotărîrii de a consacra întreaga capacitate şi putere de muncă asigurării mersului neabătut înainte al societăţii noastre.** Îşi află, o dată mai mult, ilustrarea în această apreciere a secretarului general al partidului nostru, convingerea că patriotismul revoluţionar socialist constituie o autentică forţă de progres, o pîrghie de accelerare a acestuia, ataşamentul faţă de ţară şi popor fiind în măsură să înzecească energiile, să determine angajarea şi mai puternică a tuturor fiilor ţării în opera de construcţie socialistă, de înălţare a României pe noi culmi de civilizaţie socialistă.

Desigur, un factor determinant în plămădirea unor trainice sentimente patriotice îl reprezintă **cunoaşterea istoriei naţionale.** Înfăţişînd generaţiilor de astăzi munca şi lupta înaintaşilor, istoria are darul unic de a genera puternice trăiri sufleteşti, de a mijloci înţelegerea permanenţelor trecutului naţional, a contribuţiei pe care fiecare generaţie a adus-o la împlinirea unor aspiraţii fundamentale ale poporului. Din filele marii cărţi de istorie a României se desprind înălţătoare lecţii de ataşament faţă de glia patriei, măreţe pilde despre forţa pe care i-o dau unui popor dragostea de ţară, setea de libertate, voinţa de a nu se pleca sub vicisitudinile vremurilor. Istoria noastră lămureşte însuşi felul nostru de a fi, de a simţi şi a gîndi, trecutul aşezîndu-se astfel la temelia prezentului şi viitorului.

Odată cu aprofundarea lecţiilor istoriei, un rol hotărîtor în formarea unor puternice sentimente patriotice îl are **cunoaşterea înfăptuirilor prezentului,** căci tot ceea ce s-a realizat în anii socialismului, şi cu deosebire în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea, are capacitatea de a naşte simţăminte de mîndrie pentru forţa de creaţie a unui popor liber, exprimată în profundele transformări înnoitoare proprii acestor ani.

Epoca socialismului constituie înainte de toate o epocă de avînt fără precedent a forţelor de producţie. Cu îndreptăţire sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu faptul că economia noastră poate fi asemuită cu Făt-Frumos, care într-un an creştea cît alţii în zece. **Faţă de anul 1945, industria românească produce astăzi de peste o sută de ori mai mult, iar volumul producţiei agricole a sporit în aceeaşi perioadă de circa şapte ori.** Valoarea fondurilor fixe din economia naţională va ajunge în acest an la 2 860 miliarde lei, urmînd să ajungă la sfîrşitul viitorului cincinal la 3 500 miliarde lei. Cu alte cuvinte, politica de industrializare socialistă promovată de partid s-a materializat în sute şi mii de noi întreprinderi, în mari combinate, în vaste platforme industriale. Fiecare dintre zonele ţării a fost racordată la pulsul unei vieţi industriale dinamice.

Prezentul socialist este epoca unui efort constructiv de o amploare fără precedent. În aceşti ani s-a înnoit din temelii înfăţişarea oraşelor şi satelor noastre, astfel încît **circa optzeci la sută din populaţia ţării locuieşte în case noi.** S-au realizat ctitorii ce vor dăinui peste veacuri, vorbind generaţiilor viitoare despre cutezanţa minţii şi puterea creatoare a celor de azi. Prin munca, prin competenţa, prin abnegaţia generaţiei actuale s-a făurit practic o nouă geografie economică a patriei. Ca o mîndră ctitorie a Epocii Ceauşescu va rămîne Canalul Dunăre—Marea Neagră, lucrare de anvergură ce a împlinit un vis vechi de milenii, acela de a scurta drumul Dunării spre mare. Este în lucru Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari. S-a întins panglică nouă de şosea peste crestele Carpaţilor, unind, prin Transfăgărăşan, printr-o nouă cale, Transilvania şi Muntenia. De cîţiva ani de zile, magistralele subterane ale metroului bucureştean au devenit artere de neîntreruptă circulaţie, în anii ce vin kilometrilor existenţi urmînd să li se adauge alte zeci şi zeci. S-au mutat munţi din loc, precum la Combinatul minier al cuprului Roşia-Poieni, spre a smulge adîncurilor bogăţiile. S-au înălţat mari termocentrale şi s-au zăgăzuit fluvii şi rîuri ce au fost puse să furnizeze energie şi lumină pentru nevoile ţării. S-au realizat vaste lucrări de irigaţii şi îmbunătăţiri funciare spre a scoate agricultura noastră de sub capriciile naturii. Şi cîte alte înfăptuiri ar mai putea fi consemnate, deopotrivă, în industrie şi agricultură, în construcţii şi transporturi, în cercetarea ştiinţifică şi în domeniul învăţămîntului, în cultură, artă şi în domeniul ocrotirii sănătăţii.

Toate acestea au arătat lumii ce uriaşă forţă de creaţie istorică sălăşluieşte în poporul nostru, cît de mari şi impresionante sînt resursele sale de energie, de tărie, de inventivitate şi pasiune creatoare.

Iată de ce şcoala, organizaţiile revoluţionare de copii acţionează pentru asigurarea cunoaşterii aprofundate a tuturor acestor măreţe realizări, a acestor transformări şi înnoiri structurale. Făcîndu-le cunoscute, evidenţiindu-se puterea creatoare a poporului, trebuie totodată limpede subliniat uriaşul efort pe care societatea l-a făcut pentru obţinerea lor, astfel încît tînăra generaţie să vibreze adînc, să se pătrundă de sacra datorie ce o are de a păstra şi a pune deplin în valoare baza tehnico-materială făurită, să-şi înţeleagă profund înalta răspundere de a învăţa şi a se pregăti temeinic pentru a prelua la rîndu-i făclia construcţiei, continuînd şi îmbogăţind opera celor de astăzi.

Înfăţişarea realizărilor prezentului trebuie, aşadar, să facă înţeles adevărul că numai prin unitate, prin muncă înfrăţită, prin efort tenace se poate asigura mersul neabătut înainte, că numai prin acţiune unită pot fi depăşite şi neajunsurile care se mai ivesc în drumul nostru spre culmile civilizaţiei socialiste şi comuniste.

În aceste măreţe înfăptuiri ale prezentului socialist, factorii educaţionali au la îndemînă un impresionant mijloc instructiv-formativ care generează sentimente de mîndrie şi încredere în forţele proprii, care pledează pentru unirea energiilor creatoare şi implicare activă în viaţa socială a fiecărui fiu al patriei.

SILVIU ACHIM

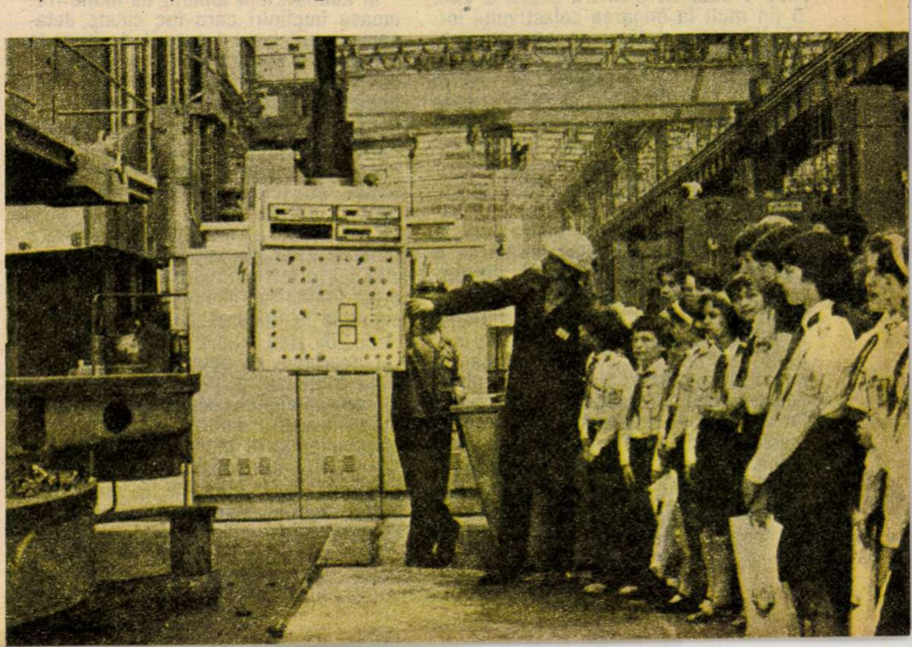

PE AGENDA VIEȚII DE ORGANIZAȚIE: ADUNĂ

1

2

34 DE PRIETENI UNIȚI PRIN ACELEAȘI NĂZUINȚE

Detașamentul clasei a VII-a D, Școala nr. 1, Cîmpia Turzii, numără 34 de pionieri. Sînt 34 de prieteni, de tovarăși care-și unesc năzuințele sub semnul cravatei roșii cu tricolor, învață, muncesc și se pregătesc cu dragoste pentru viitor, făcînd cinste părinților, școlii, Organizației Pionierilor. Ei își mobilizează zi de zi energiile pentru ca prin faptele lor fiecare, și toți laolaltă, să-și îndeplinească mereu mai bine îndatoririle lor de elevi, de pionieri și să răspundă grijii părintești ce li se poartă pentru a crește și a se forma ca oameni de nădejde ai societății noastre, și pentru minunatele condiții pe care le au pentru a-și vedea idealurile împlinite.

Adunarea de alegeri la detașament, desfășurată de curînd, a demonstrat încă o dată că pionierii clasei a VII-a D țin mult la onoarea colectivului lor, că în marile acțiuni de educație patriotică, revoluționară ale Organizației Pionierilor – „Tot înainte" și „Patrie română, țară de eroi", ca și în oricare altele pe care le întreprind participă cu toții, oținînd frumoase succese,iar în viața detașamentului fiecare pionier are rolul său, potrivit priceperii și aptitudinilor pe care le are. Din informarea prezentată de comandanta detașamentului, Codruța Buglea, aflăm că o calitate care caracterizează detașamentul clasei a VII-a D este operativitatea. Aici nimic nu este lăsat „pe mîine" Cu aceeași operativitate au acționat pionierii cînd a fost vorba de activități colective, cum ar fi înfrumusețarea școlii, recuperarea materialelor refolosibile, strîngerea unor plante medicinale de sezon, organizarea unei vizite la Muzeul de istorie din Alba-Iulia, dar și cînd a fost vorba de vreo problemă care privea pe vreunul dintre colegi: îndreptarea grabnică a unei note slabe, prezența la școală sau disciplina. Lui Alexandru, de pildă, cu toții i-au sărit în ajutor și nu l-au lăsat să lupte de unul singur ca să înlăture cît mai grabnic din catalog consecințele unor absențe. Iar acum, la ora bilanțului prilejuit de adunarea de alegeri sînt bucuroși că „în detașamentul nostru nu există nici o corigență". Detașamentul se mîndrește cu rezultatele la învățătură ale unor pionieri precum Cătălin Bota, Lucian Nemeș, Camelia Bărăgan, Mirela Bogoși, Codruța Buglea, Delia Tintelecan, Maria Nicola și încă a multora. Acum atenția pionierilor este îndreptată spre înlăturarea din catalog a notelor de 5 și 6, iar pentru asta au hotărît să vină și mai mult în sprijinul celor doi colegi – Valer Burciu și Stelian Iacob.

În adunare s-a amintit de multe frumoase împliniri care fac cinste detașamentului: locul I cucerit de brigada artistică în etapa pe oraș a Festivalului Național „Cîntarea României", îmbogățirea colțului muzeistic al școlii, depășirea angajamentului la muncă patriotică, legătura strînsă pe care copiii o țin cu Liceul industrial din oraș. Acum, cu toții se gîndesc la viitor, cum să obțină note și mai bune, cum să muncească mai eficient. Printre proiectele lor de viitor amintim o vizită într-o întreprindere industrială din oraș, întîlniri cu comuniști de frunte, o excursie la București, un program artistic „De ziua mamei". Niculina Miștariu a propus ca pînă la a V-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor detașamentul clasei a VII-a D să-și îndeplinească, valoric, sută la sută angajamentul la munca patriotică, iar Adrian Negrilă a fost de părere că, în program, ar fi bine să fie prevăzută încă o acțiune plăcută tuturor: o nouă ediție a concursului vesel de orientare turistică intitulat „Busola buclucașă".

Sînt cîteva proiecte frumoase pe care pionierii clasei a VII-a D le vor înfăptui avîndu-i alături pe cei mai inimoși dintre ei, și care vor face parte din noul comandament. Cine vor fi aceștia? Pe Mirela Bogoși, Maria Nicola, Delia Tintelecan și Cornelia Bărăgan le-au și ales cu cîteva zile în urmă în funcția de comandanți la cele patru grupe. Acum, fiecare pionier este chemat să chibzuiască din nou pe cine să mai aleagă, pentru că printre ei sînt mulți pionieri buni, cu spirit de inițiativă, energici. Întregul detașament a fost de acord ca din noul comandament să facă parte și Cătălin Bota, Lucian Nemeș și Felicia Bituț. Cînd a sosit momentul alegerii comandantului de detașament, cu toții au ridicat mîna pentru Maria Nicola. Este o fetiță prietenoasă, care întotdeauna și-a încurajat colegii și le-a dat încredere în forțele proprii. La grupa a II-a, unde Maria fusese aleasă comandantă, se vor gîndi la o altă colegă.

Acum cei 34 de pionieri, cei 34 de prieteni dintr-a VII-a D sînt gata să pornească spre noi împliniri cutezătoare, spre noi fapte demne de prestigiul de care se bucură colectivul lor. Cu toții vor cunoaște din nou bucuria de a fi mereu împreună în toate acțiunile pe care le vor organiza, de a se încuraja unii pe alții la învățătură, de a se întrece în muncă și hărnicie, de a se simți părtași fiecare la viața de zi cu zi a detașamentului.

ECATERINA ROȘCA

SEMNAL

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ AU ÎNCEPUT ADUNĂRILE DE ALEGERI LA UNITATE

La 20 februarie a.c. au început adunările de alegeri la unitate. Moment de rodnic bilanț, dar și de privire cutezătoare spre viitor, de stabilire a unor noi măsuri pentru a ridica întreaga activitate pionierească la noi cote calitative, adunările de alegeri la unitate înscriu în cronica pionierească din fiecare școală un moment deosebit, catalizator, pentru obținerea unor rezultate calitativ superioare la învățătură, muncă, în pregătirea politico-ideologică, cultural-artistică și sportivă, în întreaga activitate a unității și a fiecărui purtător al cravatei roșii cu tricolor. Dînd glas dragostei fierbinți și profundei recunoștințe a pionierilor față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de viață, muncă și învățătură asigurate, participanții la adunările de alegeri la unitate își exprimă hotărîrea ca eforturile pe care le vor depune în acest an să constituie o expresie cît mai vie și mai grăitoare a spiritului lor revoluționar, de a se pregăti cît mai temeinic, de a învăța și a munci cu vrednicia care-i caracterizează pentru a deveni în viitor oameni de nădejde ai patriei dragi.

LE DE ALEGERI

3

5

8

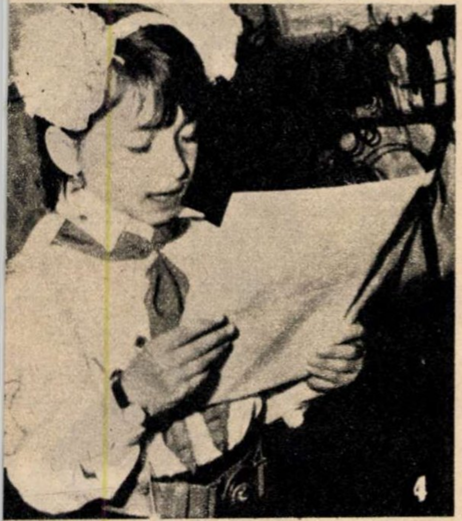
4

6

7

9

ALĂTURI DE NOUL COMANDAMENT, SPRE NOI ÎMPLINIRI CUTEZĂTOARE

Fiii muncitorilor de la Uzina de utilaj minier „Unio“ din Satu Mare învață într-una dintre cele mai mari școli din municipiu. Cei 1 500 de copii care locuiesc în cartierul Carpați și învață la Școala nr. 8 se mîndresc cu un fapt deosebit: 99,92 la sută promovabilitate în anul trecut! Rezultatele deosebite la practica agricolă din toamnă, desfășurată pe terenurile I.A.S.-Satu Mare, premiile I obținute la Festivalul Național „Cîntarea României“ de către corul școlii, ca și de către grupul vocal și recitatori, succesele Expedițiilor „Cutezătorii“ — „Vlădeasa“ și „Steaua Nordului“, realizarea de către membrii cercului „Prietenii artei“ a celor trei fresce care împodobesc școala — una dintre acestea aflîndu-se în Camera pionierilor — sînt numai cîteva dintre succesele acestor inimoși copii.

Odată cu începerea trimestrului al II-lea, care a debutat cu un eveniment deosebit în viața de organizație — alegerile pionierești — preocuparea comandamentului unității pentru întărirea disciplinei, a exigenței s-a făcut și mai simțită.

„Nici o notă slabă, nici o absență nemotivată!“ au hotărît în comandament pionierii (foto 1). „Semaforul“ a urmărit și a consemnat zilnic, cu cele mai frumoase cuvinte de laudă, respectarea angajamentului.

Detașamentul clasei a IV-a E — unul dintre cele mai bune din școală — a fost primul care și-a desfășurat adunarea de alegeri la detașament. În clasa strălucind de curățenie, sărbătorește pregătită, cu flori în ferestre și podoabe ale hărniciei și talentului lor — expoziție de desene, lucrări de artizanat — au sosit oaspeți: tovarăși profesori, colegi mai mari din comandamentul unității și... noi, însoțiți de aparatul de fotografiat. După momentul solemn, al ceremonialului pionieresc de la deschiderea adunării (foto 2, 3), tovarășa comandant instructor a dat cuvîntul pionierei Ramona Virag, comandanta detașamentului pentru a prezenta informarea scrisă și proiectul programului de activități alcătuit pe baza propunerilor formulate în cadrul adunărilor de alegeri la grupe (foto 4). Ramona a fost ascultată cu multă atenție de către toți colegii pentru că informarea ei era deosebit de concretă, numindu-i atît pe colegii cu rezultate foarte bune la învățătură (Călin Variu, Attila Lungu, Sorin Patcaș) cît și pe alții mai delăsători (Dănuț Sîtan, Ștefan Calto), arătîndu-se, totodată, și cauzele neîmplinirilor acestora din urmă (program de lucru dezordonat, teme superficial rezolvate, pierderea timpului.

În completarea celor prezentate în informare de către Ramona, pionierii au ținut să adauge și alte aspecte din bogata lor viață de organizație (foto 5, 6, 7). Astfel, sub generice ca „Stejarul din Scornicești“, „Omului de omenie al țării, toată dragostea noastră“ au fost organizate acțiuni de cunoaștere a vieții și activității tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Vizitele la întreprinderile „Unio“ și „Mondiala“, întîlnirile cu muncitori fruntași, programele artistice prezentate sub genericul „Te slăvim, copilărie fericită“ au întregit bogatul lor program de activități. La supunerea la vot a activității depuse de comandament pînă acum, cu toții au calificat-o ca bună (foto 8).

Alegerea noului comandament — Sorin Pătcaș, Tünde Bicoci și Lungu Attila fuseseră aleși comandanți de grupe — constituise preocuparea tuturor încă din vreme, așa că, acum, la realegerea Ramonei Virag sau alegerea lui Giulian Nistea, a lui Călin Vintilă și Feneș Csaba nu sînt ezitări. Iar cînd Tünde o propune pe Ramona Virag în funcția de comandant de detașament, toate mîinile se ridică cu bucurie pentru aceasta.

Proiecte de viitor? Desigur, sînt multe și pline de conținut, maturitatea și experiența lor fiind superioare celor de anul trecut. Și-au propus, de pildă, o serie de acțiuni care să ducă la cunoașterea marilor realizări ale poporului nostru în Epoca Ceaușescu și orientările de perspectivă ale dezvoltării județului, ale meleagurilor natale.

Încrezători că împreună cu toți pionierii din detașament vor repurta frumoase succese școlare și în viața de organizație, membrii noului comandament ales pornește la drum (foto 9).

Să le urăm succes!

ELENA MĂNESCU

ÎN DIRECT: SUBREDACȚIILE PIONIEREȘTI

Numeroase vești primite la redacție din toate județele țării ne-au semnalat aspecte de la desfășurarea adunărilor de alegeri la detașament. Astăzi vă prezentăm relatări primite din:

Botoșani. *La detașamentul clasei a VI-a A, de la Școala nr. 11, Botoșani, în informarea prezentată, ca și în dezbaterile care au urmat, pionierii au analizat bogata activitate desfășurată. Aflăm că toți au promovat primul trimestru școlar, iar anul trecut și-au depășit angajamentul la muncă patriotică cu 16 procente. Pentru diminuarea mediocrității, membrii detașamentului au propus ca în perioada următoare să întărească rolul grupelor lor pionierești. De asemenea au hotărît ca pînă la 31 martie să-și îndeplinească 65 la sută din angajamentul lor de muncă patriotică pe acest an. Între acțiunile înscrise în proiectul programului de activități adoptat la adunare se află și cea intitulată „Botoșani, pe coordonatele cincinalului“, în cadrul căreia, pionierii se vor întîlni cu un reprezentant al organelor locale de partid și vor face o vizită la Întreprinderea „Electrocontact“. Membrii detașamentului sînt convinși că în realizarea scopurilor propuse, pioniera Manuela Pascaru, căreia i-au acordat mandatul de comandant, va confirma prețuirea și aprecierea de care se bucură.*

Tîrgu Jiu — Gorj. *Printre comandanții de detașament aleși la Școala nr. 11, se află și Marius Rogobete, la detașamentul clasei a V-a B, Mihai Popescu, la detașamentul clasei a VIII-a A, și Marilena Sîrbu, la detașamentul clasei a VIII-a C. La adunarea de alegeri de la a VIII-a C, pionierii au relevat efortul lor sporit la învățătură, cu toții aflîndu-se la un pas de a deveni liceeni. Dintre acțiunile propuse în scopul orientării lor școlare și profesionale, menționăm organizarea, în primele zile ale acestei primăveri, a unei excursii de documentare la cîteva dintre obiectivele economice din județul lor: în bazinul carbonifer Rovinari și Motru, la sondele de extracții de la Țicleni, la termocentralele de la Turceni și Rogojelu.*

Alexandria — Teleorman. *Dezbaterile adunării de la clasa a V-a A, Școala nr. 4, s-au dovedit bogate în idei și propuneri: măsuri pentru întărirea grupelor de întrajutorare; îndeplinirea de sută la sută a angajamentului de muncă patriotică pînă la începerea lucrărilor Conferinței județene a Organizației Pionierilor (pînă la ora actuală au îndeplinit 50 la sută din angajament); înființarea unei echipe de dansuri și organizarea unor excursii documentare, în cadrul acțiunii pionierești „Patrie română, țară de eroi“. În funcția de comandant de detașament a fost aleasă pioniera Steluța Erghelie.*

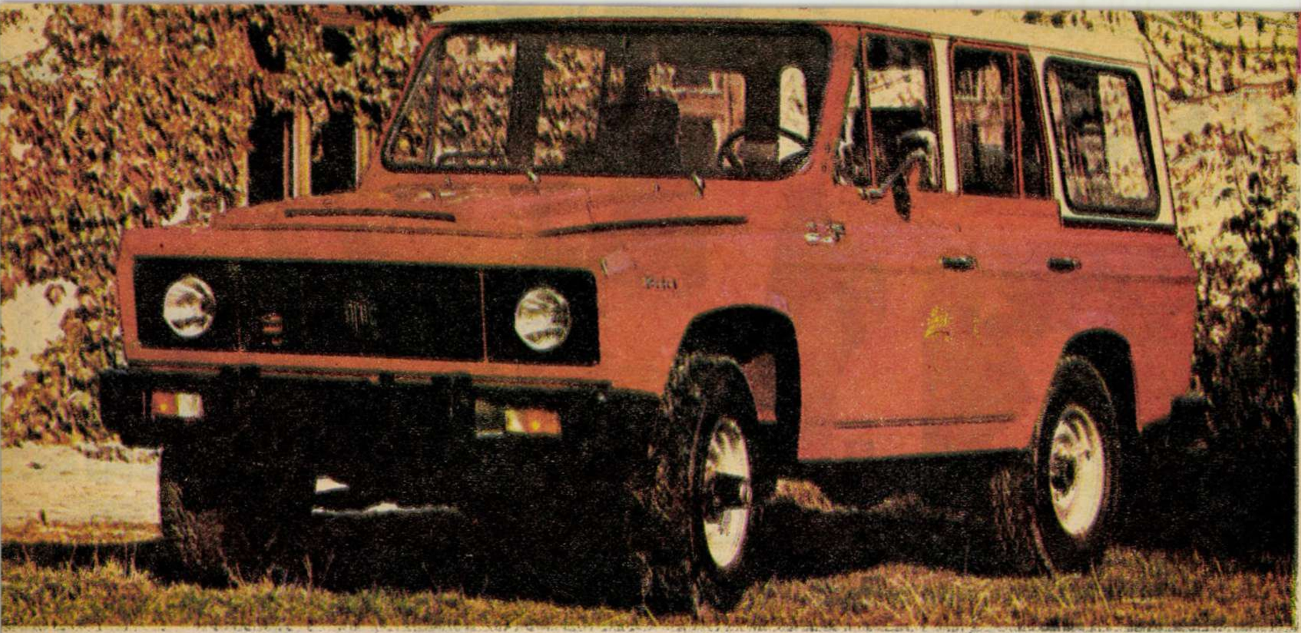

ARO

ACASĂ ȘI ÎN LUME

N-a trecut prea multă vreme de cînd pe harta lumii automobilului a apărut un nume impunător: ARO — Cîmpulung-Muscel — România. Presa mondială, cele mai sofisticate calculatoare și rotative se întrec să-și transmită informațiile despre performanțele „nou-venitului". Cei interesați, în oricare parte a globului ar fi, își potrivesc imediat orarele după cele ale românilor, „monștrii sacri" ai „tot-terenului", — de la Land Rover la Toyota — sînt puternic concurați de excepționalul ARO, iar întreprinderea musceleană devine foarte căutată de beneficiari.

PUȚINĂ ISTORIE

Fosta capitală muntenească, în urmă cu sute de ani, își revărsa cavaleria carpatină pînă la Marea cea Mare, veghind liniștea și rodul țării. Cînd scriu aceste rînduri, oamenii din Muscel, întreaga urbe și munții se pregătesc de-o sărbătorire nouă, nu voievodală, ci de întemeiere: în iunie și iulie se împlinesc 100 de ani — observați, aici suta de ani este o unitate de măsură — de la producerea în această localitate a primului centimetru pătrat de hîrtie într-o preclasică făbricuță care semăna cu o ilustrată de pe vremea bunicilor ninși. În 1940, tot aici încep să se facă și pale de elice de avion, iar din 1945 niște biete lacăte, broaște, vermorele pentru stropit, yale... La 11 iunie 1948, făbricuța cea preclasică se scutură din toate încheieturile, iar muncitorii o declară proprietate colectivă și-o transformă în întreprindere metalurgică de stat — producînd mai ales mașini pentru industria textilă. Dar filmul nu se oprește aici. În 1950 sînt produse primele ringuri de țesut, pe urmă flaiere pentru tors firul de bumbac. Mintea iscoditoare muncitorească trece la realizarea în paralel a unor serii de piese de schimb auto necesare reparării parcului auto din țară. Întreprinderea crește vertiginos. Între 1953 și 1957 se pune problema construirii unui automobil de teren. La 1 mai 1957, de pe banda de montaj iese primul automobil românesc fără licență — în concepție proprie: Făt-Frumos ARO se ia la trîntă cu munții și cu apele încă din aceste zile. Se numește I.M.S. 57 sau M (Muscel) 57. Peste doi ani apare M59; după alți doi ani, M461. Constructorii musceleni visau însă la o mașină care să atingă parametrii tehnici mondiali, lucru astăzi înfăptuit cu prisosință. În 1965 Muscelul exportă primele sale creații alergătoare pe patru roți. Patru ani mai tîrziu apare marca ARO. Anul 1970 înseamnă încheierea de contracte cu 25 de țări, iar în 1984 ARO străbate întreaga planetă; zece întreprinderi ARO dacă am avea și tot n-ar satisface cerințele care vin din toate părțile lumii!

- Azi, 25 XII 1971, directorul Întreprinderii ARO a efectuat prima convorbire telefonică, în direct, cu inginerul Aurel Niculescu și muncitorul Radu Savu, aflați la New-York pentru efectuarea unor probe cu mașina M461. Rezultatul: excelent.
- 3 X 1972. Firma Autorom-Italia primește Premiul Național „Jumbo-jet de aur" pentru faptul că a introdus pe piața italiană autoturismul ARO-M461 — apreciat în mod deosebit pentru caracteristicile sale tehnice.
- 16 septembrie 1974, ora 9 dimineața. S-a escavat prima cupă de pămînt de pe locul unde s-a ridicat clădirea Facultății de subingineri din cadrul întreprinderii. Din centru automobilistic, ARO devine și centru universitar.
- Învățămîntul ARO dispune de o școală profesională, un liceu industrial, o școală postliceală, o facultate de subingineri, în care învață peste 3 000 de tineri.
- Telex, 30 august 1977, transmis din Sidney: „Toate cele patru automobile aflate în Australia pentru omologare au fost omologate și aprobate pentru import."
- Expres 1984: ARO obține locul I în turul Algeriei și tot locul I în „raliul faraonilor" din Egipt cu un echipaj format din femei și un altul din bărbați.

„CETATEA“ ARO

1969: pioniera Adriana Mihu, în vîrstă de 10 ani, era invitată de către muncitorii întreprinderii să lanseze primul automobil ARO 24.

1985: Tînăra ingineră Adriana Mihu lucrează la noile modele ARO,

marcă de renume în lumea automobilului. Sînt aici mii de muncitori — electricieni auto, montatori, strungari, bobinatori, ascuțitori, frezori, rectificatori, lăcătuși, studenți etc. Rețineți două laturi de excepție: a) vîrsta medie a muncitorimii din „Cetatea“ ARO este de 21 de ani; b) Majoritatea muncitorilor cunosc meseria pînă la micron și pot dialoga despre complexe probleme tehnice. A fi constructor de mașini auto la ARO este o mare tentație pentru tineri și veți vedea imediat de ce. Constructorii ARO formează o adevărată forță colectivă din tată-n fiu. Tradiția de transmitere a ștafetei de constructor auto este la ora actuală blazonul de noblețe al muscelenilor. Un exemplu impresionant: familia Mara, din Întreprinderea ARO, numără 45 membri care, toți, construiesc aici automobile! Fascinația acestei meserii întrece orice altă dorință. Cu oricare om ai sta de vorbă aici, dialoghezi de fapt cu toată familia lui. Însuflețiți de îndemnurile secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a vizitat întreprinderea de mai multe ori, specialiștii musceleni contribuie cu succes la impunerea prestigiului gîndirii tehnice românești. A fi constructor ARO nu mai este o năzuință pentru orice copil sau tînăr, ci o hotărîre, un scop. Cele peste 45 de meserii care concură la executarea unei mașini sînt tot atîtea opțiuni.

SĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ CU... MARELE PERSONAJ

ARO = Automobile românești, este o adevărată vedetă internațională despre care se scriu numeroase articole în presa din țară și de peste hotare; s-au tipărit albume, pliante, vederi, afișe; s-au turnat filme în munți, în pustiuri, pe terenuri mlăștinoase sau pe platouri de zăpadă. Simbol al hărniciei, omeniei și păcii, automobilul românesc de teren ARO și-a cucerit în întreaga lume beneficiari care îl admiră pentru trăinicia, originalitatea și forța sa. Întreaga „faună de fier pe patru roți“ a planetei privește cu respect tînărul, dar puternicul nostru automobil de teren. Presa internațională l-a denumit „zimbrul românesc“, „mașina care trece infernul“, „cel mai bun automobil de tot-teren din lume“. Normal: între performanțele ARO se numără turul Africii, locul întîi în „raliul faraonilor“ — o extrem de dificilă competiție prin nisipurile Saharei, întreceri în Himalaia, „raliul smîrcurilor“ din Belgia, întrecere extrem de grea pe care nu numai că a cîștigat-o, dar unde și-a remorcat cu bunăvoință unele competitoare scoțîndu-le din bălți! Toate aceste victorii și multe altele, demonstrînd virtuțile acestei excepționale mașini, fac să fie prețuită și solicitată în din ce în ce mai multe țări. Este, putem spune, rezultatul modului revoluționar prin care înțeleg acești constructori auto din România să dialogheze cu întreaga civilizație tehnică și științifică de pe mapamond.

CÎTE CEVA DESPRE MECANICĂ

ARO suportă orice fel de teren, trece rapid prin dunele de nisip mișcătoare, este indiferent la rîuri și lacuri pe care le traversează, urcă spre vîrful Omul din moment ce-a fost în Himalaia, și are longevitatea activă a unei vieți omenești, adică spre 75 de ani. Dispune de o transmisie pe toate roțile, motorul este ARO — producție proprie — foarte temut de alte firme —; motorul L25 — benzină, motorul L27 — motorină. Există trei familii mari de ARO: 10, 24, 32; fiecare familie are zeci de variante, la cererea beneficiarilor din cele peste 80 de țări ale lumii cu care avem încheiate contracte.

ARO, „uriașul“ din Carpați, care străbate acum toată planeta este, cum se spune, bun la toate: în agricultură, transport, comerț, cruce roșie, geologie, exploatarea petrolului, a cărbunelui; și rețineți, nu obosește niciodată, rezistă la orice efort. Face parte din grupul celor cinci principale firme din lume, mari producătoare și exportatoare de mașini de teren, împreună cu cele din Anglia, Japonia, S.U.A., U.R.S.S. Peste 90% din producția ARO este destinată exportului; toată producția de automobile a îndreprinderii muscelene se face prin dotări de instalații și utilaje care în cea mai mare parte se proiectează și se execută în întreprindere; aici importul este exclus.

TABLETĂ

Cine trece prin Cîmpulung Muscel, trece prin „Cetatea“ ARO, unde mii de tineri (cu 4—5 ani în urmă erau încă pionieri), astăzi, sînt muncitori și tehnicieni, de înaltă sau chiar de universală calificare și... foști cititori ai revistei „Cutezătorii“. Forjorul Nicolae Vasilescu, strungarul Spiridon Zăbavă, frezorul Ion Bădală, lăcătușul Ion Chibudel sau montatorul Gh. Caraulea — toți cinci situați în cele cinci vetre ale întreprinderii unde ia naștere renumitul ARO: forja, prelucrările mecanice, freza, presa, montarea — au ținut să transmită succese la învățătură și în creația tehnico-științifică actualilor noștri cititori. „Cetatea“ ARO este o „vatră cu foc continuu“. Tînără, impetuoasă, plină de forță și hărnicie, ARO este una dintre mîndriile noastre. ARO este însă și o universitate: profesionalizarea este un proces continuu, peste 4 000 de oameni ai muncii participînd anual la cursurile de perfecționare. De la tehnicienii și maiștrii de mai sus, pînă la piloții de încercare, cum ar fi Ion Irimia, Gh. Paulovici, Virgil Tarabă sau Valerică Ungureanu, toată lumea învață, se dăruiește muncii, creează și iubește ca pe propria-i viață automobilul ARO — „marele nostru renume, uriașul Pămîntului“, cum ne spun tehnicienii Vasile Mihu, Toma Neaga sau inginerul Th. Bîrzu. Fiind a tinereții, hărniciei și dăruirii, această puternică muncitorime este a patriei. Automobilul ARO străbate impetuos întreaga planetă — mesaj al hărniciei, inteligenței și spiritului de prietenie și cooperare internațională.

ION CRÎNGULEANU

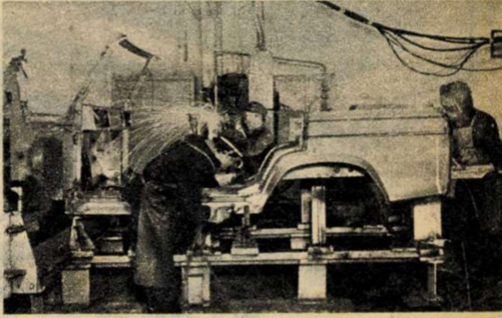

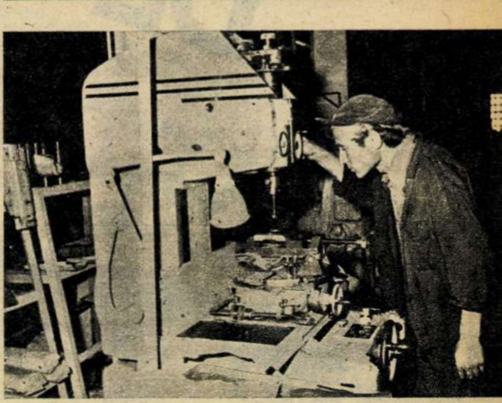

CLUBUL PASIONAȚILOR

CUM „SE NAȘTE" ...UN CÎNTEC DE SUCCES

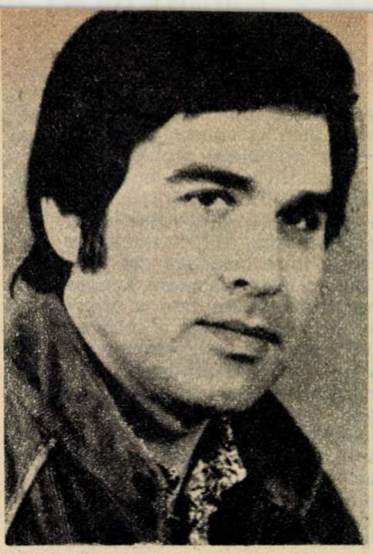

MARIUS ȚEICU

CEA MAI RECENTĂ ÎNTÎLNIRE CU PUBLICUL A CORULUI DE COPII AL RADIOTELEVIZIUNII ROMÂNE S-A DESFĂȘURAT CU PRILEJUL CONCERTULUI DE DUMINICĂ, 17 FEBRUARIE a.c.

Cîntecul de succes, cunoscut mai ales sub denumirea de „șlagăr", este o „melodie care se bucură la un moment dat de o mare popularitate". În Dicționarul explicativ al limbii române, mai este definit și „cîntec la modă"... Cam lapidară definiție. De aceea, simțind nevoia unor... completări, ne-am adresat unui grup de copii (toți încă la vîrsta pionieriei) și, bineînțeles, unor profesioniști în slujba... muzicii.

— Șlagărele sînt, după mine, niște cîntece frumoase, cunoscute și îndrăgite de toată lumea (Diana Rusei, cl. a III-a, Liceul de artă „George Enescu").

— Pentru mine, un șlagăr înseamnă un cîntec îndrăgit pe care aș dori să-l fredonez tot timpul (Oana Mihai, cl. a VI-a A, Liceul industrial „I.L. Caragiale").

— Un șlagăr este pentru noi o melodie pe care o învățăm cu multă plăcere, o receptăm foarte repede și lesne, o cîntăm cu aceeași plăcere și o dăruim cu multă dragoste celor care ne ascultă, celor care iubesc muzica (Florina Buican, membră a corului de copii al Radioteleviziunii Române).

— Mi-a plăcut răspunsul Florinei, una din sopranele de nădejde ale ansamblului nostru.

Intervenția aparține, de această dată, profesoarei Eugenia Văcărescu-Necula, dirijoarea Corului de copii al Radioteleviziunii Române, formație pe a cărei carte de vizită sînt trecute numeroase premii naționale: laureată a tuturor edițiilor Festivalului Național „Cîntarea României", a Festivalului cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului", a Festivalului internațional „Copiii lumii doresc pacea".

— Avem în repertoriu, alături de melodii semnate de marii clasici Mozart, Schubert, Haendel, Bach, numeroase lucrări contemporane care sînt fără îndoială... cîntece de succes. Cîntecele lansate de Corul de copii al Radioteleviziunii Române sînt create de compozitori cunoscuți ai genului: Temistocle Popa, Marcel Dragomir, Marius Țeicu, Ion Cristinoiu. Chiar acum pregătim două melodii de Paul Urmuzescu și Aurel Giroveanu, pe care le vom prezenta în spectacolul festiv de 8 Martie și care vor deveni, sperăm, șlagăre.

— Trebuie să înțeleg din aceasta, tovarășă profesoară, că încă de la prima „citire" a unei melodii vă dați seama că aveți de-a face cu un posibil șlagăr?

— În majoritatea cazurilor, da.

— Și după ce vă dați seama? După măiestria „scriiturii"?

— Și după măiestria „scriiturii", dar mai ales după bucuria copiilor de a-l cînta. Copiii, mă refer la copiii mei, din cor, sînt cel mai sensibil barometru: ei sînt cei care-mi indică, la repetiție, dacă lucrarea va avea „priză" la public, chiar dacă uneori o învață cu mai multă dificultate. Ei sînt cei care „simt" cel mai bine linia melodică. Nu de puține ori, compozitorii îi lasă pe copii să hotărască dacă un interval este mai bun sau mai puțin bun, iar dacă, de exemplu, o lucrare este scrisă în Do major și copiii mei simt că sună mai bine în Re major, o „așezăm" în Re major. Vreau să spun, cu alte cuvinte, că interpretarea poate contribui decisiv la felul în care este primit cîntecul, la „definitivarea soartei lui": va deveni sau nu va deveni șlagăr.

— Spuneați că cel mai sensibil barometru al valorii creației este... interpretul, în cazul de față copiii din corul pe care-l dirijați. Dar... barometrul valorii interpretării?

— Publicul. Aplauzele lui. Și pentru că publicul nostru este format din copii — aplauzele copiilor.

„Aplauzele celor mici sînt, într-adevăr, cel mai sensibil barometru al valorii", ne-a confirmat și compozitorul Marius Țeicu, pe care l-am întrebat: „Cum se naște un șlagăr pentru copii?"

— Nu cred că există cineva care ar putea să ofere o rețetă prin care să fie realizat un șlagăr. Cînd dorim să facem un șlagăr, și cu toții dorim aceasta, adică să realizăm melodii care să „pătrundă" la public, să fie cîntate, să fie plăcute, să fie ascultate cu bucurie și publicul să dorească să le asculte mereu; deci cînd dorim să compunem un astfel de cîntec, cred că trebuie să avem în vedere mai multe lucruri. În primul rînd să fim sinceri și cît se poate de originali în ceea ce facem, începînd cu melodia, urmînd apoi îmbinarea dintre melodie și cuvînt, mergînd în continuare cu un limbaj orchestral care să se muleze perfect la melodie și text.

— De aceea preferați de cele mai multe ori să realizați singur orchestrația?

— Da! De altfel sînt prezent și la imprimări, nu mai vorbesc de concerte, mai cînt și la cîteva instrumente...

— Sînteți și interpret!

— Dacă melodiile scrise de mine mi se potrivesc! Deoarece, o altă condiție a șlagărului este... interpretarea. Solistului trebuie să i se potrivească o melodie și din punct de vedere sentimental, dacă vreți. De aceea am oferit de multe ori cîntecele compuse de mine și altor interpreți: Mihai Constantinescu, Angela Similea și îndeosebi Corului de copii al Radioteleviziunii Române.

— De ce îndeosebi?

— Copiii sînt interpreții mei preferați. Ei au cules aplauze la scenă deschisă cu multe melodii compuse de mine: „Sîntem al țării viitor", „Voi, copii", „Copiii cîntă pacea lumii", „Porumbei de soare".

— Cu ultimele trei cîntece ați și luat trei ani la rînd premiul Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

— Da! Premii care m-au bucurat foarte mult și pe care le-am obținut, susțin cu tărie, nu numai datorită muzicii, ci și interpretării, și versurilor. Pentru că numai îmbinate toate aceste trei elemente: muzica, versurile și interpretarea, atunci cînd se fac cu sinceritate, cu măiestrie și cu foarte multă muncă, se reușește să se ajungă la ceea ce numim de obicei șlagăr.

— Pentru că ați adus în discuție versurile, vă pun o întrebare, de fapt vă retransmit o întrebare pe care ne-o pun de nenumărate ori copiii — în cazul unei melodii de succes ce se scrie mai întîi, muzica sau poezia?

— Nu există o regulă generală în ceea ce privește prioritatea textului sau a muzicii. Uneori se compune întîi melodia, urmînd apoi ca poetul să facă versurile, după ce i-ai spus bineînțeles ce-ai gîndit, ce-ai simțit cînd ai realizat melodia.

— Așa ați compus, după cîte știu, cîntecul, devenit foarte repede șlagăr, „Porumbei de soare".

— Da. Aici Angel Grigoriu și Romeo Iorgulescu au căutat încă din titlu să sugereze zborul copiilor către pace, către viitor. De fapt, melodia mea a fost înrîurită de titlu, deși versurile au fost compuse mai tîrziu.

— Uneori se întîmplă și invers — să realizați o melodie pe versuri care au plăcut?

— Bineînțeles. Cîteva au devenit chiar șlagăre: „Mama, doar mama", pe versurile lui Eugen Rotaru. Apoi „Umbra plopilor", pe versuri de Ion Horea.

— Cîntată de dumneavoastră!

— Da! Ar mai fi „Cîntec pentru mama", versuri: Teodora Popa Mazilu, interpretă: Angela Similea, și alte cîteva piese.

— Bineînțeles, Marius Țeicu, la sfîrșitul convorbirii noastre, nu pot evita clasica întrebare: ce șlagăre aveți în pregătire?

— În primul rînd nu poți să știi, să fii sigur că melodiile pe care le compui vor deveni șlagăre. Și-n al doilea rînd, vă referiți la cîntecele pentru copii?

— Desigur.

— Nu vreau să dezvălui surpriza, plăcută sper, pe care o pregătesc celor mici.

— Și totuși...?

— Bine. Vă dezvălui doar o parte din ea. În urma succesului pe care l-am avut la Teatrul „Ion Creangă" cu spectacolul „Mary Poppins", realizat împreună cu scriitoarea Silvia Kerim, am fost solicitați să mai facem un musical. Și cu aceasta, punct. Nu mai spun nici un cuvînt, ca să nu fiu tentat mai apoi să povestesc tot.

— Vă mulțumesc, în numele cititorilor revistei „Cutezătorii" și vă solicităm să mai reveniți în paginile acestei publicații.

— Cu multă plăcere!

GABRIELA MANTU